

Giới thiệu 12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3

12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3 là tựa truyện teen dành cho những tín đồ mê cung hoàng đạo. Mỗi cung đều tượng trưng cho một người với tính cách khác biệt.

1/ Kim Ngưu:

Tuổi : 17

Cực kì xinh đẹp và kute, Ngưu có mái tóc màu vàng, dài và xoăn. Đã có khối anh đổ vì Ngưu. Tính cách Ngưu rất trẻ con và cố chấp. Ngưu suốt ngày ăn với chơi.

2/ Xử Nữ:

Tuổi : 17

Xinh đẹp đến hoàn hảo, Xử Nữ tóc dài, nâu và Xử cũng là tâm điểm của sự chú ý với bọn con trai. Tính cách lạnh lùng và cứng rắn. Là một người rất thích làm đẹp.

3/ Cự Giải:

Tuổi : 17

Là một người tình cảm nhưng nhút nhát. Cự Giải trong rất quý tộc, Cự Giải có mái tóc màu hồng dài, buộc hai bên. Cự Giải nấu ăn giỏi nhất trong đám con gái, đặc biệt là tài làm bánh.

4/ Bảo Bình :

Tuổi : 17

Bảo Bình xinh đẹp, học giỏi. Bảo Bình tóc màu xanh dương, Bảo Bình có trí tưởng tượng rất phong phú, thân thiện và cởi mở. Khác hẳn lại với Xử Nữ, Bảo Bình rất ghét làm đẹp.

5/ Song Ngư:

Tuổi : 17

Song Ngư rất xinh đẹp, hiền và dịu dàng. Mái tóc Ngư màu xanh rêu dài và xoăn. Ngư rất ngây thơ và dễ bị bắt nạt. Ngư rất thích lãng mạn và nghe nhạc.

6/ Nhân mã :

Tuổi : 17

Nhân mã là một người tốt bụng với bạn bè, hồn nhiên và được nhiều người yêu mến. Mã có mái tóc màu nâu và dài. Tính Nhân mã nghịch như con trai.

Còn những nhân vật nam nữa đang chờ đón bạn đọc khám phá tựa truyện hay. Để xem cung hoàng đạo nào sẽ kết hợp với nhau nhé.

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Chương 1

Vào buổi sáng ngày khai giảng, đứng trước cổng trường là một cô gái.

Đó chính là Cự Giải, Giải hít một hơi thật sâu rồi thở ra và đi qua cánh cổng trường. Giải cúi gầm mặt xuống đi vào trường.

(Rầm!!!)

Cự Giải đâm vào một chàng trai nào đó và ngã phịch xuống đất làm sách vở Giải tung toé ra.

Chàng trai tóc đen đỏ quay lại nhìn Giải với một ánh mắt và khinh thường rồi lạnh lùng quay đi như không quan tâm.

Đúng lúc đó, một cô gái tóc màu nâu chạy lại. Cô cúi xuống nhặt đồ cùng Giải.

– Để mình nhặt giúp!

– Cảm ơn bạn!

Giải ngai ngừng.

– Không có gì. Mà bạn tên là gì? Mình là Nhân mã.

Cô gái tóc màu xanh dương nói. Cự Giải

ngập ngừng.

– Mình là Cự Giải, học lớp 11A. Rất vui được làm quen với bạn, Nhân Mã!

Nhân mã thốt lên.

– Vậy là chúng mình cùng lớp rồi! Mình gọi bạn là Giải có được không?

– Ừm!

Hai cô bạn vui vẻ nhìn nhau. Cả hai cùng đi lên lớp.

Trước cửa lớp có cả một mớ con gái đứng mơ mộng nhòm vào trong và một số người thì ở trong lớp. Giải và Mã nhìn nhau rồi nhìn lên biển lớp và bên trên có một chiếc biển đề 11A.

– Chắc mình không vào nhầm lớp đâu Mã nhỉ.

Giải thắc mắc.

(Xoạch)

Chiếc cửa lớp mở ra, Cự Giải và Nhân mã đi vào. Bên trong có 4 cô gái và sáu chàng trai bị bọn con gái lớp khác bao vây.

Ngư nhìn kĩ mới thấy giữ đám con gái có “hắn”, người cô đã đâm phải sáng nay. Đám con gái xung quanh hò hét.

– Thiên Yết! Mình thích bạn lắm đó Yết ơi~!

– Kết ngẫu quá đi~!

– Sur Từ ơi~!

– Kya~! Song Từ đẹp zai quá đi!

– Cả Thiên Bình nữa~!

Đúng đó một lúc có một cô gái chạy tới chỗ Mã.

– Nhân mã! Hoá ra cậu cũng học lớp này à, vui quá đi.

Sau đó cô gái đó nhìn sang Giải và hỏi Mã.

– Mã à, đây là ai vậy?

– Ngư, đây là Cự Giải. Mình mới quen bạn ấy, và bạn ý học cùng lớp với bọn mình đó!

Ngư quay sang chào Giải

– Mình là Song Ngư! Rất vui được làm quen với bạn!

Nhân mã quay sang nói với Giải.

– Giải à, đây là Song Ngư bạn của mình bạn của mình.

Ba cô nói chuyện với nhau vui vẻ một lúc thì Giải chợt nhớ ra và hỏi Ngự.

– À đúng rồi, mấy cậu con trai kia là ai thế?

Nhân Mã và Song Ngự thốt lên

– Haaaaaa! Cậu không biết thật à. Mấy cậu ta nổi tiếng lắm đó.

Song Ngự và Nhân Mã ngạc nhiên đồng thanh. Ngự lắc đầu

– Mình không biết. Họ là ai thế

Song Ngự và Nhân Mã chỉ từng người một và nói.

– Kia là Thiên Yết, kia là Ma Kết, anh chàng kia là Sư Tử, Bạch Dương, Song Tử và kia là Thiên Bình.

Đúng lúc đó, Thiên Yết đột nhiên xuất hiện sau lưng Song Ngự và cười tinh nghịch.

– Ba người đang làm gì thế?

Song Ngự giật nảy, phồng má lên rồi nói.

– Thôi ngay cái trò hù người ta đi ! Yết đã mạn quá!!

Nghe thấy tiếng của Song Ngự bị Thiên Yết trêu, bọn con trai xúm lại xem. Sư Tử khoác vai Nhân Mã và nói.

– Mấy người làm gì thế?

– Hỏi làm gì !?

Nhân Mã phồng má lên rồi quay sang Cự Giải. Cự Giải lúc đó cứ nhìn về hướng của Song Tử . Nhân Mã cười nham hiểm.

– Đồ Song Tử rồi à.

Cự Giải đỏ mặt

– T... Tớ không...

Nhân Mã nói

– Có sao đâu cứ nói cho tớ đi!

– Tớ thì...

Cự Giải nói lí nhí. Đúng lúc đó, một cô giáo đi vào lớp.

– Chào các em, cô là Phương. Cô là giáo viên chủ nhiệm mới của các em. Bây giờ cô sẽ phân lớp trưởng mới của lớp. Có em nào xung phong không?

Cả lớp.

(Im lặng)

-.....

Cô phương thờ dài

– Vậy thì cô sẽ chọn ngẫu nhiên một người.

Cô Phương nhìn vào danh sách lớp rồi suy nghĩ.

– Ừm... Xem nào... Em Xử Nữ đâu, đứng lên đây giúp cô. Em sẽ là lớp trưởng mới của lớp.

Một cô gái xinh đẹp tóc đen, dài với dáng vẻ quý tộc đứng lên trên bâng và nói đồng dục.

– Mình là Xử Nữ. Mong các bạn từ nay giúp đỡ mình !

Xử Nữ cúi đầu.

(Bộp! Bộp)

Ở dưới vỗ tay rầm rầm.

Cuối giờ, lúc tất cả đang chuẩn bị đi về thì Kim Nguru, Bảo Bình đứng lên và nói.

– Hay là hôm nay lớp ta đi ăn đâu đó đi! Nhân dịp đầu năm học!

Cả lớp hưởng ứng.

– Được đó.

– Mình cũng đang đói!

– Vui đó!

– Mình đi!

Vậy là cả lớp cùng đi ăn.

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Chương 2

Tôi một quán ăn gần trường 12 học sinh lớp 11A bước vào.

Mọi người xung quanh nhìn họ như thể thấy người nổi tiếng. Lúc Thiên Bình nở nụ cười toả nắng của mình và bọn con trai đứng đó, mấy cô gái ở đó thốt lên, có vào người thậm chí còn ra làm quen.

– Kya~ ! Anh kia đẹp zai quá đi !

– Không biết anh ta đã có bạn gái chưa nhỉ ?

– Anh kia cũng đẹp zai nữa kìa!

– Nhìn họ như người nổi tiếng ý nhỉ. Đẹp zai quá đi

Không chỉ bọn con trai, mấy đứa con gái cũng nổi tiếng không kém. Các anh xung quanh cũng nhìn họ suốt từ lúc họ đi vào.

Lúc gọi món Kim Nguru với lấy cái menu và gọi.

– Cho em một đĩa sushi (com cuộn Nhật), một đĩa takoyaki (viên bạch tuộc Nhật), một đĩa onomiyaki (banha xèo Nhật), một đĩa onigiri (com nắm Nhật), một đi. ...

– THÔI NGAYYYY!!!

Tất cả đồng thanh.

– Cậu đọc thần chú đấy à ! Gọi lắm thế!

Xử Nữ phản nản.

(Đoàng !)

(Lộp độp! Lộp độp)

(Lộp độp! Lộp độp)

Đúng lúc đó, trời đổ mưa. Bạch Dương nhìn ra ngoài với một vẻ mặt thất vọng

– Có vẻ trời mưa khá to đấy!

Kim Nguru than thở.

– Biết làm sao bây giờ, mình quên mang ô rồi. Chán quá~!

Nhân Mã thờ dài.

– Mình cũng quên mang rồi. Làm sao đây.

12 cô cậu đẹp chuyện mưa sang một bên, ngồi lấp đầy cái bụng đói meo của mình.

Ăn xong 12 cô cậu đứng trước cửa nhà hàng để đợi mưa ngớt rồi đành đợi mưa về.

Chủ cửa hàng bước ra cầm 6 chiếc ô và đưa cho họ.

– Bác chỉ có 6 chiếc ô thôi, các cháu dùng tạm nhé !

Cảm kích trước tấm lòng của bác chủ cửa hàng, 12 cô cậu cúi chào lễ phép rồi hai người một ô đi về.

Xử Nữ đi với Ma Kết

Thiên Yết đi với Kim Nguru

Sư Tử đi với Nhân Mã

Thiên Bình đi với Song Ngư

Bào Bình đi với Bạch Dương

Song Tử đi với Cự Giải

Trên đường về Song Tử và Cự Giải đi về với nhau. Song Tử đưa Cự Giải về tận nhà , lúc đó Cự Giải phát hiện ra điều gì đó, cô thốt lên làm Song Tử giật mình.

– Chết toi ! Mình quên chia khoá rồiiiii !!!

Song Tử thờ dài

– Đúng là đáng trí mà. Thôi, tôi về đây. Tạm biệt...

Chưa kịp dứt lời, Cự Giải nắm lấy áo Song Tử. Song Tử quay lại và hỏi.

– Haiz, muốn gì đây.

Cự Giải nói

– Mình không thể ở một mình đến khi ba về được, ở lại với mình được không?

Song Tử cúi

– Cô bao nhiêu tuổi rồi mà còn không ở một mình được ? Cô là trẻ con chắc!

Cự Giải đỏ mặt

– Nh... Nhưng mà t... Tớ sợ b...bóng t...tối

Song Tử thờ dài

– Chán cô quá đấy, tôi chỉ ở lại một lúc thôi đấy.

Cự Giải vui tươi trở lại. Mặt hệt như trẻ con, cô nở nụ cười với Song Tử làm cậu ta đỏ mặt.

Cự Giải hỏi lo lắng

– Cậu sao vậy? Sao mặt cậu đỏ thế ? Cậu không được khoẻ à?

Song Tử lấy một tay che miệng mình lại, mặt cậu ngày càng đỏ hơn

– Không có gì đâu. Ta đi đâu đấy ngồi đi.

Hai người họ đi tới một quán cafe ở gần đó.

Ngồi được một lúc, Cự Giải nhận được tin nhắn từ Xử Nữ

| -[|||||||]+

| From : Xử Nữ

| To: Cự Giải

|

| Nội dung: Ngày hội trường

|

| Cự Giải à, vào ngày hội trường,

| lớp ta sẽ mở ” Maid & Butler cafe”

| đấy. Cậu nhớ nhắc mấy đứa còn lại | nhé~! <3 À, đây là danh sách

| những việc cậu cần làm nhé!

|

| - Thuê trang phục (maid thôi nhé,

| của butler tớ có rồi)

|

| - Mua nguyên vật liệu cần thiết

|

| P/S: nếu không có

| thì báo cho tớ nhé ~ !

|

Lúc Cự Giải đọc tin nhắn chăm chú, cô không để ý Song Tử đã ngồi bên cạnh cô từ khi nào.

Song Tử dí sát vào người cô đọc trộm tin nhắn mà cô không hề hay biết.

Một lúc sau cô phát hiện ra Song Tử đang ngồi bên cạnh mình cô bật ra khỏi ghế, mặt cô đỏ phừng cô kêu lên.

– C... Cậu m...muốn gì !!!

Thấy Cự Giải như vậy Song Tử bật cười.

– Ha ha ! Nhìn cái mặt cậu kia ! Buồn cười chết mất !

– Ghét Song Tử quá điiii !!!

Cự Giải phồng má lên.

– Cậu nỡ đối xử thế với ân nhân cứu mạng mình đấy à.

Song Tử trêu Cự Giải.

– Minh bao tiền nước rồi cậu còn muốn gì nữa!

Song Tử cười và nói

– Tớ muốn cậu! :)

Cự Giải hét lên

– BIẾN THÁI !!!

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chương 3

Sáng ngày hôm sau, cả lớp đang nói chuyện thì cô Phương, cô giáo chủ nhiệm đi vào.

– Chào các em, cô có một thông báo cho các em. Chắc một vài em cũng biết rồi nhưng cô vẫn sẽ nói lại. Đó chính là, vào ngày lễ hội trường, lớp chúng ta sẽ làm ”Maid & Butler cafe”.

(Xi xào)

(Xi xào)

Cả lớp bàn tán xôn xao bên dưới.

– Lớp chúng ta sẽ chia làm 6 đôi làm các nhiệm vụ khác nhau.

Cô Phương nói tiếp.

– Thiên Yết và Kim Ngưu phục vụ, Song Tử và Cự Giải thuê trang phục, Ma Kết và Xử Nữ pha đồ uống, Nhân Mã và Sư Tử mua nguyên vật liệu, Bạch Dương với Bảo Bình và Thiên Bình với Song Ngư sẽ đứng trước cửa mời chào khách.

Trưa hôm đó, tại giờ ăn trưa Nhân Mã và Sư Tử ngồi với nhau để bàn việc.

Nhân Mã nói

– Chúng ta nên chuẩn bị cả phê gói này, trà này... Ừm... Còn gì nữa không nhỉ?

Cô quay sang Sư Tử và thấy cậu ta đang nhìn chăm chăm vào cô. Nhân Mã đỏ mặt quay đi.

– Sao cậu cứ nhìn tớ thế, ngại chết đi được...

Nhân Mã nói lí nhí.

Sau một hồi làm việc Nhân Mã định quay sang hỏi Sư Tử một việc thì thấy cậu ta nằm gục trên bàn và ngủ một cách ngon lành.

Không nỡ đánh thức Sư Tử, Nhân Mã nhẹ nhàng đặt đầu lên bàn nhìn khuôn mặt khi ngủ đáng yêu của Sư Tử.

Từ lúc nào không hay, Nhân Mã cũng ngủ luôn cùng Sư Tử trên bàn. Khi thức dậy, Nhân Mã đỏ mặt và bật dậy và coi như chưa có gì xảy ra cả.

Mã tiếp tục làm việc mà không hề để ý rằng Sư Tử đang hé một mắt và nhìn cô suốt từ lúc đầu.

Chiều hôm đó, Nhân Mã và Sư Tử cùng nhau đi mua nguyên liệu.

Đi vào siêu thị, cả mớ ánh mắt dán vào hai người họ.

– Hai người họ đang hẹn hò đúng không nhỉ?

– Hai người kia đẹp đôi quá.

– Ghen tỵ quá đi~!

Hai người đi đến đâu, mọi người nhìn theo tới đó.

Lúc hai người đang chọn đồ. Có một cô gái đi tới chỗ họ và nói.

– Anh thật là đẹp trai làm sao~! Mình làm quen được không anh.

Nhân Mã không nói lên lời.

– Cái...!?

Cô ta quay sang Nhân Mã và nói với Sur Từ.

– Anh có cô em gái đáng yêu quá! Cho chị mượn anh trai em một chút nhé.

Nhân Mã cắn môi chịu đựng. Thấy Nhân Mã như vậy Sur Từ quay ra cô ta và nói.

– Xin lỗi đây là bạn gái tôi. Cô ấy sẽ rất giận nếu tôi làm quen với các cô gái khác.

Sur Từ quay sang Nhân Mã, nháy mắt ra kí hiệu.

Nhân Mã ngáp ngừng.

– Ồ... Ừm... Đúng, đây là bạn trai tôi đó, đừng có hòng đụng vào anh ấy, tôi điên lên đấy.

Trước diễn xuất cực đạt của Nhân Mã, Sur Từ bỗng nở nụ cười thật to rồi nói.

– Cô nghe rồi đấy! Xin lỗi, tôi không thể.

Nói rồi Sur Từ nhẹ nhàng dẫn Nhân Mã ra ngoài.

Sur Từ đưa Nhân Mã ra chỗ ghé cạnh công viên à nói.

– Cậu đợi ở nguyên đây nhé tớ đi mua nước.

Sur Từ đi được một lúc cũng khá lâu. Nhân Mã lo lắng đi tìm.

Nhân Mã lạc vào một ngõ nào đó

– Mình đang ở đâu ý nhỉ?

(Bộp)

Có một người đàn ông giữ Mã lại. Hắn ta có một vết sẹo lớn chạy dài qua mắt.

– Ô... Ông muốn gì !

Nhân Mã sợ hãi. Trong đầu cô giờ chỉ nghĩ tới Sur Từ.

Ông ta kéo Nhân Mã ra một nơi khá tối, dù Nhân Mã chống cự tới đâu, ông ta vẫn kéo Mã đi.

– Sur Từ!!!

Nhân Mã hét to.

– Sur Từ! Cứu!!!

(Bộp)

Có một người nào đó, đâm mạnh vào mặt của ông ta làm ông ta ngã xỉu tại chỗ.

Từ phía đằng sau Nhân Mã một cánh tay ôm chầm lấy cô.

Đó chính là Sur Từ, Sur Từ thở không ra hơi, cậu ôm chặt Nhân Mã trong vòng tay của mình.

– Sur Từ !! Tớ sợ lắm!!!

Nhân Mã quay lại, rúc vào vòng tay của Sur Từ.

(Cốc)

Sur Từ cốc mạnh một nhát vào đầu Nhân Mã.

– Đau!!!

Nhân Mã kêu lên.

– Đồ ngốc! Tớ lo cho cậu lắm đây!

Sur Từ ôm Nhân Mã chặt hơn nữa. Hai hàng nước mắt của Nhân Mã tuôn rơi.

– Sur Từ, tớ cứ nghĩ là sẽ không còn được nhìn thấy cậu nữa. Cảm ơn vì đã cứu tớ!

Sur Từ vuốt nhẹ mái tóc của Nhân Mã và dịu dàng nói với cô.

– Cậu là bạn gái tớ, cứ để tớ bảo vệ cậu là được rồi!

Nói rồi Sur Từ nở nụ cười tươi với Nhân Mã.

Nhân Mã đỏ mặt, cô cúi gằm mặt xuống.

– Cậu nói lăng nhăng cái gì vậy chứ. Đồ hâm!!!

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chương 4

Cuối giờ về, Bảo Bình đến gần chỗ Nhân Mã và nói.

– Không biết hôm qua có chuyện gì xảy ra tại cái hẻm đó không nhỉ?

Bảo Bình cười nham hiểm.

Nhân Mã đỏ mặt.

– L... Làm gì có gì!

Bảo Bình cười.

– Mã à, mặt cậu đỏ tung bừng rồi kìa.

Nhân Mã giật nảy.

– Làm gì có!!!

Đúng lúc đó, Bạch Dương bước vào lớp.

– Bảo Bình ! Có về không hả ? Không ra là tôi về trước đấy.

Bảo Bình cuống quýt.

– Tớ ra ngay đây !

Nhân Mã cười nham hiểm bên cạnh Bảo Bình.

– Ô! Đi về cùng nhau cơ đấy à !

Bảo Bình đỏ mặt hết lên.

– Ghét Nhân Mã quá đi!!!!!! ! Nếu không vì Bạch Dương đang đợi tớ đã cho cậu ăn hành rồi đó.

Ra ngoài hành lang, Bảo Bình mặt ỉu xiu. Thấy vậy, Bạch Dương hỏi.

– Cô làm sao thế ? Không khoẻ ở chỗ nào à?

Bảo Bình phồng má lên

– Tại Bạch Dương đó!

– Hà !?

Bạch Dương ngạc nhiên.

– Tại sao lại là tôi? Tôi không nhớ đã làm gì cô cả.

Bảo Bình hét lên.

– Tại Bạch Dương mà kế hoạch hoàn hảo trên Nhân Mã thất bại rồi đó !

Bạch Dương cười phì.

– Thế thì tôi đền bù cô bằng cái khác nhé, có được không?

Nói rồi Bạch Dương cười nụ cười toả nắng.

Bảo Bình đỏ mặt.

– Bạch Dương biết tớ không cưỡng lại được trước cái bản mặt đó mà! Đúng là đáng ghét mà!!! Đáng ghét! Đáng ghét quá!!!

– Ta đi nhé!

Bạch Dương cười dịu dàng.

– Mò ! Ghét Bạch Dương quá đi mất thôi!

Hai người họ đến một công viên bên cạnh hồ.

Hai bên đường, hoa anh đào nở rộ làm khung cảnh thật đẹp mắt.

– Chúng ta đi cái đó đi.

Bạch Dương chỉ vào những chiếc thuyền cho thuê dành cho các couple.

– Ừm, c...cũng được .

Bảo Bình ngập ngừng.

Thế là hai người cùng ngồi trên chiếc thuyền trên mặt hồ.

Xung quanh mọi người trầm trồ khen ngợi cặp đôi này.

– Ghen tỵ với họ quá!

– Họ đẹp đôi ghê!

– Chị kia xinh quá!

– Cả anh kia cũng đẹp zai kìa!

Hai người họ nói chuyện vui vẻ tới tận chiều muộn.

Bạch Dương nói

– Bảo Bình ơi.

– Há!? Sao?

Bảo Bình trả lời

– Có con sâu dóm trên áo cậu kia, để tớ lấy ch. . .

Bạch Dương vói tay ra định lấy con sâu đó ra thì Bảo Bình bật dậy.

– Áaaaaaaa!

Bạch Dương kêu lên.

– Đồ ngốc ! Ngồi xuống đi thuyền lật bây giờ!

(Oáp)

Nhưng đã quá muộn, chiếc thuyền lật lại, hai người bị dạt đi hai hướng khác nhau. Bạch Dương biết bơi quay hai bên để tìm Bảo Bình. Trong đầu cậu nghĩ

(- Bảo Bình! Cậu ở đâu rồi!)

Bảo Bình không biết bơi cứ chới vói trên mặt nước, không biết cô đã uống bao nhiêu ngụm nước rồi.

– Bạch Dương !

Bảo Bình Cô dần dần chìm xuống mặt nước trong veo.

Thấy thế, Bạch Dương ngay lập tức bơi lại chỗ Bảo Bình. Cậu hét thật to.

– Bảo Bình!!

Bạch Dương đưa Bảo Bình vào bờ. Cậu liên tục vỗ vào mặt Bảo Bình để cô tỉnh lại.

– Tỉnh lại đi Bảo Bình! Hãy mở mắt ra đi !

Đôi mắt Bảo Bình từ từ mở ra. Bạch Dương sung sướng ôm chầm lấy Bảo Bình.

– Bảo Bình! May quá, cậu không sao rồi ! Tớ đã không thể bảo vệ cậu ! Xin lỗi. . .

Bảo Bình dần lấy lại được bình tĩnh, cô ôm chặt lấy Bạch Dương. Hai người ôm nhau thắm thiết dưới hoàng hôn.

Ngồi trên bờ, dưới những cây hoa anh đào, Bạch Dương và Bảo Bình ngồi cạnh nhau.

Bảo Bình ngả đầu vào bờ vai của Bạch Dương, hai người cứ ngồi đó đến tận tối mới về.

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chương 5

Buổi sáng ngày hội trường, lớp 11A mở quán cafe. Kim Ngưu và Thiên Yết phục vụ.

Song Ngư ẫn Kim Ngưu vào phòng thay đồ và bắt cô mặc bộ đồ của maid.

Thiên Yết thay đồ xong trước, đứng trước cửa phòng thay đồ nữ để đợi Kim Ngưu.

Một lát sau. . .

(Xoẹt)

Chiếc rèm phòng thay đồ nữ mở ra, Kim Ngu bước ra trong bộ váy maid. Thiên Yết nhìn thẳng vào Kim Ngu không chớp mắt. Yết mơ mộng nhìn Kim Ngu.

Song Ngu đứng đằng sau cười nham hiểm.

– Yết say nắng Ngu rồi à ?

Thiên Yết đỏ mặt quay đi.

– Làm gì có. Ta đi thôi.

Yết quay sang Ngu.

Thế là Yết và Ngu đi cùng nhau lên lớp. Bước vào lớp, căn phòng đã được Nhân Mã và Sư Tử trang trí. Kim Ngu cười tươi nhìn sang chỗ bánh ngọt.

Lúc không để ý, Ngu trượt chân và ngã.

Ngu không cảm thấy đau đớn, cô nhìn lên và thấy Thiên Yết đang nằm dưới cô bất tỉnh.

– Thiên Yết ! Thiên Yết ! Này tỉnh lại đi !

Kim Ngu lay người Thiên Yết. Từ từ , Thiên Yết mở mắt ra.

– May quá rồi!

Kim Ngu thở phào nhẹ nhõm.

– Thiên Yết, cậu có sao không?

Ngu hỏi lo lắng.

– Tôi không sao.

Nói rồi Thiên Yết đứng dậy phui bụi trên quần áo và đi về phía bếp.

Kim Ngu với tay ra nắm lấy cổ tay Thiên Yết để giữ cậu ta lại không cho làm việc thì Thiên Yết nhăn mặt lại đau đớn.

Ngay lập tức, Ngu nhìn cổ tay Yết và thấy nó bầm tím. Mặt Kim Ngu tối sầm lại, nước mắt rung rung.

– Sao lại thế này ?! Thiên Yết xuống phòng y tế với mình đi !

Thiên Yết giựt tay lại.

– Tôi không sao đâu mà, chúng ta còn nhiều việc phải làm lắm. Nào , đi thôi!

Yết nở nụ cười như không có gì xảy ra.

– Cậu không sao thật chứ?

Ngu hỏi lo lắng.

– Không sao thật mà.

Yết nở nụ cười.

Đến buổi chiều khi đang dọn dẹp, Ngu rửa bát còn Yết dọn dẹp.

Lúc đang rửa bát Ngu lỡ làm vỡ một chiếc đĩa và làm cô đứt tay. Một dòng máu đỏ tươi chảy ra nhuộm đỏ chỗ xà bông.

– Á ! Đau!

Vừa nghe thấy tiếng Ngu, anh chàng Yết lao thẳng tới.

– Ngu! Cậu có làm sao không? Ngu!!!

Nhìn thấy ngón tay đang chảy máu của Ngu, mặt Yết tối sầm lại.

– Yết...

Thấy Yết, Ngu rút lên.

– Ngu...

Yết nhăn nhó lại.

Thấy Yết như vậy, Ngu vội che tay đi và cố tỏ ra bình thản.

– Yết... Tớ không sao đâu! Chỉ là một vết xước thôi.

Do mất khá nhiều máu, Ngu đứng không vững.

Thiên Yết thấy vết thương cũng khác nặng, cậu nhắc Ngu lên hơi nhăn nhó lại và nói với Ngu dịu dàng.

– Tớ sẽ đưa cậu xuống phòng y tế. Bám chắc vào nhé!

Thấy khuôn mặt Yết, Ngu vội nhảy xuống.

– Không được! Tay cậu vẫn còn đang bị thương...

Ngu rung rung nước mắt

– ...vì tớ mà. Thế nên cậu ở lại đi, tớ không sao hết.

Trong lúc Ngu đang dụi nước mắt, Yết ôm chặt cô vào lòng, vuốt nhẹ mái tóc cô.

– Đó không phải lỗi tại cậu. Không sao đâu... Không sao đâu...

Được Thiên Yết ôm vào lòng, Ngu khóc còn to hơn, cô siết chặt lấy Yết. Yết vẫn vuốt tóc cô và nói với giọng dịu dàng.

– Không sao đâu... Không sao đâu... Có tớ ở đây rồi... Đừng khóc nữa...

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Chương 6

Đứng ở cửa phòng bếp, chứng kiến cảnh đó có hai cô cậu nép mình bên cạnh cửa và nghe được hết cuộc nói chuyện cực kì ngọt ngào của Thiên Yết và Kim Ngu.

Đó chính là Song Ngu và Thiên Bình. Hai cô cậu hé đầu ra nhìn vào trong bếp.

– Lãng mạng ghê ta.

Song Ngu nói nhỏ.

– Ủ, ta đi được chưa?

Thiên Bình nhăn nhó.

– Suyt!!!!

Song Ngu vẫn nhòm tiếp.

Không thể chịu nổi nữa, Thiên Bình bật mồm Song Ngu rồi lôi cô ra ngoài hành lang.

– Ứm!!!!

(Cẩn)

Bị lôi đi một hồi, Ngu cắn vào tay Thiên Bình để cậu thả cô ra

– Cậu làm cái trò gì thế?

Thiên Bình nổi giận.

– Thì tại cậu cứ đứng đó ngấm tên Thiên Yết đó thôi!

Song Ngu cáu lên.

– Tôi thích Thiên Yết đó làm sao nào! Tôi và cậu ấy là bạn từ nhỏ rồi thì thích có vấn đề gì chứ!

Thiên Bình hét vang hành lang không một bóng người.

– Nhưng mà tôi thích cô! Thế đã được chưa!

Song Ngu nói không nên lời.

– ... Thích tôi làm gì? Có cả mớ fan nữ đợi cậu đó, sao lại là tôi?

Thiên Bình nói tiếp

– Đối với tớ cậu là hoàn hảo. Chắc cậu cũng không nhớ nhưng tớ nhớ rất rõ cậu. Hồi cấp một, lúc tớ vấp ngã cậu cũng luôn ở bên tôi.

Tớ vẫn nhớ câu nói dịu dàng của cậu ” sẽ không sao đâu! Có tớ ở đây bên cậu rồi!”. Tớ đã rất mong gặp lại cô bé ấy suốt từ hồi cậu mới chuyển trường. Và đến năm nay tớ đã gặp lại được cô bé đó.

Và người đó chính là cậu đó Song Ngu. Thế nên hãy làm bạn gái tôi đi. Tôi sẽ làm cậu quen đi tên Thiên Yết chết tiệt đó. Tôi có thể làm cậu hạnh phúc.

Nước mắt Ngu tuôn rơi. Thiên Bình nở nụ cười và nói tiếp.

– Và tôi sẽ không để cậu phải khóc nữa.

Nói rồi Thiên Bình lấy bàn tay của mình lau nước mắt Ngu.

Ngu nhìn lên Thiên Bình rồi khẽ gật đầu ưng thuận.

Thiên Bình vui sướng ôm Song Ngu vào lòng.

Sáng hôm sau, lúc trên đường đi học, Ngu nhận được một tin nhắn từ Thiên Bình.

|

| From: Thiên Bình

| To: Song Ngu

|

| Chủ đề: Hẹn hò

|

| Song Ngu nè, chiều nay cậu có

| rảnh không? Chúng mình đi chơi

| đâu đó nhé? Nếu Ngu rảnh thì báo

| tớ nhé ! <3

|

|

|

|
|
|
Ngư đồ mặt đọc tin nhắn. Nhân Mã đứng bên cạnh nhòm vào.

Mã cười nham hiểm

– Hô hô! Đi chơi cơ à!

Ngư đồ mặt.

– L... Làm gì có? Nhảm số ấy mà! Không có gì đâu!

Cô cắt ngay chiếc điện thoại vào cặp.

Cuối giờ ngày hôm đó, Thiên Bình đứng ra trước bàn của Ngư, giờ ra hai chiếc vé và hỏi.

– Under water land mới mở đó! Đi ngày mai không?

Ánh mắt của mọi người xung quanh dần đổ về chỗ họ, Ngư đồ mặt quay đi nói lí nhí.

– Ủ, cũng được...

Sáng hôm sau, Ngư diện chiếc váy màu xanh dương. Cô em gái Ngư bước vào phòng chị.

– Chị đi hẹn hò hay sao mà ăn diện thế?

Song Ngư diện lên ản cô em ra ngoài.

– Ra ngoài ngay cho chị !!!

Ngư thở dài bước ra khỏi cửa. Cô ngước mắt lên và thấy Thiên Bình đang đứng đợi cô ở đó. Ngư thốt lên.

– Thiên Bình !!!? Sao cậu lại ở đây ? Chúng ta hẹn nhau ở công viên cơ mà ?

Thiên Bình cười mỉm cười.

– Tớ nhớ cậu quá nên đến đây đó!

Song Ngư đỏ mặt

– Đồ hâm! Nói cái gì vậy chứ!

Thiên Bình đưa tay ra phía Song Ngư và nói.

– Đi thôi!

Song Ngư đỏ mặt đặt tay lên bàn tay của Thiên Bình.

Hai người tay trong tay đến công thủy cung.

– Oaaa !

Đến nơi Song Ngư reo lên một cách sung sướng.

– Cậu có thích không?

Thiên Bình hỏi dịu dàng

– Ừm ! Tớ thích lắm!

Song Ngư trả lời với một nụ cười.

Ngư nhìn ra những bể cá sung sướng. Cô ngắm từng con cá một, những con cá bảy sắc cầu vồng bơi lại chỗ cô.

– Đáng yêu quá!

Cô sung sướng reo lên.

– Nhìn nè Thiên Bình !

Cô quay sang chỗ Thiên Bình và thấy cậu ta đang nhìn cô với một nụ cười. Ngực đỏ mặt.

– Sao thế? Sao cậu cứ nhìn tôi suốt thế?

Thiên Bình cười.

– Không có gì!

Song Ngự cúi.

– ĐỒ ĐÁNG GHÉT !!!

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Chương 7

Vào một buổi sáng, cô Phương bước vào lớp.

– Chào các em, hôm nay cô có một tin vui cho các em! Cuối tuần này chúng ta sẽ được đi dã ngoại 3 ngày 3 đêm! Ngoài ra chúng ta sẽ đi theo cặp chơi thử thách sự gan dạ tại nghĩa địa vào đêm thứ 3.

(Xôn xao)

Dưới lớp bàn tán xôn xao.

Ở bên dưới lớp, Nhân Mã và Sư Tử nhìn nhau. Bảo Bình và Bạch Dương cũng nhìn nhau. Thiên Bình nhìn Song Ngự và Thiên Yết nhìn Kim Ngưu.

Cả lớp ngập tràn tình yêu của 5 cặp đôi.

Chỉ lẻ riêng ra Xử Nữ và Ma Kết nên hai người là một cặp.

Vào buổi sáng hôm đi dã ngoại mọi người đều đến đông đủ.

Họ đi thẳng tới khu resort gần đó và tận hưởng 3 ngày 3 đêm ở đó. Họ ở tại một biệt thự tại khu resort.

Nam và nữ bị chia ra thành hai phòng. Một vài người nhìn sang phòng bên với vẻ tiếc nuối.

Chiều hôm đó, tất cả cùng xuống bể bơi. Ngự mặc bộ bikini màu xanh dương, Bảo Bình mặc bộ màu tím, Xử Nữ mặc bộ màu hồng và Nhân Mã với Cự Giải mặc đồ đôi màu xanh lá cây.

Nhìn thấy mấy đứa con gái, bọn con trai mắt sáng lên.

Bọn họ cùng bơi với nhau vui vẻ suốt cả chiều.

Tối đến, tất cả cùng ngồi với nhau trừ Ma Kết và Xử Nữ theo từng cặp rồi cùng nhau đốt lửa trại.

Kim Ngưu tham ăn mang tận 2 bịch marshmallow ra nướng. Thiên Yết ngồi bên cạnh thổi dãi.

– Cái cô nàng này thật là hết thuốc chữa

Kim Ngưu đỏ mặt đưa một miếng marshmallow cho Yết rồi quay đi, Yết nói.

– Lạ ghê? Thường thì cậu chẳng đưa ai đồ ăn bao giờ mà?

Kim Ngưu mặt ngày càng đỏ

– Không ăn thì trả lại đây!

Thiên Yết cười gian

– Thì có ai nói là không ăn đâu.

Nói rồi Yết nhìn Ngưu nở nụ cười.

Nhân Mã và Sư Tử ngồi ở chiếc ghế gần đó nghe được hết chuyện của hai con người kia và nhìn nhau cười. Sư Tử nói

– Mã này, cậu có biết hai người kia chuẩn bị làm gì không?

Nhân Mã ngẩn ngơ.

– Làm gì?

(Chụt)

Sư Tử hôn nhẹ vào má phải của Nhân Mã làm cô bất động. Một lát sau cô bình tĩnh lại và nổi điên lên đuổi Sư Tử chạy toé khói.

– Tên đáng ghét kia !!!

Nhân Mã vừa chạy vừa hét.

Ngồi gần đó, Bạch Dương và Bảo Bình nhìn cặp đôi đang đuổi nhau kia và cười.

– Bọn họ vẫn mạnh động như ngày nào nhỉ.

Bảo Bình nói, dựa đầu vào vai trái của Bạch Dương.

– Ừm

Bạch Dương trả lời dịu dàng.

Hai bàn tay của đôi trai gái xiết chặt với nhau.

Cự Giải và Song Tử ngồi cạnh nhau không xa chỗ Bạch Dương và Bảo Bình lắm.

Thấy hai người họ nắm tay nhau như vậy. Từ từ bàn tay của Song Tử cứ thế tiến dần về chỗ bàn tay nhỏ bé của Cự Giải.

Hai bàn tay xiết chặt nhau.

Thiên Bình và Song Ngư đang ngồi tại một gốc cây ở đó. Thiên Bình đặt đầu lên đùi Song Ngư. Thiên Bình nhìn lên bầu trời và nói.

– Trời hôm nay nhiều sao ghê.

Song Ngư cũng nhìn lên bầu trời và nói.

– Ừm! Đẹp thật đấy!

Xử Nữ đi tìm Ma Kết loạn cả lên suốt cả buổi chiều. Cô lo lắng chạy khắp nơi để tìm cậu ta.

– Cái tên này đi đâu thế không biết

Cô chạy ra bờ biển và nhìn thấy Ma Kết.

– Này ! Cậu chạy đi đâu chơi suốt từ này đến giờ thế hả ! Tôi tìm cậu mãi đấy !

– Tôi đứng ở đây mãi mà. Thôi kệ, đi dạo với tôi không ?

Ma Kết hỏi

– Ừ.

Xử Nữ trả lời.

Thế là hai người họ đi dọc theo bãi biển.

– Nè!

Kết hỏi.

– Hử ? Gì vậy

Xử Nữ giật mình.

– Chúng ta đi đâu đó đi.

Xử Nữ đỏ mặt trả lời lí nhí

– Ừm Cũng được.

Hai người đi với nhau ra khu vườn ở đó. Trên đường đi tới đó, không biết có bao nhiêu ánh mắt dán vào hai người họ.

(Xi xào)

– Nè, họ có phải vợ chồng không nhỉ?

– Họ đẹp đôi quá!

– Ghen tỵ ghê!

Ma Kết và Xử Nữ nghe được hết những lời đó. Xử Nữ thì đỏ mặt không biết nói gì còn Ma Kết thì vẫn cười tươi như không có chuyện gì xảy ra

Đến khu vườn đầy hoa đó, Kết và Xử ngồi cạnh nhau trên một chiếc ghế đá.

Ma Kết hỏi.

– Nè! Cậu có nghĩ là bọn con gái ai cũng thích tôi chỉ vì vẻ bề ngoài của tôi không ?

Xử Nữ ngẩn ngơ

– Hà ?! Sao tự nhiên lại?

Ma Kết nói tiếp, cậu nhìn mặt lại.

– Như Bảo Bình với Bạch Dương, Thiên Yết với Kim Ngưu, Song Tử với Cự Giải, Nhân Mã với Sư Tử và cả Song Ngự với Thiên Bình. Bọn họ đều yêu nhau vì con người bên trong của nhau.

Xử Nữ đặt tay lên xoa đầu Ma Kết.

– Không sao đâu! Vẫn có người luôn yêu con người bên trong của cậu mà!

Ma Kết ngẩn ngơ

– Hà ?!

Xử Nữ nói tiếp

– Hôm nay lúc đi tìm cậu tớ đã nhận ra một điều.

Ma Kết hỏi

– Điều gì?

Xử Nữ nhìn lên trời và nói tiếp

– Tớ đồ cậu mất rồi... Từ hồi đầu năm...

Ma Kết siết chặt Xử Nữ vào lòng và Xử Nữ cũng ôm lại Ma Kết. Hai cô cậu ôm nhau thắm thiết giữa vườn hồng.

Chương 8: Chương 8

Sáng sớm ngày hôm sau, trên bãi biển, hai cô cậu Ma Kết và Xử Nữ nắm tay nhau cùng ngồi ngắm bình minh trên bãi biển.

Xử Nữ dựa vai vào Ma Kết.

– Bình minh đẹp quá nhỉ!

Ma Kết nói với giọng dịu dàng.

– Ừ bình minh rất đẹp nhưng còn có một thứ còn đẹp hơn bình minh gấp vạn lần cơ...

Xử Nữ nghiêng đầu sang một bên

– Cái gì ?

Ma Kết quay sang, hôn nhẹ lên trán Xử Nữ làm mặt cô đỏ tung bừng. Ma nói.

– Ngốc ạ. Trong mắt tớ cậu là đẹp nhất đó!

Xử Nữ đỏ mặt không biết làm gì nên cô chỉ cúi gầm mặt xuống thẹn thùng.

– ...

Cách bờ biển không xa, hai cô cậu núp sau cái cây nhìn ra bãi biển nghe lỏm chuyện của Xử Nữ.

– Hai người họ đang làm cái gì thế hả Mã ?

Sur Từ không nhìn rõ bèn hỏi Nhân Mã.

– Suyt !!! Lỡ bọn họ nghe thấy thì sao ?

Sur Từ ra vẻ thờ dãi rồi lấy một tay nâng mặt Nhân Mã lên, đặt lên môi cô một nụ hôn.

– Đừng để ý tới họ. Hiếm lắm mới có cơ hội tớ ở cùng cậu. Đi chơi đâu đó đi!

Nói rồi Sur Từ nhấc bổng Nhân Mã lên cô nàng lơ lửng lên làm cặp đôi ngồi đó cách không xa để ý.

Đi được một lúc, Sur Từ thả Nhân Mã xuống đất rồi nắm tay cô đi dạo quanh công viên.

Ngồi gần đó, có một cô một cậu ngồi cạnh nhau bên dưới một gốc cây. Đó chính là Thiên Bình và Song Ngư.

(Bịch)

Song Ngư đang định đưa bánh do cô tự làm cho Thiên Bình thì Nhân Mã hét lên ở gần đó làm cô giật mình làm rơi miếng bánh chocolate xuống đất.

– ...

Song Ngư không nói gì cúi gầm mặt xuống nhặt chiếc bánh lên.

Thiên Bình nhìn thấy cô bạn gái như vậy, cậu bèn lấy ngay miếng bánh đó bỏ vào mồm.

– Không được đâu !!! Bắn lăm Thiên Bình à! Không ăn được nữa đâu !

Song Ngư ngăn Thiên Bình lại.

Dù Song Ngư có ngăn, Thiên Bình vẫn bỏ miếng bánh đó vào mồm và ăn như không có chuyện gì xảy ra cả.

(Ực)

Sau khi Thiên Bình vừa nuốt xong miếng bánh, nước mắt Song Ngư tuôn rơi.

– Vì sao...

Thiên Bình nhìn Song Ngư.

– Hà ?

Song Ngư ngẩng mặt lên, cô khóc còn to hơn.

– Cậu đâu cần phải làm thế vì tớ đâu! Nhờ cậu bị đau bụng thì sao! Lúc đó tớ phải làm sao!!!

Thiên Bình nở nụ cười rồi xoa đầu Song Ngư.

– Thì lúc đó cậu sẽ vào viện thăm tớ mỗi ngày và ngày nào tớ cũng sẽ ở bên cậu.

Song Ngư nói.

– Thiên Bình gian quá đấy! Muốn lừa người ta bao nhiêu lần nữa đây! Tên hay bắt nạt!

Thiên Bình cười nham hiểm.

– Vậy sao? Phải chăng bạn trai cậu là tên hay bắt nạt đó?

Song Ngư phồng má

– Ghét Thiên Bình quá !!!!!

Từ trên ban công biệt thự, Xứ Nữ nhìn xuống những cặp đôi dưới kia. Cô thở dài

– Haiz... Mấy con người này đi chơi hay đi tuần trăng mật đây.

Từ đằng sau, một cánh vòng ôm chặt lấy Xứ Nữ. Xứ Nữ biết ngay đó là Ma Kết cô hỏi

– Sao dậy sớm thế? Lạ ghê ?

Ma Kết cười.

– Cậu ghen tỵ với mấy cặp đôi ở dưới kia à?

Xứ Nữ đỏ mặt hét lên.

– L... Làm gì có chuyện đó!

Ma Kết cười nham hiểm

– Rõ ràng là có !

Nói rồi Ma Kết đặt lên môi Xứ Nữ một nụ hôn.

(Chụt)

(Xoảng)

Nghe tiếng đĩa vỡ, Ma Kết và Xứ Nữ nhìn vào trong và thấy Cự Giải đang đứng đó thần thò về phía họ với vẻ mặt vừa nhìn thấy một thứ gì đó đáng sợ.

– Xin lỗi vì đã làm phiền! Tớ đi đây!!!!!!

Cự Giải mặt tái xanh chạy đi.

Cự Giải chạy trên hành lang và đâm vào ai đó.

(Huych)

Cô ngã phịch xuống đất.

Cô nhìn lên và thấy Song Từ đưa một tay ra trước mặt cô với ý muốn nói cầm tay cậu ta đi.

Cô đặt bàn tay bé nhỏ của mình lên bàn tay của Song Tử và Song Tử đỡ cô dậy

Hai người họ tay trong tay đi trên hành lang.

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Chương 9

– Hắt xì !

Cô nàng Xử Nữ nằm đắp chăn kín mít trên giường. Mặt cô đỏ tung bừng.

(Huych, Huych !)

Tiếng chạy của ai đó vang cả hành lang.

– Xử Nữ !!! Cậu không sao chứ !!!

Ma Kết thờ không ra hơi đập cửa xông vào.

Xử Nữ đỏ mặt nói.

– Có ai chết đâu mà cuồng cả lên thế! Chỉ là một cơn cảm lạnh thôi mà. Mà cũng tại cậu cả đó!

Ma Kết thờ phào nhẹ nhõm.

– May quá! Nghe tin cậu ngất tở chạy luôn sang đây đây!

Xử Nữ vui đến mức không nói nên lời.

– ...

Ma Kết nói tiếp.

– Hôm nay, mọi người đi chơi hết rồi, chỉ còn hai chúng ta ở đây thôi!

Xử Nữ lấy mép chăn che lên mặt.

– Y... Ý cậu là gì!!!

Ma Kết cười

– Cậu tự biết mà !

Xử Nữ đỏ mặt.

– Cái đồ biến thái!

Đến buổi trưa, mọi người đi hết rồi nên không có ai làm đồ ăn trưa.

Trong phòng Xử Nữ, Ma Kết đang ngồi trên chiếc ghế ngay cạnh giường cô. Xử Nữ ra lệnh.

– Ma Kết! Nấu ăn đi! Tở đói rồi!

Ma Kết cần nhần

– Không đâu! Cậu tự nấu đi!

Xử Nữ cường ép.

– Cậu nữ đối xử với người ốm thế đấy hả! Nếu cậu thích tớ thì nấu ăn đi!

Ma Kết thờ dài.

– Haiz... Cái cô nương này, cô muốn làm khổ người ta đến bao giờ nữa hả !?

Xử Nữ đẩy Ma Kết ra khỏi phòng.

– Nhanh lên! Đói lắm rồi đấy !

Ma Kết đáng thương bị đẩy xuống bếp bèn làm com trộn.

Một lát sau...

Ma Kết mặt hớn hơ mang nồi com trộn lên cho Xử Nữ.

– Có đồ ăn rồi này!!!

Xử Nữ sung sướng.

– Thật à !

Ma Kết mở nắp nồi ra

(Ám khí bay khắp phòng)

Một luồng ám khí toả ra từ cái nồi

Xử Nữ hét lên

– Cậu định bắt ai ăn cái này thế

hả!!!!

Ma Kết mắt long lanh

– Hãy ăn nó vì anh nhé!

Ma Kết nháy mắt.

Xử Nữ run run.

(Ục)

(Oẹ)

Xử Nữ đáng thương vừa ăn xong thìa thứ nhất đã không thể nuốt nổi thìa tiếp theo.

Ma Kết đứng hình nhìn Xử Nữ cực kì đáng thương như sắp chết trên giường.

Ma Kết đang định bê nồi đi trong tuyệt vọng thì Xử Nữ nắm lấy áo của cậu và nói.

– T... Tớ sẽ ăn nốt!

Ma Kết quay lại gạt nhẹ tay cô ra và nói.

– Không cần phải ép bản thân mình ăn đâu... Cậu đang ốm đấy...

Xử Nữ nói

– Không!

Ma Kết ngạc nhiên

– Hà ?!

Xử Nữ nói tiếp

– Tổ sẽ ăn nó...

Cô nói nhỏ dần

– ...vì cậu bạn trai đáng yêu của tổ đã mất bao công lao nấu cho tổ.

Ma Kết lao thẳng vào cô. Xiết chặt cô vào lòng.

– Không được... Đừng vì tổ mà ăn nó... Không sao đâu, cậu không ăn nó tổ vẫn rất vui! Cảm ơn vì đã nghĩ vậy về tổ! Cảm ơn!

Hai cô cậu ôm nhau thắm thiết trong phòng. Rồi Ma Kết từ từ tiến đến chỗ Xứ Nữ và...

(Chụt)

– Ô! Đến cảnh nóng rồi kia!

– Đừng có đùn đẩy!

– Suyt ! Nói khề thôi!

– Tình cảm ghê luôn đó!

– Cho tổ xem với!

Hai con người ngây thơ trong phòng đâu biết rằng, núp sau cánh cửa kia là 5 cô nàng vừa đi chơi về rình trộm. Họ đứng đó nghe lỏm hết câu chuyện của hai người kia.

Thật đáng thương cho hai con người ngây thơ kia...

Song Ngư đứng đó một hồi rồi bỏ đi đâu đó.

Kim Ngư cười

– Nhớ quá nên đi gặp bạn trai à !

Song Ngư đỏ mặt

– Làm gì có chuyện đó !

Thế là cô quay đi và đi thẳng một mạch mà không hề để ý những con người kia đã đổi đối tượng để theo dõi.

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Chương 10

(Rón rén)

Cô nàng Song Ngư lén lút ra vườn tìm Thiên Bình mà không hề để ý mấy con người kia vẫn đang theo dõi cô.

Ra đến vườn, Song Ngư vừa nhìn thấy Thiên Bình cô định hét lên gọi cậu

– Thiê...

Chưa kịp dứt lời cô thấy trước mặt Thiên Bình là một cô gái người ngoại quốc.

Bất chợt cô gái đó ôm chầm lấy Thiên Bình và khóc.

Nhìn hai người trông có vẻ như quen biết nhau.

– Cái...!?

Lúc đó, Song Ngư chỉ mong sao Thiên Bình gạt cô ta ra.

Thế mà Thiên Bình lại xoa đầu cô ta làm Song Ngư đứng gần đó đau khổ biết bao...

– Hức... Hức...

Song Ngư không kìm lại được nước mắt, hai hàng nước mắt cứ thế tuôn rơi.

Nghe thấy tiếng khóc, Thiên Bình quay lại và thấy cô bạn gái mình đang đứng đó trong tình trạng cực kì thê thảm, cậu chạy thẳng ra chỗ cô.

Thấy Thiên Bình chạy lại chỗ mình, Song Ngư bỏ chạy một mạch.

Thiên Bình hoảng hốt đuổi theo.

– Đợi đã Song Ngư!

Song Ngư không buồn ngoái đầu lại nghe Thiên Bình.

– Tất cả chỉ là hiểu lầm thôi mà! Đợi đã !!!

Hai người họ cứ thế đuổi nhau ra tận ngoài đường.

Song Ngư cảm đầu chạy thẳng mà không để ý có chiếc xe đang tiến tới gần.

(Bíp ! Bíp !)

Một chiếc xe lao thẳng tới chỗ Song Ngư. Cô nàng sợ tới mức không di chuyển nổi. Cô nhắm tịt mắt lại người run run.

(Bộp !)

(Kít !)

Tiếng phanh xe chói tai vang khắp con đường.

Cô nàng Song Ngư mở mắt ra từ từ. Khắp người cô đau nhức.

Song Ngư lảo bảo

– Mình chưa chết sao...

Song Ngư cảm thấy có gì đó không ổn. Cô cảm thấy như có ai đó đang ôm chặt mình và bảo vệ mình từ nãy đến giờ.

Cô quay sang và thấy Thiên Bình đang nằm ôm chặt cô dưới đất. Song Ngư sợ hãi lay người Thiên Bình.

– Này ! Thiên Bình ! Mờ mắt ra đi !

Thiên Bình từ từ mở mắt ra.

– Tốt quá rồi... Cậu không sao...

Nói rồi Thiên Bình ngất đi.

– Không được ! Không! Mờ mắt ra đi mà !

Tiếng hét tuyệt vọng của Song Ngư vang khắp con đường.

Mấy con người vẫn đang theo dõi kia chạy ra giúp đỡ.

– Nè! Gọi cứu thương đi!

– Thật khủng khiếp!

– Thiên Bình...

– Cậu ấy sẽ không sao chứ?

Mấy cậu con trai con gái lại nghe tin cũng phóng thẳng tới.

Song Nưg khóc thảm thiết

– Xin lỗi... Thiên Bình à... Chỉ vì tớ cố chấp...

Mấy cô gái còn lại an ủi Song Nưg.

– Đừng khóc nữa! Thiên Bình sẽ không sao đâu!

– Đúng đó!

– Sẽ không có chuyện gì xảy ra với Thiên Bình của cậu đâu!

– Thiên Bình khoẻ lắm! Cậu ta sẽ không sao đâu!

Nghe những lời an ủi của mấy đứa bạn. Song Nưg cũng an tâm phần nào.

(Pí po! Pí po!)

Thiên Bình được chuyển thẳng tới bệnh viện.

Trong lúc Thiên Bình tiến hành phẫu thuật. Song Nưg ngồi bên ngoài đợi mãi. Ca phẫu thuật dài hơn mong đợi nên Song Nưg phải ngồi đợi qua đêm.

(Cạch!)

Cánh cửa mở ra, một cô y tá khá trẻ tiến đến gần chỗ Song Nưg ngồi và nói.

– Chúc mừng chị! Ca phẫu thuật của chồng chị đã thành công! Chồng chị sẽ tỉnh lại sau vài ngày hồi sức thôi ạ!

Song Nưg ngây người ra.

Đang định bảo cô y tá đó chỉ là bạn trai cô thì Thiên Bình được đưa về phòng bệnh.

Song Nưg vội vàng đi theo. Nhìn thấy Thiên Bình vẫn đang trong tình trạng hôn mê, tin Song Nưg như bị thất lại.

Sáng hôm sau, ngồi bên cạnh giường bệnh của Thiên Bình vẫn chưa tỉnh, Song Nưg nắm lấy tay của Thiên Bình và nói.

– Thiên Bình nè! Xin lỗi nha! Mình sẽ bảo vệ cậu...

(Tóc! Tóc)

Nước mắt Song Nưg tuôn rơi.

-... Tớ sẽ bảo vệ cậu mà... Vậy nên hãy tỉnh lại đi...

Bất chợt Thiên Bình nắm lấy tay Song Nưg làm cô nàng giật bắn cả mình.

– Hử !?

Thiên Bình từ từ mở mắt ra. Cậu ta nói với giọng yếu ớt.

– Đừng khóc... nữa...

Nói rồi Thiên Bình kéo Song Nưg vào lòng mình.

Mắt nhắm bưng, Song Nưg ngã vào lòng Thiên Bình.

Song Nưg vui không tả siết. Cô ôm chặt Thiên Bình.

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Chương 11

(Xoẹt)

Song Nưg kéo chiếc rèm cửa phòng Thiên Bình ra. Các tia nắng chiếu rọi căn phòng nhỏ.

Thiên Bình từ từ mở mắt ra. Song Nưg nói.

– Dậy đi thôi Thiên Bình, sáng rồi đây! Tớ mang quà đến cho cậu này! Dậy đi ~!

Thiên Bình trằm chằm lên đầu, cần nhân.

– Không đâu! Để tớ ngủ tiếp!

Nói rồi Thiên Bình chìm ngay vào giấc ngủ.

– Thật là! Người ta đến thăm mà thế này đây!

Song Nưg phồng má lên.

– Nhưng nhìn cậu ta cũng đáng yêu đấy chứ!

Song Nưg cười thầm.

Thiên Bình lẽ ra đã ngủ bỗng nói.

– Tớ nghe thấy rồi đây

Song Nưg đỏ mặt quay đi.

– Đồ đáng ghét!!!

Đúng lúc đó, Nhân Mã và Sur Từ đến và bắt gặp cảnh đó.

– Tình cảm ghê ta!

Nhân Mã cười đều.

Song Nưg mặt ngày càng đỏ.

– Làm gì có!

Sur Từ đứng đằng sau Nhân Mã bẻ cả mớ hoa quả.

– C... Chào!

Sur Từ cười khỏ.

Song Nưg nhìn ra sau Nhân Mã, thấy Sur Từ như vậy, cô hỏi Nhân Mã.

– Mã nè, sao cậu bắt Sur Từ mang lăm đồ thế ?

Nhân Mã nói

– À! Đó là quà của cả lớp gửi Thiên Bình đây! Cả lớp bạn đi chơi với nhau rồi nên bọn tớ phải mang đi. Chuyện là thế đó!

Song Nưg đứng lặng người

– Thì ra là thế...

Gửi quà và ngồi nói chuyện với Song Nưg được một lúc xong Nhân Mã và Sur Từ đi về.

(Lộp độp! Lộp độp!)

Trên đường về thì trời đổ mưa.

– Á! Trời mưa rồi!

Nhân Mã kêu lên.

– Trú tạm vào đâu đó đi!

Sư Từ ôm lấy Nhân Mã và đưa cô đi trú mưa.

– Ừm...

Nhân Mã đỏ mặt nói lí nhí.

Hai cô cậu ngồi tạm tại một quán ăn gần đó.

Đang ngồi nói chuyện vui vẻ, đột nhiên có một đứa bé khoảng 6 đến 7 tuổi ra chỗ hai người họ.

Cô bé ấy cứ nhìn chăm chăm vào Sư Từ với đôi mắt long lanh.

– Anh trai nè đẹp trai quá!

Cả Nhân Mã và Sư Từ ngậy người ra.

– Há !?

Hai người cùng đồng thanh.

Cô bé ấy quay sang hỏi Nhân Mã.

– Chị ơi! Đây là anh trai chị đúng không ạ ?

Nhân Mã cười đau khổ vì không thể nói đó là bạn trai cô.

– Ừ ! Đúng rồi đó em à!

Cô bé ấy quay sang Sư Từ.

– Có thật không anh?

Sư Từ bỗng nói với một nụ cười gian xảo.

– Không phải! Đây là vợ anh!

Nói rồi cậu lấy tay khoác lên vai Nhân Mã ôm cô vào lòng.

Nhân Mã quay sang lườm Sư Từ như muốn nói rằng ” Im ngay!!! Tớ đập đó!!!”

Nhưng Sư Từ lại đáp lại bằng một nụ cười như ý muốn nói ” Cậu định đập tớ trước mặt trẻ con à?”

Nhân Mã hít một hơi rồi cười và nói với cô bé.

– Đ... Đúng đó em!

Cô bé cười rồi lon ton chạy đi mất.

Ngoài trời đã tạnh mưa.

Nhân Mã tính tiền rồi lôi Sư Từ ra ngoài cho một trận.

– Cậu tính làm cái gì thế hả! Ai là vợ cậu! Cái tên đáng ghét!

Sư Từ cười gian.

– Vậy à! Đẳng nào cậu chẳng là vợ tớ! Tớ sẽ chiếm cậu bằng mọi giá! Nhớ đấy!

Nhân Mã đứng người.

– ...

Sư Từ vẫy tay trước mặt Nhân Mã.

– Êu! Nhân Mã! Có nghe tớ nói gì không thế?

Nhân Mã giật mình.

– Hà !?

Nhân Mã chợt nhớ lại điều Sur Tử vừa nói và đỏ mặt.

– Đồ hâm! Ai thêm làm vợ cậu chứ!!!

Sur Tử cười

– Thế cậu cứ để bạn trai mình đi mất à.

Nhân Mã càng đỏ mặt hơn.

– Không...

Cô nói lí nhí.

Sur Tử cười rồi nắm lấy tay Nhân Mã.

– Ta về thôi!

Nhân Mã mặt vẫn còn đỏ, cô nói lí nhí.

-Ừ...

Đến nhà Nhân Mã, trước khi đi về Sur Tử nó với Nhân Mã.

– Mà này.

Nhân Mã quay lại.

– Hử!?

Sur Tử nói với giọng nghiêm túc.

– Chuyện tớ nói vừa rồi, tớ nghiêm túc đó! Hãy nhớ lấy điều đó.

Nhân Mã cúi đầu e thẹn.

– Ừ... Tớ nhớ rồi...

Hai người ôm nhau rồi mỗi người đi một hướng.

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Chương 12

Một tháng sau vụ tai nạn xảy ra, Thiên Bình được ra viện.

Đứng ở cửa viện, Song Ngư nắm tay Thiên Bình.

– Cuối cùng cũng được ra viện...

Thiên Bình vờn vai.

– Minh đi chơi không?

Song Ngư hỏi Thiên Bình.

– Cũng được đó!

Thiên Bình trả lời với một nụ cười.

– Mình đi xem phim nha!

Song Ngư hỏi.

– Ủ, đi thôi.

Thiên Bình nói dịu dàng.

Thế là hai cô cậu tay trong tay đi đến rạp chiếu phim.

Đến nơi, vừa nhìn lên bảng vé, Song Ngư thốt lên. Mặt cô tái xanh tái mét.

– Aaaa !

Thiên Bình cũng thử nhìn lên.

– Chỉ còn lại mỗi phim kinh dị thôi à...

(Ức)

Song Ngư nuốt nước bọt. Cô đỏ mặt hộc hộc.

Nhưng đó là bộ phim còn lại còn vé nên hai người phải xem bộ phim kinh dị đó.

Thiên Bình thì không có vấn đề gì nhưng Song Ngư thì run cầm cập, đứng còn không nổi. Cô đi cứ như người vô hồn.

Thiên Bình hỏi lo lắng.

– Có xem được không? Hay là mình đi chỗ khác nhé?

Song Ngư giật nảy.

– K... Không sao đâu! Song Ngư không sao hết! Đ... Đi vào thôi!

(Run run)

Một lát sau...

Thiên Bình cúi quay sang Song Ngư.

– Phim còn chưa bắt đầu đã run như thế này mà còn không sao cái nổi gì !!!

Song Ngư tỏ vẻ bình thường nhưng giọng vẫn còn hơi run run.

– K... Không s...sao hết!

Thiên Bình thở dài.

– Haiz... Thật là bó tay với cô nàng này mà...

Nói rồi cậu lấy tay khoác lên vai Song Ngư, kéo cô lại gần cậu.

Song Ngư đứng hình.

– ...

Thiên Bình nói với giọng nhẹ nhàng.

– Đỡ sợ chưa?

Song Ngư đỏ mặt, cô chỉ biết nói một cách thẹn thùng.

– Ừm...

Đến giữa phim, chợt hiện ra một con ma đứng sau cô gái trong phim.

Song Ngư sợ quá hét toáng lên.

Áaaaaa !

Trong rạp hình như chỉ có Thiên Bình là không sợ. Cậu ta mặt tỉnh bơ nhìn sang Song Ngư và thấy cô nàng như sắp chết đến nơi.

Thiên Bình nắm lấy tay Song Ngư, hôn nhẹ lên đầu cô nàng và nói.

– Không sao đâu... Có tớ ở đây rồi...

Song Ngư ngả đầu vào vai Thiên Bình, siết chặt tay Thiên Bình.

Mọi người trong rạp hầu hết không để ý đến phim mà cứ nhìn Song Ngư và Thiên Bình.

(Xi xào)

– Nhìn họ tình cảm chưa kìa!

– Trên đời có những người đẹp đôi thế này cơ à!

– Thật là ghen quá đi!

-Hai vợ chồng họ yêu nhau ghê!

– Nhớ không phải thi sao?

– Nhưng họ có vẻ giống vợ chồng mà!

Vừa nghe thấy câu đó, Song Ngư giật nảy.

Thiên Bình cười nham hiểm rồi nói.

– “Em yêu” đỡ sợ hơn chưa?

Nghe xong câu nói của Thiên Bình, mọi người lại xôn xao.

(Xi xào)

– Đấy! Nghe thấy chưa!

– Họ là vợ chồng thật rồi.

– Hai người trông trẻ thế mà cưới sớm nhỉ?

” Cô vợ nào đó ” không chịu nổi được nữa điên lên lôi Thiên Bình ra ngoài.

– Cậu nói cái gì trong đấy thế! Bây giờ người ta hiểu lầm hết rồi đấy!

Thiên Bình mặt tỉnh bơ.

– Có phải lỗi tại tớ đâu..

Song Ngư chỉ trích Thiên Bình.

– Sau này tớ không lấy chồng được là tại cậu đó!

Thiên Bình ôm Song Ngư vào lòng.

– Chồng cậu đang ở ngay đây này.

Song Ngư đỏ mặt.

– Tên đáng ghét!

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Ngoại Truyện 1 (P1)

Vì đa số các bạn vote cho couple Yết-Ngư nên câu chuyện sẽ về Yết-Ngư nhé!)

— CHUYỂN ĐI CHƠI NGỌT NGÀO NHẤT—

Trong một quán cafe, Kim Ngư và Thiên Yết ngồi nói chuyện, cười đùa vui vẻ.

(Ưc)

— Ngon chết mất thôi~!

Kim Ngư sung sướng uống cốc soda chanh.

Thiên Yết thờ dài.

— Cậu thật là... Đây là buổi cuối cùng trong mùa hè cậu được gặp tớ đây! Thế mà cậu còn ngồi ăn được à.

Kim Ngư đứng hình.

— Không đâu... Không có cậu, thì ai đãi tớ bây giờ...

Ngư nước mắt rung rung.

Thiên Yết nói.

— Tớ phải về nhà ông ngoại một thời gian nên chắc không gặp được cậu đâu.

Ngư nảy ra một ý tưởng.

— Ha ! Hay là cho tớ đi cùng đi !

Thiên Yết từ chối.

— Không!

Kim Ngư hai mắt long lanh ngược lên nhìn Thiên Yết.

— Đi mà~!

Thiên Yết đành chiều theo cô bạn bướng bỉnh của mình.

Yết thờ dài.

— Haiz... Đành vậy... Mà đến đây, cậu phải khai cậu là bạn gái tớ đây!

Ngư mặt tươi hơn hớn.

— Ừm! Không có vấn đề gì luôn!

Sáng hôm sau, trong lúc Ngư đang đánh răng thì cô nhận được một cuộc gọi từ Thiên Yết.

— Cậu nhanh lên! Tớ đang đứng bên dưới chờ đây.

Nghe xong một câu, Kim Ngư thay quần áo thật nhanh rồi phóng thẳng ra ngoài đường.

Kim Nguu thở không ra hơi, tay cầm một cái vali xinh xinh.

– Xin lỗi vì đã để cậu chờ! Mình đi thôi!

Thiên Yết cầm vali của Kim Nguu.

– Để tớ cầm cho.

Kim Nguu đỏ mặt.

– Ừm... Cảm ơn cậu.

Thiên Yết một tay cầm túi đồ của cả hai đứa, một tay cầm lấy tay của Kim Nguu ra bến tàu.

Ngồi trong khoang hạng VIP, Yết và Nguu được tận hưởng cả mớ tiện nghi.

Kim Nguu sung sướng nhảy lên giường.

– Êm quá đi~!

Thiên Yết nở nụ cười nhìn Kim Nguu.

Nguu quay sang.

– Có chuyện gì à? Sao cậu cứ nhìn tớ thế?

Thiên Yết cười.

– Không có gì!

Nguu phồng má lên.

– Chắc chắn là có gì đó! Nói cho tớ đi mà~!

Thiên Yết cười đều.

– Chỉ là cậu đáng yêu quá ý mà.

Kim Nguu đỏ mặt.

– Cậu đúng là cái đồ...

Sáng ngày hôm sau...

Hai người đã đến nơi, nơi đây có cả một cánh đồng hoa bát ngát, tiếng côn trùng kêu vui tai làm sao.

– Không khí ở đây trong lành quá đi~!

Kim Nguu vươn vai.

– Ừ!

Thiên Yết cười.

Vào đến nhà của ông Yết, trong phòng có cả gia đình bên ngoại của Yết.

Thiên Yết nói.

– Con đã về rồi đây ạ!

Đúng lúc đó ông của Yết bước ra.

Thiên Yết giới thiệu.

– Đây là Kim Nguu, bạn gái cháu ạ.

Nguu cúi đầu lễ phép.

– Cháu là Kim Ngu, bạn gái của Yết ạ!

Ông Yết nói dịu dàng.

– Mời cháu vào nhà.

Cả nhà Yết ngồi tiếp Ngu.

Ông Yết khen.

– Không ngờ nổi là thằng cháu tôi lại có cô bạn gái tài giỏi thế này.

Ngu e thẹn.

– Ông quá khen! Cháu thấy mình may mắn vì được làm bạn gái Yết đấy ạ!

Mọi người trong nhà nói chuyện vui vẻ với Ngu và Yết.

Đến tối, Yết và Ngu ngồi trên chiếc xích đu ngoài vườn.

Thiên Yết xoa đầu Ngu.

– Lúc này cậu diễn tốt đấy.

Ngu nhìn lên bầu trời đầy sao và nói.

– Tớ có diễn gì đâu! Tớ thấy mình thật may mắn dù chỉ là bạn gái của cậu trong một ngày.

Thiên Yết ôm Ngu vào lòng.

– Thế cậu có muốn làm bạn gái thật của tớ không?

Ngu dựa vào người Yết và nói.

– Úm!

(Chụt)

Dưới bầu trời đầy sao, hai cô cậu bên dưới gốc cây đặt lên môi nhau một nụ hôn.

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Ngoại Truyện 1 (P2)

Sáng ngày thứ hai tại nhà ông của Yết.

Trong lúc Ngu còn đang ngủ say sưa thì Yết bước vào định đánh thức cô dậy.

– Này dậy đi!

Thấy cô ” bạn gái ” vẫn còn đang say sưa ngủ Yết không nỡ đánh thức cô dậy.

Yết đến gần, ngồi xuống bên cạnh cô. Cậu từ từ cúi mặt xuống gần mặt Ngu rồi...

(Chụt)

Cậu ta lén hôn lên môi Ngu lúc cô đang ngủ.

Nhìn khuôn mặt ngây thơ của Ngu, Yết nở nụ cười.

– Tớ thích cậu, Nguu...

Bỗng nhiên, Nguu tỉnh dậy. Cô từ từ mở mắt hai ra, cô dụi mắt và cô thấy Thiên Yết đang ngồi ngay trước mặt mình.

Yết đỏ mặt quay đi còn Nguu thì hoảng hốt đẩy Thiên Yết xuống dưới giường.

– Biến thái!!!

Thiên Yết bị đẩy xuống ngã phịch xuống đất.

– Đau thế! Định giết người ta à!!!

Nguu đỏ mặt nói.

– Cho chết!!!

Bỗng, Nguu khựng lại cô đặt tay lên môi.

– Mà, sao môi mình lại có cảm giác này nhỉ?

(Ưc)

Thiên Yết đứng lặng người, cậu nuốt nước bọt.

– ...

Yết đứng yên ở đó, không nói câu gì.

May cho Yết là Nguu không nhận ra. Sau đó, Yết bị Nguu đá ra ngoài phòng.

Mãi đến tận buổi chiều, Nguu mới được gặp bà của Yết. Bà là một người cực kì hiền và cực kì cưng nựng cháu trai.

Yết vừa giới thiệu Nguu cho bà thì bà nở một nụ cười.

– Yết! Cháu kiếm ở đâu ra một cô bé tốt thế này vậy! Ta cực kì ủng hộ tình yêu của hai đứa! Hai đứa cưới nhau luôn cũng được!

Tối hôm đó, mọi người mở một bữa tiệc nhỏ dành riêng cho Nguu và Yết.

Đến gần cuối bữa tiệc, mọi người cùng nâng ly.

Uống đến cốc thứ hai, Nguu đứng không vững. Hai bên má cô đỏ bừng.

Yết thấy thế bèn hỏi.

– Lẽ nào... Nguu! Cậu không uống được à?!!!

Nguu lắc đầu.

– Tớ không say....

Nhìn cử chỉ của Nguu, Yết biết ngay là cô đã say.

Yết thở dài rồi lấy đi cốc rượu vang của Nguu.

– Haiz... Chán cậu quá đấy...

Nguu say rượu lúc Yết không để ý đã uống thêm một ngụm rượu nữa. Lúc Yết quay ra đã thấy cô nàng mặt mày càng đỏ.

Cô tiến gần vào chỗ Yết, dựa vào vai Yết. Mọi người ngồi đó, nín thở nhìn Nguu.

Yết lúng túng không biết phải nói hay làm gì.

Yết đành bế cô về phòng. Về đến phòng, Yết đang định đặt Nguu xuống giường thì...

(Ôm)

Nguu bất chợt vươn tay ra ôm chặt lấy cổ Yết. Dù vẫn đang ngủ nhưng cô vẫn lằm bằm.

– Yết... Đừng đi... Tớ cần cậu... Thiên Yết...

Thiên Yết đỏ mặt. Cậu ta vẫn bế Ngru ngồi xuống ghế, nhẹ vuốt tóc cô.

– Tớ ở đây nè... Tớ sẽ ở mãi bên cậu ...

Rồi không biết từ lúc nào, Yết từ từ nhắm mắt lại và ngủ trong tư thế đang bế Ngru.

Hai cô cậu ôm nhau ngủ thật say...

Bà của Yết mãi không thấy Yết quay lại bèn nhòm vào phòng Ngru xem thế nào.

Ngồi trên ghế sofa Kim Ngru và Thiên Yết ôm nhau ngủ một cách ngon lành.

Bà Yết bí mật rút một chiếc máy ảnh ra và...

(Tạch)

(Tạch)

Bà của Yết liên tục chụp mấy pô ảnh lúc Yết và Ngru đang ngủ.

Yết và Ngru ngây thơ không biết gì ngủ ngon lành.

– Chúng nó mà nhìn thấy mấy cái ảnh này thì ...

Bà Yết cười nham hiểm rồi đi về phòng.

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Ngoại Truyện 1 (P3)

Sáng sớm ngày hôm sau...

(Oáp)

Ngru tỉnh dậy, cô thấy mình như đang nằm đè lên trên một thứ gì đó êm êm.

Cô quay ra sau và...

– Aaaaaa!

(Bịch)

Ngru vừa nhìn thấy khuôn mặt đang ngủ của Yết, cô mất thăng bằng ngã phịch xuống đất và đập ngay đầu vào chân ghế.

– Đau...

Ngru rơm rớm nước mắt, cô nhăn xoa đầu.

Yết nghe tiếng động cũng tỉnh dậy luôn. Yết dụi mắt, nhìn thấy Ngru đang ngồi dưới đất. Cậu bèn đỡ cô dậy.

– Xin lỗi! Tớ lỡ tay ản cậu xuống đất lúc đang ngủ à?

Ngru vẫn với khuôn mặt rơm rớm nước mắt ấy ngược lên nhìn Yết.

(Thịch! Thịch!)

Khuôn mặt ấy của Ngru làm tim Thiên Yết đập liên hồi.

Yết đứng hình nhìn Ngu.

Lúc Yết còn đang ngẩn ngơ ngắm Ngu, Ngu với lấy chiếc gối gần đó, đập một nhát vào mặt Yết.

– Đáng ghét!!!

Ngu hét lên.

Yết đáng thương vừa bị đập một nhát ôm đầu kêu lên.

– Đau thế! Lần thứ hai cậu đập tớ rồi đấy!

Ngu mắng.

– Tên biến thái kia! Ai cho cậu ôm tớ đi ngủ chứ! Cùng lắm cậu cũng phải để tớ lên giường rồi đi về phòng chứ!!!

Yết vừa xoa đầu vừa nói.

– Thì ai bảo cậu cứ say rượu xong rồi ôm chặt không cho phép tớ đi về phòng !!!

Ngu đỏ mặt.

– L... Làm gì có chuyện đó!

Yết nói thản nhiên.

– Ai nói dối cậu làm gì...

Ngu xấu hổ úp mặt xuống gối.

– Ghét Yết!!!

Yết nhìn thấy cảnh đó, cậu bật cười làm cho Ngu không dám ngẩng mặt lên.

Chiều hôm đó Ngu và Yết được giao nhiệm vụ đi hái hoa quả trên rừng về.

Ngu và Yết cùng lên đường.

Đi lên được một đoạn...

(Xoẹt)

– Aaaaa!

Ngu trượt chân vào vũng bùn.

(Pặc)

May thay, Yết đã kịp giơ tay ra đỡ lấy Ngu.

Yết hỏi lo lắng.

– Cậu không sao chứ?

Ngu đỏ mặt gật đầu.

– Ừ...

Cô nói lí nhí.

Yết nắm chặt lấy tay Ngu và nói dịu dàng.

– Đi cẩn thận vào nhé!

Ngu không giựt tay ra như mọi khi nữa, lần này cô cầm chặt lấy tay Yết.

Vào sâu trong rừng, cả một rừng hoa quả hiện ra trước mắt hai cô cậu.

– Đẹp quá đi~!!!

Nguru reo lên.

Yết đứng bên cạnh không nói gì, cậu chỉ nở nụ cười.

Hai cô cậu, mỗi người hái ở một bụi cây. Hai bụi cây cũng không xa nhau cho lắm.

(Xoẹt)

– Aaaaaaaa!

Lúc đang định hái quả thì Nguru trượt chân và ngã xuống hồ nước lạnh.

(Ặc! Ặc!)

– Áaaaaaa! Yết! Cứu!

Nguru chới vói trên mặt nước.

Yết hình như không nghe thấy tiếng gọi của Nguru.

Nguru không còn sức lực, cô nhắm mắt lại rồi chìm dần, chìm dần xuống hồ nước sâu thẳm.

(Bùm!)

Đúng lúc đó, nghe tiếng động lạ Nguru mở mắt ra và cô thấy một người đàn ông bơi xuống.

Đó chính là Yết.

Nguru vói tay ra chỗ Yết, cô vui không tả xiết vì người cô yêu đã nhảy xuống cứu cô.

Một lát sau, Yết đưa được Nguru lên bờ. Nguru đã bình tĩnh lại, cô ôm chặt lấy người Yết mà khóc.

– Tớ sợ... Yết...

Yết lấy tay xoa đầu Nguru.

– Không sao đâu... Có tớ ở đây rồi...

Quần áo bị ướt hết, Nguru run lên vì lạnh.

– Lạnh...

(Run run)

Yết thấy thế ôm chặt Nguru vào lòng sưởi ấm cho cô

– Đỡ lạnh hơn chưa?

Yết hỏi lo lắng.

Nguru dựa vào người Yết như một chú cún con, cô nói.

– Ừm! Tớ hết lạnh rồi! Cảm ơn!

Nguru mỉm cười ngược lên nhìn Yết.

Yết đỏ mặt quay đi, nói

– Nguru này... Cậu không được phép cho bất kể người đàn ông khác nhìn thấy khuôn mặt cậu như thế này, nghe chưa.

Nguru vừa nghe xong hết câu, cô đứng hình, cô gật đầu nhẹ nhàng, cô nói.

– Ừm... Tớ biết rồi...

Thế rồi hai con người ướt như chuột đi về nhà.

Trong phòng Nguru...

(Hất xì)

Nguru nằm trong chiếc chăn bông. Mặt cô đỏ bừng.

Yết vừa tắm xong đi vào, cậu ta thờ dài.

– Haiz... Tại sao tớ lại phải ngủ chung phòng với cậu nhỉ?

Nguru phòng má lên.

– Tại cậu cả đấy!!! Ai bảo cậu làm ướt giường tớ!!!

Yết nói.

– Ai mà biết được! Tớ bé cậu về phòng là tốt lắm rồi đấy!!!

30 phút trước....

Yết bế Nguru ướt nhẹp về phòng, cậu cứ thả thẳng Nguru lên giường trong tình trạng ướt nhẹp.

Đúng lúc Yết đang định đi ra...

(Hất xì)

Yết quay lại và thấy Nguru nằm bất tỉnh dưới đất.

– Nguru!!!

Mọi người nghe thấy tiếng bèn ra phòng Nguru xem có chuyện gì.

Mọi người nói là Nguru bị cảm do nằm trên giường trong tình trạng ướt như chuột.

Thế là hai cô cậu phải ngủ chung ở phòng Yết vì giường Nguru ướt nhẹp rồi.

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Ngoại Truyện 1 (P4)

Bà Yết bước vào phòng đúng lúc hai người đang cãi nhau.

– Hai đứa tình cảm ghê nhỉ. Hai đứa sau hôm nay cưới luôn cũng được, bà không phản đối đâu! Xin lỗi vì đã làm phiền chuyện tình cảm của hai đứa, bà đi đây!

Bà cười nham hiểm.

– Bà!!!!

Nguru xấu hổ kêu lên.

Yết không nói gì.

– ...

Nguru quay sang Yết cầu cứu.

– Này! Nói gì đi chứ!

Yết hòa vào trêu Ngru.

– Tớ thấy được đấy chứ! Mình cười nhau luôn đi!

Ngru mặt đỏ bừng.

~...

Ngru không nói lại được hai người kia xấu hổ lấy chăn quấn kín người ngồi trên giường.

Sau khi bà nội đi...

(Ám khí bay khắp nơi)

Ngru cảnh giác Yết như kiểu cậu là sói vậy.

(Lườm)

Ngru nhìn Yết với ánh mắt hình viên đạn.

– Sao cậu lườm tớ kinh thế?

Yết hỏi.

– Không có gì...

Ngru tiếp tục lườm.

Lúc Yết đang định lên giường ngủ thì Ngru hét lên, không cho cậu lên giường.

– Yết! Tuyệt đối không được lên giường! Tớ cấm cậu đấy! Cậu nằm dưới đất đi!!!

Yết vẫn cứ leo lên.

– Giường tớ mà.

Ngru xấu hổ quay đi, tay ôm chặt một chiếc gối.

Ngru định ản Yết xuống đất nhưng

Chỉ sau hai phút, Yết đã ngủ say còn Ngru thì vẫn ngồi đó. Cô ôm chặt chiếc gối của Yết.

Từ chiếc gối ấy tỏa ra những mùi hương ngọt ngào y như mùi của Yết.

(Ngủ ngủ)

Ngru hít lấy hít để chiếc gối ấy

Ngru cứ hít hít ngửi ngửi chiếc gối mà chẳng để ý Yết dậy từ khi nào, cậu ngồi dậy

– Nè! Sao cậu cứ ngửi gối tôi thế? Bộ nó thơm lắm à?

Ngru giật mình, cô đỏ mặt quay đi và nói.

– Vì nó có mùi của Yết mà...

Yết ngạc nhiên.

– Há?!

Ngru không kìm được sự xấu hổ lấy chiếc gối đập một nhát vào Yết rồi trùm chăn kín đầu.

– Ghét Yết!!! Tớ đi ngủ đây! Mặc xác cậu!!!

Ngru quấn chặt mình trong chăn như một con sâu róm.

Đến nửa đêm, Ngru thấy có cảm giác ai đó đang ôm mình.

Cô quay ra và thaya Yết ngủ say như chết ôm chặt lấy cô.

– Ngru...

Dù đã ngủ, Yết vẫn lăm bầm tên của Ngru.

Dù Ngru cố gạt tay Yết ra đến thế nào đi nữa, cậu ta vẫn không nhúc nhích.

Ngru nhìn kĩ mặt Yết mới thấy cậu ta khi ngủ cũng khá đẹp trai đấy chứ.

Cô nhìn chăm chăm cậu ta rồi đột nhiên Yết mở mắt ra lăm Ngru giật mình, cô ngã lăn xuống dưới giường.

– Đau...

Ngru xoa đầu.

Yết từ trên giường nhìn xuống, hỏi.

– Cậu làm cái gì dưới đây thế? Ăn vụng cái gì à?

Ngru tức điên, cũng chỉ vì cậu mà cô mới phải như vậy.

– Ăn cái đầu cậu ý!!!

Yết thở dài.

– Haiz... Cậu phá giấc ngủ ngon của tớ rồi...

Ngru nói.

– Cậu mới là người phá giấc ngủ của tớ ý!!!

Một lát sau, cả hai đều không ngủ được bèn ra vườn ngồi chơi.

Yết nhìn lên bầu trời sao, đôi mắt cậu phản chiếu lại những ngôi sao trên trời trông mới đẹp làm sao.

Ngru quay sang, thấy khuôn mặt Yết ngắm sao, cô nghĩ thầm.

– Yết lúc ngắm sao đẹp trai quá đi!!!!

Đúng lúc đó, Yết quay sang và hai ánh mắt gặp nhau.

Yết cười đều.

– Sao thế? Thấy tớ đẹp trai quá à?

Ngru đỏ mặt.

– Làm gì có! Còn mơ nhé!!!

Ngồi một lúc, Ngru nói.

– Yết nè!

Yết quay sang.

– Sao?

Ngru nói tiếp.

– Tớ chỉ làm bạn gái cậu khi ở đây thôi đúng không?

Yết vẻ mặt không vui lắm.

– Ừ...

Ngru nói.

– Về sau tớ tiếp tục làm bạn gái cậu được không?

Yết không tin vào tai mình nữa.

– Hà?! Cậu vừa nói gì?

Nguru quay ngoắt đi.

– Đồ đáng ghét!!! Tớ chỉ nói một lần thôi!!! Ai bảo không nghe!!!

Yết nở nụ cười tươi, ôm Nguru vào lòng.

– Tớ nghe thấy mà, làm bạn gái tớ đi...

Nguru gật đầu.

– Ừm!

Dưới màn đêm, hai cô cậu ôm nhau thắm thiết mà không để ý...

(Tạch)

Từ khe hở giữa hai cánh cửa, một chiếc máy ảnh chĩa vào Nguru và Yết.

Đó chính là bà nội Yết, bà là người duy nhất thích trêu chọc cháu trai trong cái nhà này.

Cặp đôi kia vẫn không hề hay biết và vẫn cứ ngồi đó ngắm sao.

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Ngoại Truyện 1 (End)

Hôm nay là ngày cuối cùng của Nguru và Yết tại nhà của ông bà nội Yết.

Nguru hôm nay dậy khá sớm.

Nguru đầu tóc bù xù ngồi trên giường. Cô quay sang bên cạnh và thấy Yết vẫn đang ngủ ngon lành bên cạnh cô.

Nguru mỉm cười nhìn Yết.

Nguru ngây người ra ngắm khuôn mặt cực kì đẹp trai của Yết.

Cô định xuống giường đi vào phòng tắm thì.

Đột nhiên...

– Oái!!!

Tiếng hét của Nguru vang lên.

Yết bỗng nhiên ôm Nguru vào lòng, nói với giọng chưa tỉnh ngủ.

– Cái?!!!

Yết úp mặt xuống gối nói với giọng mệt mỏi.

– Nguru... Ngủ tiếp đi...

Nguru đỏ mặt gạt tay anh ra.

– Biến thái!!! Bỏ tó ra!!

Nguru hát thẳng Yết xuống giường.

Con người nào đó bây giờ mới tỉnh ngủ.

Yết xoa đầu, khê kêu lên.

– Cậu làm cái gì đấy... Mới sáng ra đã ồn ào rồi... Đi ngủ tiếp đi...

Tuy bị đẩy xuống đất, xem ra Yết vẫn còn muốn ngủ

Nói xong, Yết vươn tay lên giường, tóm lấy cái chăn kéo xuống đất và ngủ tiếp.

Nguru điên lên lấy chiếc gối đập liên hồi vào người Yết.

Sau khi bị đánh một hồi, Yết mới chịu dậy, nhăn mặt lại.

Một lúc lâu sau, cả hai cùng đi xuống tầng để ăn sáng.

Đến buổi trưa, Nguru và Yết chuẩn bị dọn dẹp đồ đi về.

Trong lúc hai người đang dọn thì bà của Yết đi vào.

– Nguru...

Bà dịu dàng nói.

Nguru và Yết cùng quay ra.

– Dạ! Con đây ạ!

Nguru lễ phép.

Bà nói.

– Bà có cái này cho con, con ra đây một lát được không?

Yết nổi con ghen.

– Hai người hoạt động bí mật cái gì đấy?...

Yết quay sang bà.

-... Bà định giấu cháu cái gì đấy!!!

Biết cháu trai mình đang ghen, bà cười và nói.

– Không có gì đâu mà!

Xong rồi Nguru đi theo bà ra ngoài vườn.

Lúc đó, ở trên phòng...

Yết ghen tức nhìn xuống vườn từ cửa sổ để xem hai con người kia làm gì mà phải bí mật thế.

Yết nghiêng răng tỏ vẻ bức tức.

– Cứ đợi đấy, Nguru!!! Dám bỏ rơi tó trên này, lát nữa tó không tha cho cậu đâu!!!

Ở dưới vườn...

Nguru hỏi.

– Bà gọi con ra có việc gì thế ạ?

Bà đưa cho Nguru một chiếc hộp được gói nơ cẩn thận.

– Tặng con đó, coi như là quà lưu niệm ở đây.

Nguru thắc mắc.

– Đây là gì thế ạ?

Nguru hỏi.

– Con thử mở ra đi.

Bà ân cần nói.

– Vâng ạ..

Nguru rút nhẹ chiếc ruy băng trên chiếc hộp quà và nhẹ nhàng mở nó ra.

– Cái này...

Nguru vừa mới mở ra đã thấy cả một sắp ảnh cô và Yết thân mật nói chuyện.

Có cả ảnh hôm tiệc, hôm hai người ngắm sao,...

Nguru đứng hình, cô không biết phải nói gì nữa.

Nguru vui vẻ nhìn hộp quà.

Một lát sau cô lên phòng.

(Ám khí nồng nặc)

Vừa bước vào phòng cô đã thấy có ai đó đang tức phát điên ngồi trên chiếc ghế sofa toả ám khí.

Biết Yết đã giận, Nguru đành ra đó làm cho Yết bớt giận.

Cô tỏ vẻ mặt ngây thơ.

– Yết cực kì “đẹp trai” à~! Cậu làm sao vậy?

Cô nhấn mạnh chữ ” đẹp trai “.

Yết không thèm trả lời cô rồi quay ra nhìn cô với ánh mắt lạnh buốt như băng.

Nguru dùng giọng ngọt ngào dỗ dành đứa trẻ cứng đầu trước mặt cô.

– Yết à~!

Yết vẫn không trả lời.

-...

Nguru vẫn tiếp tục nói với giọng ngọt ngào.

– Yết~!

Đáp lại cô chỉ có tiếng im lặng.

-...

– Yết đáng yêu~!

-...

– Yết phong độ~!

-...

– Yết à~! Đừng dỗi mà~!

-...

- Yết là số một~!

-...

- Yết là người con trai số một thế giới...à không vũ trụ luôn~!

Cuối cùng Yết cũng chịu hết giận sau một hồi Nguru dỗ dành.

Chiều hôm đó hai người lên tàu trở về nhà, kỳ nghỉ hè sắp kết thúc mà năm học lớp 12 của họ sắp được bắt đầu.

(Sorry mn nha! Mình ra chap này hơi muộn! Mong mn thông cảm! Đây là chap cuối của ngoại truyện, sau chap này mình sẽ viết tiếp các chương tiếp theo!

Cảm ơn mn!)

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Chương 18

(Reeng!!!!)

Tiếng chuông báo thức reo lên.

- Oáp...

Xử ngồi trên giường, đầu tóc bù xù với tay ra tắt báo thức.

Xử nhìn đồng hồ, bây giờ là 7h 30'. Xử vệ sinh cá nhân, khoác lên bộ đồng phục rồi xuống nhà.

- Chào buổi sáng!

Xử chào ba mẹ và cô em gái ở phòng ăn.

- Chào chị!

Cô em gái mới 6 tuổi của Xử chạy tới ôm chị gái.

- Chào buổi sáng!

Ba mẹ Xử đồng thanh.

Cô cầm chiếc bánh mì kẹp trên tay.

- Con chào ba mẹ! Con đi trước đây ạ!

Xử vẫy tay chào.

- Đi cẩn thận nha con!

Bố Xử hạ tờ báo trên tay xuống dọn dõ.

- Vâng ạ~!

Xử tung tăng đi ra ngoài. Vừa bước ra ngoài cửa Xử đã nhìn thấy ai đó đang đứng dựa lưng vào một chiếc xe Mercedes màu đen.

- ...

Vừa nhìn thấy hấn, cô đứng hình.

– Chào buổi sáng!

Kết hôn hờ chào cô.

– À... Ừ, chào buổi sáng!

Xử mãi mới định hình được lại thì Kết mở cửa xe ra.

– Vào đi! Tôi đưa cậu đến trường!

Xử từ chối thẳng thừng.

– Không cần làm to chuyện lên như vậy đâu! Tôi tự đi bộ!

Nói rồi cô cứ thế bước đi, cô nở nụ cười vì có ai đó quan tâm cô tới vậy. Cô vừa đi vừa gặm chiếc bánh mỳ kẹp trong tay.

Kết lao tới ôm cô rồi thả vào trong xe.

– Oái !!! Cậu làm cái trò gì thế hả!!! Thả tôi xuống!!!

Xử giãy giụa.

Kết cười nham hiểm.

– Cậu không đi tôi đành phải bắt cậu lên xe!

Sau khi đưa được Xử vào trong xe Kết nói với bác tài xế riêng của mình.

– Đi!

Bác tài xế gật đầu, rồi nhấn chân ga.

– Vâng, thưa cậu chủ.

Xử cúi nói với Kết.

– Thế này không gọi là chở đi mà gọi là bắt cóc!!! Cậu mà không thả tôi xuống thì...thì...

– Thì sao?

Kết hỏi vặn lại.

– Thì... Tôi báo cảnh sát đấy!!!

Kết cười đều

– Đưa bạn gái đi học thì có gì là sai chứ? Tôi chẳng có tội gì cả.

Xử biết mình không nói lại được nổi với Ma Kết nên cô đành ngồi im trên xe.

Đến nơi hai người xuống xe, học sinh túm tụm lại nhìn hai người bàn tán.

(Xôn xao)

– Hình như hotboy Kết với cả hotgirl Xử yêu nhau đấy!

– Thật à!

– Kết chở Xử đi học kia!!!!

– Bọn họ yêu nhau hay sao ý nhỉ?

– Không thể tin được !

Còn cả đám nữ sinh sắp phát khóc khi nhìn thấy thần tượng của mình như thế.

Xử cúi gằm khuôn mặt đỏ bừng xuống, còn Kết thì mặt tỉnh bơ. Xử quay sang Kết cầu cứu.

– Này! Nói gì đi chứ!

Kết hỏi.

– Nói gì ?

Xử nói.

– Thì cứ nói gì đó đi! Cứ thế này tớ khó xử chết đi được!

Kết suy nghĩ một hồi rồi bất chợt nghĩ ra một điều gì đó, Kết cười đều.

– Được thôi...

Nói rồi Kết quay ra nói thật to với tất cả mọi người ở xung quanh đó.

– Tôi và Xử đang yêu nhau! Có vấn đề gì không? Vui lòng đừng bàn tán làm cô ấy khó xử.

Nói rồi Kết ôm Xử vào lòng.

(im lặng)

Tất cả im lặng nhìn hai người. Xử quay sang mặt còn đỏ hơn lúc nãy, cô quát.

– Cậu ăn nói lăng nhăng cái gì thế hả!!!

Kết cười đều.

– Thì cậu bảo tớ nói gì đó mà!

Xử tức điên bỏ đi.

Kết cười đuổi theo sau.

Hai người đứng cạnh nhau xem bảng danh sách lớp.

– Xem nào... A! Lớp 12A!!! Cùng lớp với mấy đứa con gái lớp mình rồi!!! A! Cả bọn con trai nữa!!!

Xử sung sướng reo lên.

Một năm học mới lại bắt đầu cho cả 12 chòm sao.

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19

Tại lễ khai giảng...

Thầy hiệu trưởng bước lên bục giảng, cúi chào.

(Bộp bộp!)

Bên dưới vỗ tay ầm ầm

Thầy bắt đầu bài phát biểu chán ngắt như mọi năm.

– Chào các em, năm học mới lại bắt đầu,...blah,blah,blah, chúng ta...blah,blah,blah... Năm qua chúng ta đã...blah,blah,blah...

– Oáp!

Bên dưới vài đứa ngáp ngáp ngắn ngáp dài.

Bên dưới học sinh đứa thì ngủ, đứa make up, đứa lên facebook, đứa thì selfie,... Nói chung là mỗi đứa một việc, chẳng ma nào thèm nghe trừ mấy cái thằng thanh niên nghiêm túc ra .

30' phút sau...

Sau bài phát biểu dài 30' của thầy hiệu trưởng là bài phát biểu của 6 học sinh nam cuối cấp của lớp 12A.

(Bộp bộp!)

Cả hội trường vỗ tay rầm rầm khi nghe đến 6 hotboy kia.

– Bạch Dương kia~!

– Kyaaaaa!!!! Thiên Yết!!!

– Yết!!!! Đẹp zai quá đi!!!

– Oh my god!!! Sur Từ!!!

– Kết kia!!!!

– Anh Song Từ kia!!!

(Tách! Tách!)

Bên dưới hò hét, bọn con gái rút máy ảnh ra chụp lia lịa.

Đi đầu là Thiên Yết, sau đó đến Ma Kết , rồi đến Thiên Bình và đến Sur Từ, Song Từ và cuối cùng là Bạch Dương.

5' sau...

Suốt lúc 6 hotboy phát biểu bọn con gái ngồi dưới chăm chú nghe từng chữ.

Sau phần khai giảng là hội chợ. Các học sinh được đi các gian hàng và các trò chơi tại vài đến tận tối.

Sur Từ và Nhân Mã cùng nhau đi chơi một vòng.

Đang đi thì Nhân Mã phát hiện ra trò thử thách tình yêu của lớp 10B.

Nhân Mã khựng lại.

– Cậu làm sao thế? Có chuyện gì à?

Sur Từ quay sang, cậu cười sung sướng rồi kéo Nhân Mã ra đó.

– Này! Cậu kéo tớ đi đâu đấy!!!

Nhân Mã kêu lên.

– Mình chơi đi!

Sur Từ cười hớn hở.

Thế là hai cô cậu dắt tay nhau vào chơi.

Sau khi thắng trò chơi, Sur Từ và Nhân Mã nhận được phần quà đặc biệt.

Đó chính là một tấm vé đặc biệt cho buổi prom tối nay dành cho 6 couple.

Nhân Mã vừa nhận được tấm vé, cô reo lên.

– Sur Từ! Mình rủ thêm bọn lớp mình đi thêm đi! Có đủ cho 12 đứa lớp mình đó!

Sur Từ nhìn cô bạn gái, cười và nói.

– Ồ!

Ở cách đó không xa, Nguru và Yết đang đứng trước một gian hàng đồ ăn.

Nguru mua cả núi đồ ăn, đi qua gian hàng lớp 10C Nguru dừng lại.

– A! Cái này trông ngon này!

Một học sinh lớp 10C nói.

– Cái bánh này là 15k ạ!

Yết đứng bên cạnh đưa tiền cho một cô bé đứng trông hàng cho lớp đó.

– Đây.

Đi qua gian hàng lớp 11B, Nguru lại dừng lại.

– A! Cả cái này nữa!

Nguru mua đồ ăn ở tất cả các gian hàng.

Yết phản nản.

– Cậu mua chưa đủ à...

Nguru lè lưỡi.

– Kệ cậu. Tớ ăn kệ tớ!!!

Yết cắn nhẩn.

– Cậu không thương cho cái ví của tớ à...

Nguru phồng má lên.

– Cậu chủ nhỏ tập đoàn Scorpio mà cũng thiếu tiền cơ à...

Yết than vãn.

– Hôm nay tớ mang mỗi 500k thôi đấy... Cậu tiêu hết 400k vào việc mua đồ ăn rồi đấy... Còn tớ thì tính sao đây... Tớ đói lắm rồi...

(Ot~!)

Cái bụng đáng thương của Yết cứ kêu suốt.

Nguru thấy Yết đáng thương quá nên lấy ra hộp com hộp đưa cho Yết.

– Nè! Ăn đi!

Yết hớn hờ hỏi.

– Cho tớ à?

Nguru đỏ mặt quay đi.

– Ồ...

Cô nói lí nhí.

Hai cô cậu nắm tay nhau ra phía canteen ăn chỗ đồ ăn vừa mua xong.

– Ăn thôi~!

Nguru nói.

– Ồ!

Yết cười.

(Sorry mn vì ra chap mới chậm nha! Mong mn thông cảm~! Iu mn nhìu!)

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20

Tại tầng thượng toà nhà cấp 3, Ma Kết và Xử Nữ đang ngồi sát cạnh nhau hóng gió.

Kết một tay cầm cốc Mocha, một tay khoác lên vai Xử, ôm cô vào lòng.

Xử dựa đầu vào bờ vai rắn chắc của Kết, tay cầm cốc Matcha.

Kết nói.

– Xử nè!

(Im lặng)

– ...

Đáp lại Kết là một sự im lặng.

– Này!!!

Kết nói lần thứ hai.

– Xử!!!!

Kết nói đến lần thứ ba.

– Dối à?

Kết hỏi.

– Hử! Tớ vẫn còn chưa tính sổ cậu vụ sáng nay không đó.

Mặc dù nói vậy nhưng cô vẫn dựa đầu vào vai Kết. Hoá ra là cô nàng vẫn còn tức vụ sáng nay.

Kết bật cười.

– Chẳng phải cậu bảo tớ nói thế còn gì?

Xử đỏ mặt.

– Tớ bảo cậu nói như thế đâu ...

Kết cười gian.

(Bụp! Bụp!)

Xử liên tục đấm vào người Kết để xả giận.

– Ghét cậu!!! Ghét nhất trên đời luôn!!! Đi chết đi!!!

Kết cười đều.

Cậu suy nghĩ một lúc rồi cười cười. Cậu đi ra gần hàng rào sắt, cởi giày ra, định nhảy xuống.

– Cậu điên à!!! Đây là tầng 5 đấy!!!

Xử hét lên.

Kết cười cười rồi giả giọng buồn và nói.

– Vĩnh biệt Xử yêu dấu của tớ ... Tớ nhảy lầu đây ... Cậu không còn yêu tớ như trước kia nữa ... Tớ không còn lý do gì để sống nữa ... Cậu hãy nói với người nhà tớ và mọi người là tớ vẫn sẽ luôn yêu họ ... Cậu hãy luôn nhớ hàng năm mang hoa đến mộ tớ nữa nhé ... Vĩnh biệt Xử Nữ ...

(Dài dòng nhỉ! ^^)

Xử Nữ ngây thơ tưởng thật bèn lao ra cản Kết.

– Tớ chỉ đùa thôi mà! Đừng nhảy nhá!

Kết cười thầm, thấy kế hoạch diễn ra đúng theo ý mình Kết nói tiếp.

– Không được... Cậu đã làm tổn thương tớ rồi... Tớ không cần sống nữa...

Nói rồi cậu leo một chân lên rào.

Xử Nữ hoảng quá.

– Đừng mà! Tớ làm gì cũng được, chỉ cần cậu đừng nhảy là được!!!

Biết Xử trúng kế của mình, Kết vẫn hỏi lại cho chắc.

– Thật không...?

Xử vẫn còn hoảng.

– Ủ! Thế nên cậu ra đây cho tớ nhờ!!!

Kết leo xuống khỏi hàng rào, ngồi xuống cạnh Xử, nhìn cô với vẻ mặt đắc thắng.

– Nhìn cái gì?

Xử cúi.

– Cậu phải làm cho tớ một việc, không nhớ à?

Xử thở dài.

– Haiz... Muốn cái gì đây...

Mặt Kết cũng hơi đỏ.

– Hôn tớ đi! Ngay bây giờ!

Kết ra lệnh.

– Cậu vừa nói cái gì cơ?!!!!

Xử giật nảy.

– Cậu nghe tớ nói rồi đấy! Hôn tớ đi! Ngay và luôn!

Kết nói tiếp.

– Nhanh lên!!!

Xử đỏ cả hai má, cô nói.

– Còn mơ đi nha! Tớ tuyệt đối không hôn cậu đâu!!!

Kết lại vẫn với vẻ mặt lúc nãy, lao đảo đi ra hàng rào rồi lại bước một chân qua rào.

– Vĩnh b...

– Này!!!!

Chưa kịp nói xong, Xứ xông ra lôi Kết vào rồi đỏ mặt nói.

– Thôi ngay cái trò đấy đi!!!...

Giọng Xứ ngày càng nhỏ lại.

–... Tớ hôn cậu là được chứ gì...

Kết làm mặt phớn.

– Ồ!

Thế là...

(Chụt)

(Chuyện gì xảy ra lúc đó thì các bạn tự suy ra nhé!)

Lúc này,...

Tại một gốc cây dưới vườn trường, hai cô cậu, trong đó có một người cầm cái ống nhòm nhìn lên sân thượng của toà cấp 3.

– Nè, Bảo Bình! Cậu nhìn hai người đó đủ chưa vậy?

Người con trai nói.

– Suyt! Bạch Dương ơi bọn họ mà biết thì không giữ nổi tính mạng đâu!!!

Người con gái nói.

Đúng vậy, dưới gốc cây là Bảo Bình và Bạch Dương.

20' trước...

– Nè! Bạch Dương!

Bảo Bình hớn hờ nói.

– Sao?

Bạch Dương trả lời.

– Cậu thấy ống nhòm tớ mới mua đẹp không?

Bảo Bình giơ chiếc ống nhòm mới mua ra. Chiếc ống nhòm màu xanh dương.

– Ù! Đẹp!

Bạch Dương xoa đầu Bảo Bình, và nói.

Bảo Bình thử chiếc ống nhòm, cô chĩa chiếc ống nhòm lên trên, cô nhìn một vòng và dừng lại tại toà cấp 3.

– Aaaaaa!

Cô hét lên.

Nghe tiếng Bảo Bình, Bạch Dương chạy tới.

Bảo Bình mặt tai mết nhìn Bạch Dương.

– T... Tầng th...thượng!!!

Bảo Bình run run chỉ lên tầng thượng.

Bạch Dương lấy chiếc ống nhòm và nhìn lên, cậu thấy Kết đang cười cười bước một chân ra khỏi hàng rào.

Bên cạnh Kết là Xứ, vừa nhìn cái bản mặt của Kết là biết ngay cậu ta định làm gì.

Bạch Dương trả lại chiếc ống nhòm cho Bảo Bình và nói.

– Không có gì đâu! Kết không nhảy thật đâu! Kết và Xứ cãi nhau ý mà! Lát nữa lại như thường thôi ý mà. Không phải lo đâu.

Bảo Bình nảy ra một ý tưởng.

– A! Hay là mình thử theo dõi bọn họ xem!

Thế rồi tiếp theo thế nào mn tự biết rồi đó!

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

– Sang bên phải ít nữa!

Song Ngư hét lên, kéo kéo cổ tay áo Thiên Bình.

– Chỗ này á?

Thiên Bình hỏi.

– Không! Phải chút nữa!

Thiên Bình lại hỏi.

– Đây á?

Ngư lớn tiếng.

– Phải cơ mà!

(T/g: ???? Bọn này làm gì dzậy?)

Thiên Bình dịch cần gạt sang bên phải ít nữa.

– Không! Trái một ít!

Song Ngư tiếp tục nói.

– Gấp đi Thiên Bình!

Song Ngư chỉ đạo.

Thiên Bình gấp con gấu bông màu xanh dương lên và đưa cho Song Ngư.

(Hoá ra hai con người này chơi gấp thú nhồi bông - _-“. Hình như cuộc đối thoại giữa hai người này đã bị hiểu lầm.)

– Đây! Gấu của cậu!

Song Ngư sung sướng ôm lấy con gấu bông.

– A! Cảm ơn cậu! Thích quá đi! Con thứ 6 trong ngày rồi! Thiên Bình của tớ giỏi quá đi!

Thiên Bình nở nụ cười toả nắng chết người xoa đầu Ngư.

Song Ngư và Thiên Bình đứng cạnh nhau tại khu trò chơi và chơi gấp thú nhồi bông.

Hai tay Ngư cầm gấu bông đủ các loại, đủ các kích cỡ, đủ các màu sắc khác nhau.

– Thích quá đi! Yêu Thiên Bình nhất luôn đó!

Thiên Bình trêu.

– Cậu yêu tớ hay là yêu mấy con gấu bông vậy.

Song Ngư không ngại ngần nói.

– Đương nhiên là mấy con gấu bông rồi.

Ngư lè lưỡi với Thiên Bình.

Thiên Bình biết là Ngư trêu rồi nhưng nghe Ngư nói thế Thiên Bình nổi con ghen. Mặt Thiên Bình tối sầm lại.

– Chết tiệt!

Nói rồi cậu lấy hết gấu bông của Ngư.

– Aaaaaa! Gấu của tớ!

Ngư rom róm nước mắt.

– Không biết đâu... Huhuhu... Trả lại cho tớ đi mà...

Thiên Bình nghiêm mặt.

– Biết lỗi chưa!

Ngư ngược đôi mắt long lanh lên nhìn Thiên Bình.

– Biết rồi...

Thiên Bình cười đều.

– Thế bây giờ cậu yêu và cần ai nhất?

Ngư lí nhí.

– Cậu...

Thiên Bình cười.

– Ai cơ? Tớ không nghe rõ.

Ngư hét lên.

– Là cậu! Được chưa!

Thiên Bình vẫn còn ngoan cố.

– Cậu là đứa nào?

Ngư nói.

– Là Thiên Bình, được chưa!

Thiên Bình cười rồi giữ luôn chỗ gấu bông của Ngư.

– Aaaaa! Cậu nói là trả lại cho tớ mà! Đồ thất hứa!!!

Thiên Bình cười đều.

– Cậu bảo là cậu cần tớ nhất, yêu tớ nhất còn gì. Thế có nghĩa là cậu không cần chỗ gấu bông này nữa mà.

Song Ngư ăn vạ.

– Không biết đâu! Thiên Bình đã man lăm!!!

Thiên Bình mỉm cười ôm Ngự vào lòng rồi đi chơi tiếp. Ngự ngoan ngoãn dựa đầu vào vai Thiên Bình và đi cùng cậu.

Lúc đó, tại lớp 12A...

– Haiz... Chán quá đi...

Cự Giải than vãn, cô úp mặt xuống bàn.

– Ồ... Chán thật đấy...

Song Tử ngồi bên cạnh cũng than vãn.

– Mà sao trong lớp có mỗi hai đứa mình thôi nhỉ?

Cự Giải thắc mắc.

– Có mỗi hai bọn mình thôi à!

Song Tử nói với giọng nham hiểm.

Cự Giải thấy có vẻ không an toàn lắm, cô hỏi.

– Ý cậu là gì?

Song Tử cười đều, bước về phía Cự Giải.

– Thế có nghĩa là không ai làm phiền bọn mình đúng không?

Cự Giải càng lùi lại, Song Tử càng tiến về phía đó.

Thế rồi lưng Cự Giải chạm vào tường, cô không thể lùi được nữa.

Song Tử định hôn cô nhưng...

(Chát!)

Trên mặt Song Tử in dấu năm ngón tay.

Đúng lúc đó, Bảo Bình hớn hờ chạy vào tay phe phẩy 6 tờ vé

– Giải yêu quý của tớ, tớ có cái này ch...

Bảo Bình đứng hình trước cảnh trước mắt. Cự Giải cúi gằm mặt xuống còn Song Tử thì mặt in dấu bàn tay.

-...

(Im lặng...)

Căn phòng im lặng.

Vừa thấy Bảo Bình, Cự Giải chạy tới ôm chặt Bảo Bình, rom róm nước mắt.

– Bảo Bình!!!! Cứu tớ!!!

Bảo Bình vỗ nhẹ lưng Cự Giải, hỏi lo lắng

– Sao vậy? Đứa nào dám bắt nạt Giải của tớ?

Cự Giải chỉ về phía Song Tử.

– Tên này định giờ trò với tớ...

Song Tử oan ức.

– Tớ đâu có làm gì đâu mà...

Cự Giải nói.

– Cậu cứ tiến về phía tớ còn gì? Làm tớ sợ hết hồn đó biết không?

Song Tử nói.

– Đã nói rồi mà, tớ có làm gì đ...

Song Tử nói chưa hết câu, Cự Giải đã quay lưng bỏ đi.

– Hừ! Dối rồi! Không quan tâm!

Thế rồi Song Tử phải lẻo đẻo đi theo Cự Giải suốt cả buổi chiều hàu hạ cô.

– Giải à! Nghe tớ đi mà!

Song Tử nói.

– Hừ! Dối rồi!

Song Tử ngược đôi mắt long lanh lên nhìn Cự Giải.

– Đừng thế mà... Cự Giải xinh đẹp...

Cự Giải quay ngoắt đi.

– Hừ! Không quan tâm!

Thế là Song Tử tốn mất cả một buổi chiều chỉ để làm cho Cự Giải hết giận cậu. Sau 3 tiếng đồng hồ dỗ dành, cuối cùng Cự Giải đã hết giận.

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22

Buổi chiều...

6 cô nàng mỗi người cầm trên tay một chiếc váy dạ hội tung tăng chạy vào phòng thay đồ.

Đi đằng sau là 6 chàng trai.

– Các cậu ngồi ngoài này đợi nhé!

Kim Nguu không quên quay lại nói với 6 con người đi đằng sau.

– Biết rồi! Nhanh lên đấy nhé! Bọn tớ không đợi được lâu đâu đấy!

Thiên Yết thay đám con trai trả lời.

– Biết rồi~!

Nguu nói rồi chạy ton ton vào phòng thay đồ.

Ngồi trên dãy ghế trước phòng thay đồ nữ, 6 chàng trai mặc vest ngồi đợi người con gái của họ bước ra khỏi phòng thử đồ.

5' trôi qua...

Mấy chàng trai có vẻ vẫn bình tĩnh...

15' trôi qua...

Họ có vẻ bắt đầu hơi mất bình tĩnh...

25' trôi qua...

Họ có vẻ không chịu được nữa...

30' trôi qua...

– BỌN HỌ LÀM CÁI TRÒ GÌ TRONG ĐÂY MÀ LÂU THẾ!!!

Cả 6 con người điên tiết hét lên.

Đúng lúc đó...

(Cạch!)

– Tada!

Kim Nguru mở nhẹ cánh cửa và bước ra trong bộ váy dạ hội màu đen tuyền.

Mái tóc dài đã được cột gọn sang một bên. Khuôn mặt trẻ con của Kim Nguru đã được trang điểm kỹ càng, hai bên má hồng hào, đôi môi đỏ mọng đã được tô thêm một lớp son bóng.

– Đẹp không?

Cô xoay một vòng rồi hỏi một con người nào đó.

Con người nào đó choáng ngợp trước nhan sắc của cô nàng.

– Này...

Ma Kết ngồi bên cạnh huých nhẹ Thiên Yết.

Sau vài giây định hình lại được Thiên Yết lên tiếng.

– ù! Cậu đẹp lắm!

Vài giây sau...

Rồi đến Xử Nữ bước ra trong bộ váy dạ hội màu đỏ, mái tóc nâu, dài được kẹp thêm một chiếc kẹp tóc nhỏ.

Ma Kết tim đập liên hồi trước vẻ đẹp quyến rũ của Xử Nữ.

– Cậu nhìn cái gì thế...

Xử Nữ đỏ mặt quay đi.

Ma Kết cười tươi, nói.

– Chỉ là cậu đẹp quá mà thôi!

5 ngồi ngồi bên cạnh cậu đồng thanh.

– Sến quá...

Rồi sau đó đến Nhân Mã, rồi đến Cự Giải, Bảo Bình rồi cuối cùng là Song Ngư.

Cả 6 anh chàng đều như bị ẽm bùa trước nhan sắc của mấy cô nàng.

Tìm họ đập liên hồi khi nhìn thấy mấy cô nàng bước ra khỏi căn phòng thay đồ đó.

(Au: Kiểu này chắc đêm nay bệnh viện tim có thêm 6 bệnh nhân nhập viện vì đau tim mất! * cười đều *)

Tối đến...

Màn đêm buông xuống, gió thổi nhẹ nhàng làm lá cây khẽ rung.

12 cô cậu đi cùng nhau ra sân trường.

Đi đầu là Kết và Xứ, tiếp theo là Nguru và Yết, sau đó là Sur Tử và Nhân Mã, rồi đến Thiên Bình và Song Ngư, Bạch Dương và Bảo Bình và cuối cùng là Cự Giải và Song Tử.

Bảo Bình lon ton chạy ra trước mọi người, nói.

– Mọi người nè! Tớ và Sur Tử thắng được “thử thách tình yêu” nên được chiếc 6 chiếc vé cho 6 couple đấy! Vừa đủ cho tất cả đấy!

Xứ Nữ hỏi.

– Vé để làm gì cơ?

Bảo Bình cười.

– Đương nhiên là độc chiếm vị trí đẹp nhất để ngắm pháo hoa rồi! Trên sân thượng đó!

Cự Giải reo lên.

– Thật à! Trên sân thượng ngắm pháo hoa là thích nhất đó!

Mọi người cùng nhau trải của một buổi tiệc prom thật vui vẻ.

– E hèm!

Giọng nói của MC vang lên, cả trường nhìn lên sân khấu.

– Bây giờ sẽ là phần hay nhất trong đêm nay! Ngắm pháo hoa!!!!

Mọi người bên dưới cổ vũ nhiệt tình.

– Húuuu!!!!

– Yeah!!!

Một chỗ nào đó bên dưới khán đài...

– Đi thôi!

Bảo Bình quay ra nói với mấy đứa bạn.

– Ừm!

Tất cả đồng thanh.

Họ cùng nhau lên sân thượng của trường.

– Wow!

Song Ngư thích thú reo lên.

– Thích quá đi!

Cự Giải đứng gần đó cũng sung sướng nhìn xung quanh.

Lên sân thượng, có 6 chiếc bàn nhỏ được trang trí trông thật đẹp mắt. Trên mỗi chiếc bàn là một chiếc nệm trang trí.

Hai bên chiếc bàn là hai chiếc ghế.

Họ ngồi xuống và cùng nhau đợi để đếm ngược.

(Au: Hơi giống năm mới nhĩ!)

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Trên sân thượng, 12 cô cậu ngồi nói chuyện vui vẻ với nhau, tận hưởng cái lạnh của màn đêm.

– Hừ... Lạnh quá...

Kim Nguru rên rỉ bên cạnh Yết, hai tay xoa vào nhau.

Thiên Yết thấy vậy liền quay sang và cởi chiếc áo vest ra đặt nhẹ lên vai Nguru.

– Đỡ lạnh hơn chưa?

Yết ân cần.

– Rồi...

Nguru đỏ mặt quay đi.

Không khí bỗng trở nên ấm lạ thường.

– Này! Hai cái cô cậu kia!

Thiên Bình đứng ngay gần đó thấy vậy liền phá không khí ngọt ngào của hai người làm cho ai đó tức điên.

– Sao! Không biết chọn thời điểm mà nói à!!!

Thiên Yết nói.

– Ô! Tớ lỡ phá đám hai cậu à!

Thiên Bình cười cười.

– Cậu...!

Thiên Yết tức đến phát nổ đom đóm mắt vì bị trêu mà không làm được gì.

– Hai người tình tứ chưa đủ à?

Song Ngư đứng đó cũng hòa vào trêu Nguru và Yết. Cô cười cười nhìn hai người.

– Tình tứ cái đầu cậu ý!!!

Thiên Yết đỏ mặt hét lên.

– Thật không đó?

Sư Từ đứng gần đó cũng nhập hội.

– MẤY NGƯỜI IM HẾT ĐI CHO TÔI NHỜ!!!!

Thiên Yết điên tiết hét lên.

– Hahahahaha!

– Hihihihaha!

– Hahahaha!

Nhờ Thiên Yết mà mọi người được cười một trận đã đời.

Đúng lúc đó...

Phía dưới sân trường, mọi người bắt đầu đếm ngược.

– 10!

– 9!

Xử Nữ reo lên.

– A! Bắt đầu rồi nè!

– 8!

– 7!

– 6!

Cự Giải cũng vui không kém.

– Thích quá đi~!

Nhân Mã mỉm cười.

– Hóng quá đi~!

– 5!

– 4!

– 3!

– 2!

– 1!!!!

(Bùm!)

(Bùm!)

(Bùm!)

Một quả pháo hoa được bắn lên, rồi lại một quả nữa.

Cứ thế, hàng chục quả pháo hoa được bắn lên, đủ các loại hình dáng, màu sắc sặc sỡ.

Cả bầu trời như được thắp sáng bởi những quả pháo hoa.

Xử Nữ vừa ngắm pháo hoa vừa dựa đầu vào vai của Ma Kết.

– Pháo hoa đẹp nhỉ?

– Hử? Ừ! Đẹp lắm!

Ma Kết giật mình quay sang, cậu nhìn cô nàng say đắm, cậu cười thầm trong lòng.

Ngồi gần đó, Thiên Yết ôm nhẹ Ngu vào lòng, cả hai cùng ngước lên ngắm pháo hoa.

– Đẹp nhỉ?

Ngu quay ra đằng sau, ngước mắt lên nhìn Yết.

– Ừ! Đẹp! Nhưng sao bằng Ngu của tớ được!

(Au: Cua tớ... -_-)

– Xì! Chỉ được cái leo mép!

Ở bên cạnh...

– Nè! Pháo hoa kia màu xanh...

– Zzz... Zzz...

Thiên Bình quay sang định chỉ cho Ngự pháo hoa màu xanh thì thấy cô nàng đã ngủ từ đời nào.

Nhìn đáng cô ngủ mà cậu phì cười.

Cậu đặt đầu cô lên vai cậu để cô ngủ. Thiên Bình nở nụ cười hạnh phúc nhìn cô.

Tại bàn của Sur Tử và Nhân Mã...

– Sur Tử! Quả pháo hoa kia hình trái tim kìa!

Nhân Mã chỉ lên quả pháo hoa hình trái tim.

– ù!

Sur Tử nói.

– Nè! Nhân Mã, cậu có thích pháo hoa không?

Sur Tử hỏi.

– Tớ thích lắm!

Nhân Mã sung sướng trả lời.

– Thế thì hôm nào tớ mua cho cậu cả kho pháo hoa rồi bắn ở sân nhà tớ nhé?

Sur Tử hỏi.

– ù! Sur Tử là nhất~!

Nhân Mã ôm chầm lấy cánh tay của Sur Tử.

Ngồi cách đó không xa, Bảo Bình và Bạch Dương chăm chú xem pháo hoa.

Bàn tay Bạch Dương từ từ tiến tới bàn tay của Bảo Bình.

Thế rồi tay trong tay, hai người ngắm pháo hoa.

Tất cả mọi người cùng vui vẻ ngắm pháo ho ngoại trừ Cự Giải và Song Tử.

Cự Giải vẫn dỗi vạ chiều hôm nay.

Cô sai Song Tử hết việc này đến việc kia.

– Song Tử! Lấy hộ tớ cốc nước!

– Đây!

– Song Tử! Tớ đói lắm rồi!

– Gửi cô nương!

– Song Tử! Blah... Blah!

– ...

– Song Tử! Blah... Blah!

– ...

Cự Giải không ngắm pháo hoa mà ngắm con người đáng thương đang bị cô hành hạ kia.

Chương 24

Vào một buổi sáng nọ...

Kim Ngu và Bảo Bình đi về lớp cùng nhau trên hành lang.

Đi qua các lớp khác, Ngu và Bảo Bình nghe được bọn con gái lớp 12C bàn tán.

– Này! Cậu biết không, lớp mình sắp có học sinh mới đấy! Hình như cô ta tên Thiên An hay sao ý!

– Tớ cũng nghe nói, hình như cô ta xinh lắm, lại còn là con nhà giàu nữa chứ!

– Thật sao? Thế chúng ta sắp có đối thủ rồi à?

– Tớ không muốn anh iu bị cô ta quyến rũ đâu. ...

– Nhớ đâu cô ta lại là đồng minh!

Ngu và Bảo Bình đi về lớp. Trên đường đi về lớp, trong đầu Ngu hiện lên cái tên của cô học sinh mới đấy.

– Thiên An... Thiên An...

Cô vừa đi vừa lẩm bẩm.

– Êu! Ngu!!!!

Bảo Bình lắc người Ngu.

– Há?! Sao? Có gì à?

Ngu sau một hồi bị lắc đã trở lại bình thường và quay sang Bảo Bình.

– Về lớp đi!

Bảo Bình nói.

– Ừ!

Ngu và Bảo Bình đi về lớp.

Chiều hôm đó...

Ngu và Yết đi về cùng nhau.

Yết khoác vai Ngu và nói.

– Đi ăn kem đi! Tớ đãi!

Ngu giơ ngón cái lên.

– Ok!

Hai người cùng nhau đi ăn kem.

Nhưng hai người họ không biết rằng, sau một góc cây ở trong trường, có một người con gái đang nhìn họ chăm chăm, khoé môi hơi cong lên.

Một cô gái chạy tới chỗ người con gái đó và nói.

– An An! Về đi!

Thiên An quay ra và nói.

– Ủ!

Sáng ngày hôm sau...

Nguru lên lớp sớm nhất, cô ngồi về chỗ, trên bàn cô có đầy vết son màu đỏ.

Nguru đứng hình, cô cố gắng để nước mắt không trào ra.

”CHẾT ĐI!”

”ĐỒ LỬA GẠT”

”CÔ KHÔNG LÀ GÌ CÀ!”

”ĐỒ GHÊ TỒM”

”ĐỒ ĂN BÁM”

”ĐỒ VÔ LẠI”

”CÚT ĐI!”

Đúng lúc đó, Thiên Yết và mấy đứa khác vào lớp và nhìn thấy chiếc bàn bị vẽ đầy chữ màu đỏ.

Thiên Yết nổi trận lôi đình, hai tay ôm cô từ đằng sau để an ủi cô.

Yết quát.

– AI LÀM CHUYỆN NÀY!!!!

(Im lặng)

Cả lớp im lặng lắng đầu.

Nguru lấy từ trong cặp ra một chiếc khăn tay và lau bàn.

Yết biết vì mình mà cô phải chịu chuyện này nên cậu cũng giúp cô lau bàn.

Vào giờ, cô thò tay vào ngăn bàn lấy ra quyển sách toán.

Cô mở quyển sách ra và cô thực khó chịu.

Thiên Yết nhìn thấy Nguru không bình thường thì quay sang và nhìn xuống vở của cô

– Cái...!!!!

Thiên Yết nhìn vào quyển sách toán của Nguru.

Quyển sách bị cắt lung tung, trên các trang giấy còn bị đỏ cả mở mực đỏ. Trên đó còn vẽ hình một con ma màu đỏ có chữ Kim Nguru bên dưới.

Yết trong lòng cực khó chịu nhưng không làm gì được.

Đến chiều...

Nguru định cất sách vở ra về thì phát hiện ra trong quyển vở có một tờ giấy được gấp nhỏ.

Bên trong có một dòng chữ.

Cô vò tờ giấy lại và để trên bàn rồi đi ra ngoài vườn trường.

Tại đó, có một vài cô gái đứng sẵn ở đó đợi cô.

Người con gái đứng ở giữa bước tới và kiêu ngạo nói.

– Đến rồi sao! Cứ tưởng cô sẽ không đến chứ!

Nguru nắm chặt bàn tay lại, cô nói.

– Cô muốn gì!

Cô ta cười nói.

– Haha! Cô tức giận trông tỏm quá đấy!

Rồi cô ta đến gần Nguru hơn.

– Tôi đã nói rồi mà, tránh xa Thiên Yết ra hoặc tập đoàn Taurus sẽ bị tôi bóp nát!

Nguru nghiêng răng ken két.

Tại một nơi khác...

Thiên Yết đang trên đường về. Cậu mở cặp ra tìm quyển truyện tranh để đọc thì không tìm thấy đâu.

– Chết toi! Để quên trên lớp rồi!

Nói rồi cậu quay lên nói với bác Quang, lái xe riêng của cậu.

– Bác Quang! Bác quay xe lại trường hộ cháu với!

Bác Quang gật đầu.

– Vâng thưa cậu chủ!

Vào đến trường, Yết phóng thẳng lên lớp.

Vào đến lớp, cậu về bàn mình và tìm quyển truyện tranh.

Cậu đứng lên và phát hiện ra một tờ giấy trên bàn cô.

– Cái gì đây? Nguru có hay vút đồ lung tung đâu nhỉ?

Cậu đến đó và nhấc tờ giấy lên.

– Cái...

Trong đó viết:

” Chiều nay lúc tan học, đi một mình vườn của trường. Nếu không thì tập đoàn của bố cô sẽ bị phá sản. Tôi đã nói là làm đấy! Tôi sẽ đợi cô chiều nay ở vườn trường! Nhớ đến đấy nhé!

Anna ”

Trong đầu Yết hiện lên những suy dòng suy nghĩ.

” Anna? Lẽ nào là cô ta!!!”

Thiên Yết vò nát tờ giấy trong tay, tay nổi gân xanh.

– Chết tiệt!

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25

Warning: Nếu bạn nào xem xong chap này mất hình tượng về Yết hiền lành thì Au k chịu trách nhiệm nhé!

—
Lúc này, tại vườn trường...

— Cô đừng hòng dọa nạt tôi! Cho dù cô làm gì tôi cũng sẽ tuyệt đối không để cô đụng đến tập đoàn của bố tôi hoặc bạn trai tôi!

Nguru lớn tiếng.

— Hahaha!

Anna cười to.

— Có gì đáng cười sao?

Nguru nói.

— Cô thật là ngây thơ đó, Kim Nguru à! Cô nghĩ cô là cái thá gì mà đòi ngăn chặn tôi. Cô nghĩ cô cứ là bạn gái Thiên Yết có nghĩ là cô là thánh sao? Nực cười quá đấy!

Nói rồi Anna quay sang nói với mấy đứa con gái khác đang đứng đằng sau.

— Các cô gái! Hình như con bé này vẫn còn chưa tỉnh ngủ cho lắm, tát cho nó tỉnh ngủ đi!

Mấy đứa con gái phía sau tiến dần về phía Nguru, giữ chặt cô lại.

— Bỏ tôi ra! Bọn vô sỉ! Bỏ tôi ra!!!!

Mặc cho Nguru kêu gào bọn họ vẫn tiếp tục.

(Bốp!)

(Bốp!)

(Bốp!)

—

Tại hàng lang toà cấp 3...

Yết chạy thật nhanh xuống dưới tầng, khuôn mặt tối đen lại vì tức.

Yết không ngừng cầu nguyện.

— Nguru! Xin cậu hãy bình an! Tôi sẽ đến bên cậu ngay đây! Đợi tôi!

—

Tại vườn trường...

Nguru bị tát đến hai má sưng lên, tóc tai bù xù. Cô nghiêng chặt răng lại.

(Bốp!)

(Bốp!)

Bỗng, một tiếng nói vang lên.

— Dừng lại ngay!

Đó chính là Yết. Cậu chạy đến bên Nguru và ôm cô vào lòng.

Cậu lấy thân bao bọc lấy cô.

— Rút thôi!

Anna lên tiếng.

Bọn con gái kia thấy Yết bèn chạy thẳng nhưng Yết đã cho người đứng sẵn ở cả cổng trước và cả cổng sau của trường.

Những người mặc áo đen chặn họ lại.

Anna nghiêng răng.

– Chết tiệt!

—

Tại vườn trường...

– Cậu không sao chứ?

Yết ân cần hỏi.

– Yết!!!!

Nguru từ nãy đến giờ im lặng, thấy Yết cô dụi vào lòng cậu, hai dòng nước mắt tuôn trào.

Yết vỗ nhẹ lưng Nguru, dỗ dành cô.

– Không sao đâu, đừng khóc...

Nhìn Nguru trông thảm hại thế này, Yết thần rủa.

– Chết tiệt! Tớ sẽ cho bọn người đấy sống không bằng chết vì dám đụng vào người của tớ!

Yết đưa Nguru ra ngoài rồi đỡ cô vào chiếc lamborghini veneno đen của cậu và đưa cô về nhà.

—

Đêm đó, tại biệt thự Scorpio...

Trong một căn phòng lạnh lẽo, Yết ngồi trên một chiếc ghế bằng vàng, khuôn mặt lạnh như băng nhìn xuống một cô gái bị trói đang quỳ dưới chân cậu.

Thiên Yết hỏi.

– Anna! Có phải do cô ta sai người làm vậy không?

Anna quay mặt đi.

– Chuyện này không liên quan gì đến cô chủ, cậu đừng có làm gì. Cậu tuyệt đối không được lòi cô chủ vào chuyện này.

Yết hỏi tiếp.

– Thế ai là người sai người làm vậy?

Anna mặt tối sầm lại.

– Chuyện này,...

Yết tức giận.

– Người còn không mau nói!

Anna nhìn thẳng vào Yết, nói.

– Là do tôi tự làm, được chưa?

Yết cười.

– Cô nghĩ là tôi ngu đến thế sao? Tôi cho cô 5 giây để nói ra người sai cô làm chuyện này, không thì tôi sẽ tự điều tra và ngũ mã phanh thây người đó.

Anna bắt đầu run.

– Không...

Yết bắt đầu đếm.

– 5

– 4

– 3

Yết mới đếm đến 3 Anna đã khai ra hết.

– Là cô chủ được chưa? Giờ thì người không được đụng đến cô chủ.

Yết cười.

– Ta nói là sẽ không ngu mà phanh thây chứ ta không có nói là tha cho cô ta.

Anna biết mình bị lừa hét lên.

– Đồ xảo quyệt! Xem người dám làm gì cô chủ!

Yết cười lớn.

– Hahaha! Đó là em họ ta không có nghĩa là ta sẽ tha cho con bé! Chắc người chưa biết rồi, ta, người đứng đầu bang xã hội đen Blood Diamonds nổi tiếng giết hàng trăm người dễ như không nói gì đến cái mạng nhỏ bé của cô ta.

—

Câu hỏi: Có ai đoán được cô chủ của Anna là ai k?

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26

Warning: Chap này hơi có chút kinh dị đó nhé! Cân nhắc kĩ trước khi đọc nhé! Iu mn nhìu! <3

—

Tại chap trước Au chưa giải thích rõ, bây giờ Au sẽ giới thiệu những NV mới nhé! ^^

Hai NV này giới thiệu còn dài dòng hơn cả NV chính nên mn thông cảm nhé! *^^*

1/ Anna

Tuổi : 16

Anna vừa là bạn thời thơ ấu vừa là người hầu và là vệ sĩ của Thiên An. Bố Anna vừa là bạn vừa thư ký của bố Thiên An.

Xinh, thuộc dạng hot girl.

Giỏi karate, (Nhưng rất tiếc là không thắng nổi người của Yết) dùng súng thông thạo. Luôn luôn ở bên giúp đỡ cô chủ.

Có sở thích chế tạo vũ khí và pha chế thuốc độc.

(Au: Sở thích thú vị ghê ta -_- , phải học tập mới được)

2/ Thiên An

Tuổi: 17

Là em họ của Yết. Cô yêu Yết từ nhỏ và luôn dùng mọi thủ đoạn để có được Yết. Là một con người mưu mô, xảo quyệt và hay ghen.

Coi Anna là em gái và luôn nhờ Anna làm nhiều việc.

Tình cảm giữa Yết và cô chỉ là tình cảm anh em nhưng cô luôn cho rằng Yết thực sự yêu mình và luôn nghĩ người yêu Yết, Ngru đã cướp Yết đi từ cô.

—
Tại biệt thự Scorpio...

Yết ra lệnh cho những người mặc áo đen.

— Người đâu! Đi bắt con Thiên An về đây cho tao!

Lúc đó một giọng nói vang lên.

— Đợi đã!!!!

Anna cúi gập người xuống cầu xin.

— Tôi xin cậu, hãy tha cho cô chủ... Ngần lần van xin cậu... Hãy tha cho cô chủ một con đường sống... Cậu giết tôi cũng được, chỉ cầu xin cậu hãy tha cho cô chủ... Ngần lần van xin cậu...

Yết cười lạnh.

— Hừ! Vì sao tôi lại phải nghe cô nhỉ? Tôi có thể tha được nếu cô đứng vào những người khác nhưng cô đã đứng tới danh giới cuối cùng của tôi, đó là người tôi yêu nhất nên cô ta sẽ phải chịu hậu quả vì dám đứng vào người yêu tôi.

Anna cầu xin.

— Van cậu... Hãy cho tôi chết thay cô chủ... Hãy cho cô chủ một con đường sống...

Yết nghĩ một lát rồi nói.

— Cô muốn chết thay cô chủ đúng không?

Anna nuốt nước bọt, giọng run run.

— Đúng! Thì sao?

Yết cười.

— Nếu cô muốn chết thay cô ta thì được thôi! Tôi sẽ cho cô toại nguyện. Tôi sẽ cho cô chịu hình phạt mà đáng ra cô ta phải nhận. Lúc đó đừng có hối hận.

Anna quả quyết.

— Được bảo vệ cô chủ là điều mà tôi muốn làm!

Yết cười lạnh.

— Được lắm! Rất khí phách! Tôi sẽ cho cô chết một cách đẹp mắt!

Anna mặt trắng bệch, cắt không một giọt máu.

Nói rồi Yết cho người mang ra một thứ gì đó.

— Mang ” thứ đó ” ra đây!

Mấy người áo đen đi lấy ngay lập tức.

— Dạ!

Một lát sau, họ mang ra một chiếc hòm lớn và mở nó ra.

Bên trong là đủ các loại viên con nhộng đủ màu, không cần hỏi cũng biết là thứ thuốc gì đó mà tổ chức chế tạo ra.

Mặt Anna trắng bệch, cô ta ngày càng run lẩy bẩy.

Càng nhìn càng thấy cô ta giống một cái xác khô, không chút huyết sắc.

Yết cho người giữ cô ta.

– Bỏ ta ra!!! Bỏ ra!!!

Anna gào thét vùng vẫy.

Yết mặt vẫn lạnh như không, vỗ tay một cái.

Mấy người mặc áo đen cho một viên con nhộng vào mồm Anna và bắt cô nuốt nó.

Người Anna nóng bừng, cả người nóng như lửa đốt. Cảm giác như có cả đàn kiến đang bò trên người cô. Cô gào thét thảm thiết vang căn phòng.

Yết cho người bịt miệng cô lại để cô không hét được rồi nhốt vào ngục nơi có cả một mớ xác chết mục nát chất thành đống.

Hai hàng nước mắt chảy dài trên khuôn mặt trái xoan.

– Ta hận ngươi!!!!

Tiếng hét thất thanh của cô vang cả căn hầm tăm tối.

—— Hết phần kinh dị ——

Sáng hôm sau...

Ngồi trên một chiếc ghế sofa dài, một cô gái đang ngồi sơn móng tay, khoe môi hơi nhếch lên.

(Reeng!)

Chiếc điện thoại trên bàn rung lên. Cô ta có linh cảm chẳng lành, nhấc điện thoại lên.

– Alo?

–” Cô chủ Thiên An, là tôi, thư ký Lam đây ạ!”

– À, cô ạ? Có chuyện gì không cô?

– “Cô chủ... Anna... Con bé...”

– Anna làm sao ạ?

–” Nó... Con bé... Nó mất rồi...”

– Không thể nào... Cô đừng có đùa...

–” Hic... Hic... Nó có viết một lá thư nhỏ cho cô... Trong đó viết “Cô chủ hãy đi đi, đừng ở đây nữa, người đó đã biết hết rồi. Tôi thấy thật may vì đã chết thay cô chủ... Bye bye... Một ngày nào đó chúng ta sẽ gặp lại...”

-...

-...

Cô gái đó đập máy, mặt trắng bệch. Cô ta ra máy bay về thẳng Mỹ.

——

Sáng hôm sau...

Yết lên lớp, khuôn mặt lại tươi vui trở lại. Cậu gờ lại như Yết của mọi ngày, không còn như Yết của ngày hôm qua nữa...

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

Au: Vì mn có vẻ rất thích couple Bảo-Dương nên mấy chap này là về Bảo-Dương nhé! ^^

Mong mn ủng hộ! ^^

Có phản đối gì mn cứ cmt nhé! ^^

————

Ngồi trong phòng, Bảo Bình bước ra khỏi buồng tắm.

Đến bàn học, cô cầm chiếc chiếc vòng cổ hình cò bốn lá trong tay, giọt nước mắt trào ra.

— Đã 13 năm rồi nhi... Chồng iu...

Khoé môi cô hơi nhếch lên.

— Flashback —

13 năm trước...

Trên một cánh đồng hoa bát ngát, tiếng trẻ con nô đùa vang cả cánh đồng. Có hai đứa bé, một nam và một nữ.

Hai đứa bé chơi rất thân với nhau, luôn quấn lấy nhau.

Nhà hai đứa ở rất gần nhau. Chúng chơi luôn luôn với nhau mỗi buổi chiều.

— Hahaha! Bắt tớ đi! Bé lùn! Bắt tớ đi! Đố cậu bắt được đấy!

Đứa con trai chạy trước, vừa chạy vừa nói.

— Này! Không được gọi tớ là bé lùn! Cậu cứ đợi đấy! Tớ sẽ bắt được cậu!!!

Đứa con gái nói.

Cậu bé ấy dừng lại, cười nham hiểm.

— Thế thì gọi tớ là chồng iu đi, tớ không gọi cậu là bé lùn nữa, tớ gọi cậu là vợ iu.

(Au: Chắc chắc... Trẻ con thời nay thật là...)

Cô bé ấy không hiểu lắm nên cứ gọi thử.

— Chồng iu?

Cậu bé cười toe.

— Đúng rồi đấy!

Hai đứa bé cứ đuổi nhau trên cánh đồng.

Bỗng...

(Bụp!)

(Oạch!)

Cô bé ấy bị trượt chân và ngã phịch xuống đất, đầu gối cô bé sưng tím cả lên.

Cô bé ấy khóc oà lên.

— Waaaaaaa!!!!

Cậu bé hoảng hốt chạy lại.

— Vợ iu có làm sao không?

Cô bé mếu máo.

– Đau...

Cậu bé thối nhẹ lên chân cô bé.

– Phù... Phù... Ngoan nào, chồng thương...

Cô bé nín khóc, nhìn “chồng iu” rồi cười toe.

– Chồng iu giỏi thật đấy! Sau này chồng iu trở thành bác sĩ đi!

Cậu bé thấy cô bé đã nín khóc, nhìn cô và mỉm cười.

– Ủ! Sau này chồng iu sẽ làm bác sĩ và cưới vợ iu! Thế rồi sau này vợ iu sẽ không sợ bị ốm nữa!

Cô bé ôm chầm lấy cậu bé.

– Vợ yêu chồng!

Vào một buổi chiều...

Cậu bé hẹn gặp cô bé dưới một gốc cây.

– Vợ iu nè... Có lẽ sắp tới vợ sẽ không gặp được chồng rồi... Chồng xin lỗi vì không thể ở bên vợ nhiều hơn... Xin lỗi vợ...

Cô bé hoảng hốt.

– Hề! Vì sao?

Cậu bé buồn rười.

– Gia đình chồng phải chuyển nhà đi chỗ khác...

Cô bé đứng người.

– Không...

Cô bé lao vào ôm chầm lấy cậu bé, khóc nức nở.

– Vợ sẽ nhớ chồng lắm! Vợ không muốn xa chồng đâu...

Cậu bé lấy ra trong túi một chiếc vòng cổ hình cỏ bốn lá ra, đeo vào cổ cô bé.

– Sau này nhất định chúng ta sẽ gặp lại. Nhất định là thế!

Cô bé gật đầu.

– Ủ! Vợ sẽ đi tìm chồng!

Thế rồi hai đứa bé mỗi người một nơi.

— End Flashback —

Bảo Bình đặt chiếc vòng xuống bàn, cầm chiếc ảnh lên, ôm chặt vào lòng.

– Chồng à... Vợ nhớ chồng... Vợ xin lỗi... Là vợ không tốt... Vợ luôn tự nhủ rằng mình chỉ có chồng, chỉ mình chồng... Vì sao vợ lại thích người khác... Tha cho vợ...

—

Au: Au up hai chap liền nè... Thương Au k? :(

Chương 28

Vào một buổi sáng chủ nhật đẹp trời...

Tại nhà Bảo Bình...

(Reeeng!)

Chiếc đồng hồ báo thức trên bàn Bảo Bình kêu lên.

– Ứm...

Cô khẽ “ứm” một tiếng rồi quay đi nhưng tiếng đồng hồ vẫn kêu.

Cô lấy gối bịt tai lại, trở mình nhưng cái đồng hồ chết tiệt ấy vẫn kêu không ngừng nghỉ.

Bảo Bình với tay ra tắt bay cái đồng hồ đáng thương xuống đất rồi ngủ tiếp.

30' sau...

Bảo Bình vươn vai với lấy cái điện thoại bên cạnh cái đồng hồ và nhìn giờ.

Một tiếng hét thất thanh vang ra từ phòng của Bảo Bình.

– Chết toi rồi!!!!!!9'40 rồi!!!! Oimeoi!!!!!! Chết thật rồi!!!!

Cô bật ngay dậy rồi chạy thẳng vào phòng tắm làm vệ sinh cá nhân và thay quần áo.

Bảo Bình hôm nay diện cả cây hồng nhạt.

Cô liếc qua cái bàn học và nhìn thấy chiếc vòng cổ trên bàn, cô nhấc nó lên rồi đeo vào cổ.

Cô ngắm mình trước gương mấy phút rồi mới chịu bước ra khỏi phòng.

Xuống dưới nhà cô chỉ kịp chào bố mẹ qua loa rồi phi như bay ra khỏi nhà.

– Bye bye bố mẹ! Con đi đây!

(Rầm!)

Cái cửa bị đóng một cách không thương tiếc.

Cô leo lên chiếc taxi, rồi nói với ông tài xế.

– Bác ơi!!! Cho cháu tới số XXX đừng YY với ạ!!! Nhanh lên giùm cháu, cháu đến muộn là chết chắc đấy ạ!!!

20' sau...

Tại một tiệm bánh nhỏ, có một người con trai cực kì đẹp zai, khuôn mặt hơi lạnh lùng.

Có mấy cô gái đẩy mạnh một cô gái khác đến đi gần để làm quen.

– Này tớ cũng xấu hổ lắm chứ bộ!!! Thôi tha cho tớ đi mà!!!

Cô ta đỏ mặt quay lại chỗ đám bạn.

– Cứ đi đi! Có bọn này yểm trợ!!!

Cô gái kia tiến đến gần bàn của cậu con trai kia và nói.

– Anh ơi cho em xin số điện...

Cô gái kia chưa kịp hết câu thì người con trai kia quay ra làm cô gái kia khiếp vía.

(Ám khí nồng nặc)

Xung quanh cậu con trai đó toả ra cả mớ ám khí, lạnh lùng nói một chữ làm cô gái kia đứng hình.

– Cút!

Cô ta nghe vậy sợ đến nổi mặt trắng bệch, cắt không một giọt máu.

Cả mấy cô gái khác đang đứng ở kia cũng khiếp vía lùi người con gái đang đứng hình ở kia đi.

Sau khi người con gái kia đi rồi, người con trai mới lau bầu.

– Cái con nhon Bảo Bình làm gì mà lâu thế không biết? Trễ hẹn một tiếng rồi.

(À: Chắc ai cũng biết đó là ai rồi đúng k? Bạch Dương đó!)

Đúng lúc đó...

(Cạch!)

Cửa tiệm bánh mở ra một cô gái mặc một chiếc váy hồng nhạt chạy đến bàn của Bạch Dương.

– Xin lỗi nha! Hôm nay tớ dậy muộn! Hihi!

Bạch Dương thờ dài.

– Haiz... Cậu cũng thật là... Thôi, ngồi xuống đi Bảo Bình.

Bảo Bình ngồi xuống bên cạnh Bạch Dương. Vừa ngồi xuống cô đã có cảm giác là có cả mớ một ánh mắt như muốn giết người nhìn vào mình làm cô cảm thấy ớn lạnh.

Mặc kệ, cô gọi đồ uống thần nhiên như không.

Hai người đang nói chuyện vui vẻ thì Bạch Dương nhìn xuống cổ của Bảo Bình.

Cậu giật mình, lẽ nào...

Nhưng càng nhìn càng thấy giống nó, sợi dây chuyền đó.

– Bảo Bình, tớ mượn sợi dây chuyền đó được không?

Bạch Dương nói.

– Được thôi nhưng mà cầm làm nó xước đấy!

Bạch Dương cầm lấy sợi dây chuyền của Bảo Bình lên và lật nó lại đằng sau.

Trên đó có dòng chữ

”Forever BD’s”

Bạch Dương đứng hình ngay tại đó.

– Bảo Bình... Lẽ nào là em...?

Bảo Bình ngẩn ngơ.

– Lẽ nào cái gì c... này!!!

Chưa kịp hết câu, Bảo Bình đã bị Bạch Dương ôm chặt vào lòng.

– Vợ yêu...

Chương 29

Chưa kịp hết câu, Bảo Bình đã bị Bạch Dương ôm chặt vào lòng.

– Vợ yêu...

Bảo Bình ngẩn người ra một lúc, cách xưng hô này chỉ có thể là một người mà thôi...

5 giây, 10 giây, 15 giây,...

Bảo Bình nhìn Bạch Dương, hỏi, chăm chú quan sát biểu hiện của Bạch Dương.

– Là... Là anh... sao?

Bạch Dương nhìn thả Bảo Bình ra, gật đầu, nở nụ cười hạnh phúc.

– Ukm! Là anh!

Hai hàng nước mắt Bảo Bình trào ra, cô ôm chặt lấy Bạch Dương. Cô nức nở vui đầu vào ngực Bạch Dương.

– Cuối cùng em đã tìm được anh rồi, tìm được rồi... Chồng à...

Bạch Dương ôm lại Bảo Bình, nói.

– Ukm! Anh không thể ngờ được người đó là em... Trong thời gian 13 năm đó, anh nhớ em đến phát điên...

Bảo Bình cười hạnh phúc.

– Em cũng thế, em nhớ anh...

Trong lúc bầu không khí đang lãng mạn thì.

(Bộp! Bộp!)

Những tràng pháo tay vang lên, từ tứ phía.

Xung quanh mọi người dồn hết sự chú ý vào hai người.

– Chúc mừng!!!

– Chúc hai người hạnh phúc!!!

– Lãng mạn ghê!!!

– Thật đáng ghen tỵ!!!

Bảo Bình và Bạch Dương quay ra thì thấy cả mớ ánh mắt đang nhìn họ.

Bảo Bình ngay lập bỏ tay ra, nhưng Bạch Dương vẫn giữ chặt cô.

– Này! Bạch Dương ồ e... a...!!!! ạch... ..rong!!!!

< bỏ em ra!!!! Bạch Dương!!!!>

Nhưng chưa hết câu cô đã bị Bạch Dương chặn lại bằng một nụ hôn.

Bảo Bình không đẩy Bạch Dương ra nữa mà cứ để Bạch Dương hôn cô.

Sau một hồi, Bảo Bình và Bạch Dương ngồi nói lại truyện cũ.

Au: Sorry mn nhiều nha! Chap này ngắn quá nên Au viết thêm một chap nữa về couple Kết-Xử rồi nhé! Au sẽ up luôn chap tiếp theo cho mn nên đừng ném đá nha!

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30

Vào một buổi chiều...

Như thường ngày, Xử Nữ đi bộ về nhà.

Về đến cửa nhà, cô thấy có một hộp quà to đùng đặt trước cửa.

– Cái gì đây ta?

Cô ngó xung quanh hộp quà, nhìn vào tấm thiệp nhỏ bên trên.

Trên đó có ghi:

* Tặng Xử Nữ <3 Anh yêu em!*

Xử Nữ nghĩ thầm.

”Của ai đây nhỉ? Mình chắc chắn đây không phải của cái tên Kết đáng ghét kia... Của ai nhỉ? Mà thôi cứ mang vào cái đã, có gì tính sau!

Xử Nữ mang vào nhà, mở nó ra, cô đứng hình.

– Chào chị! Chị mang cái gì về thế?

Cô em gái Xử Nữ, Xử Lan chạy lại gần và nhìn vào hộp quà.

Cô bé đứng hình khi nhìn thấy nó nót, cô bé kêu lên.

– Melty kiss này!!! Nhiều kinh!!! Đúng loại chocolate mà chị thích nhất còn gì!!! Anh Ma Kết tặng đúng không? Sướng thế!!!! Không biết đâu!!!

(Au: Nếu mn mà không biết Melty kiss là loại chocolate nào thì tra google nhé!)

Xử Nữ mãi mới hoàn hồn trở lại, cô nghĩ thầm.

”Kiểu này tên Ma Kết mà biết ai tặng mình cái này thì mình chết chắc... Nhưng mà không ăn thì phí lắm... Ăn?... Không ăn?... Thôi cứ ăn đi chắc cũng không chết ai đâu... Có mỗi một hộp thôi mà...! Mình thông minh quá đi... Hihhi...!”

Thế là Xử Nữ cười sung sướng rồi tha cả hộp chocolate to đùng lên phòng.

Nhưng, đến chiều ngày hôm sau...

Xử Nữ về nhà và lại thấy một hộp quà nhìn giống y hệt ngày hôm qua, cô lại nghĩ.

”Cứ để ngoài này thì phí lắm... Mang vào nhà nót một hộp nữa thôi...”

Ngày hôm sau...

Lại một hộp quà nữa được đặt trước cửa.

”Nót một hộp này nữa thôi...”

Và cứ thế trong phòng Xử Nữ chất đầy hộp melty kiss. Cứ thế này thì ăn đến năm sau mất thôi.

Lúc đó, tại gần cổng trường cấp một.

Em gái Xử Nữ, Xử Lan đang đi về thì thấy xe Ma Kết chạy qua.

Thấy Xử Lan, Ma Kết cho dừng xe lại.

– Xử Lan, có cần đi nhờ xe anh về không?

Xử Lan chạy lại.

– A! Anh Ma Kết! Cho em đi nhờ với ạ! Anh định sang nhà em chơi ạ?

Ma Kết xoa đầu Xử Lan.

– Uhm! Lâu lắm anh không sang nhà em chơi rồi nên hôm nay anh đến chơi!

Thế rồi Xử Lan lên xe Ma Kết đưa về nhà.

Trên đường đi, Xử Lan quay sang hỏi Ma Kết.

– Anh Ma Kết! Sao anh biết chị em thích ăn chocolate melty kiss mà mua nhiều thế ạ?

Ma Kết nhún mày.

– Chocolate nào cơ?

Xử Lan hỏi.

– Thế chỗ chocolate đây là ai tặng chị Xử Nữ ạ? Trên đây còn ghi ‘ Anh yêu em’ nữa mà?

Ma Kết mặt đen lại.

” Xử Nữ... Cậu được lắm... Xem hôm nay tớ xử lý cậu thế nào... Cứ chuẩn bị tinh thần đi...”

—

– Hắt xì!

Đột nhiên Xử Nữ hắt xì một cái.

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Au: Au up sớm hơn so với dự định tận mấy ngày liền nè! Thương Au k?

* mắt long lanh*

—

Ma Kết mặt đen lại.

” Xử Nữ... Cậu được lắm... Xem hôm nay tớ xử lý cậu thế nào... Cứ chuẩn bị tinh thần đi...”

—

– Hắt xì!

Đột nhiên Xử Nữ hắt xì một cái.

5’ sau...

(Kính cong!)

Nghe tiếng chuông cửa, Xử chạy xuống nhà mở cửa.

Hé cửa ra, Xử Nữ thấy em gái mình và một tên đứng đằng sau mặt đen như đất nòi lườn mình.

– Ừc!

Cô rùng mình một cái, nuốt nước bọt rồi mở cửa cho hai người vào nhà.

Vào phòng khách, Xử hỏi Kết.

– Nè!?

Kết quay mặt ra, vẫn cái bản mặt đầy làm người ta thấy rùng mình.

– Sao?

Xử Nữ hỏi tiếp.

– Hôm nay cậu làm sao thế?

Kết nói, giọng lạnh tanh.

– Không làm sao cả.

Cô thấy là lạ, mọi hôm Kết có như thế này đâu.

Cô đứng dậy, cầm ấm trà trên bàn lên rồi vào bếp.

– Tớ vào pha trà rồi ra ngay! Cậu đợi tớ một lúc!

Trong bếp...

Xử dựa lưng vào bàn bếp, thở dài.

Xử Lan đứng bên cạnh thấy vậy hỏi.

– Chị làm sao thế? Mệt à? Hay chị cứ lên nhà nghỉ đi, em tiếp khách cho!

Xử Nữ nói.

– Chị không sao... Nhưng mà Kết hôm nay làm sao thế nhỉ?

Xử Lan nói.

– A! Em biết rồi, hôm nay trên xe em hỏi anh Kết vì sao biết chị thích melty kiss mà mua thì anh ý không nói gì hết a!

Xử Nữ giật mình, đổ mồ hôi lạnh.

”Quả này mình chết chắc rồi, chết thật rồi... Má ơi cứu con...!”

(Kính cong!)

Đúng lúc đó, lại có tiếng chuông cửa vang lên.

Xử Nữ chạy ra mở cửa thì thấy một cậu con trai cầm bó hoa đứng đó.

Cậu ta khá đẹp trai, khuôn mặt sáng sủa, cao đầy, nhưng mà không bằng Kết của cô.

Cô hỏi.

– Xin hỏi anh tìm ai vậy ạ?

Kết đi ra thì thấy có một người con trai đứng đó cầm bó hoa thì ghen muốn chết.

”Kiềm chế... Kiềm chế... Mày không được ra đó Ma Kết à... Mày không được ra đó...”

Kết nắm chặt hay bàn tay, đứng vào một góc khuất tầm mắt hai người kia.

Người con trai đó nói, giọng ngọt hơn mật ong làm Ma Kết phát ón.

– Chào Xử Nữ! Anh là Nam, người đã tặng chocolate cho em!

Xử Nữ lạnh giọng nói.

– Thì sao? Anh đến đây làm gì?

Anh ta cười, nói.

– Em thật là đáng yêu quá đi...~!

Nói rồi anh ta quỳ xuống bằng 1 chân.

– Xử Nữ! Hãy làm bạn gái anh nhé! Làm bạn gái anh, em muốn gì cũng có... Tiền bạc... Nhà... Xe... Em muốn gì cũng được hết!

Xử Nữ khó chịu nói.

– Rất xin lỗi! Thứ nhất là tôi không phải là cái loại người vì tiền, thứ hai là tôi có bạn trai rồi và cậu ấy cũng không phải không có tiền! Và thứ ba là tôi và anh không quen biết. Thế nên anh đo giùm cho!

Ma Kết đứng ở góc tường, môi nở nụ cười.

Nam nói.

– Anh biết! Hãy bỏ cậu ta và đến với anh! Sau này nếu em làm bạn gái anh chúng ta dần dần làm quen được mà...

Xử Nữ nhăn mặt.

– Anh bị điên sao? Tôi yêu cậu ấy và tôi sẽ không yêu ai khác được chưa! Giờ thì mong anh về giùm!

Trái tim Ma Kết như có dòng nước ấm chảy qua. Tim cậu đập liên hồi.

Xử Nữ đang định đóng cửa lại thì anh ta chặn lại.

– Thế nếu cậu ta chết thì sao? Em sẽ đến với anh chứ?

Xử Nữ nổi điên lên.

– Hà!? Anh mà dám đụng vào cậu ấy, tôi xé xác anh ra! Mà cậu ấy chết tôi chết theo xem anh làm được gì! Đừng tưởng cái chết tách được chúng tôi ra! Giờ thì rút đi! Tôi lịch sự hết mức rồi đây!

(Rầm!)

Nói rồi cô đóng sầm cửa lại, thờ dài.

– Haiz...

Cô ngược lên thì nhìn thấy Ma Kết đang đứng đó.

Cô nuốt nước bọt.

”Chết toi!!!! Mình vừa nói hết tâm tư ra rồi!!!! Cậu ta đứng đây từ bao giờ thế? Cậu ta có nghe thấy không? Mong là không...”

Cả mớ thứ xuất hiện trong đầu Xử Nữ.

Ma Kết tiến lại gần, ôm cô vào lòng, siết chặt.

– Anh yêu em... Xử Nữ...

Chương 32

NGOẠI TRUYỆN 2 (P1)

Au: Chap đầu của ngoại truyện 2 ra lò rồi đây! Vì đã số mọi người chọn số 2 (Valentine trắng) nên Au viết về chủ đề này!

Mà dạo này Au toàn up truyện sớm hơn dự định thôi! K hiểu sao nữa...

Thôi kệ! Mong mn ủng hộ! ^^

— Valentine trắng—

Buổi sáng ngày 14/3...

Tại nhà của Bảo Bình...

Khi mẹ của Bảo Bình ngủ dậy và đi xuống phòng khách thì thấy một cảnh tượng hãi hùng.

Con gái bà, đứa mà có chết cũng không chịu dậy sớm, giờ đây đang ngồi cười toe toét trên ghế sofa.

Trên bàn ăn thì đã bày sẵn đồ ăn sáng.

Bà nghĩ thầm.

”Chuyện gì đang xảy ra thế này!!!! Trời ơi!!! Đây có phải là con gái tôi không????”

Bà dụi mắt mấy cái vẫn thấy con gái mình ngồi đó, cái bàn vẫn đầy đồ ăn.

Cảm thấy có người đang nhìn mình, Bảo Bình quay ra.

Giọng ngọt như mía lùi khiến người ta thấy sờn gai ốc.

— Mẹ ui của con~! Chào buổi sáng~!

Mẹ Bảo Bình nghe xong thì đứng hình, cô chưa bao giờ nói với bà bằng giọng đấy.

”Nó là ai vậy trời, nó tuyệt đối không phải Bảo Bình nhà mình...”

Bà nghĩ thầm.

(Kính cong!)

Đúng lúc đó, tiếng chuông cửa nhà Bảo Bình vang lên.

Đó là Bạch Dương, cậu đến để đưa Bảo Bình đến trường.

Thấy Bạch Dương, Bảo Bình sung sướng phi như bay ra ngoài cửa, không quên hôn gió mẹ mình.

— Tình yêu của con à~! Tạm biệt~!

Sau đó cô vẫy vẫy tay rồi vọt ra ngoài cửa.

Mẹ Bảo Bình sau những cú shock kinh hoàng đó mãi mới hoàn hồn lại, nghĩ thầm.

”Hôm nay là ngày gì mà con bé phồn thế nhỉ? Làm mình sờn cả da gà...!”

Nhìn lên lịch, khoe môi bà nhếch lên.

”14/3 sao...?Thì ra là thế...! Thảo nào...Bạch Dương cũng giỏi thật, làm cho Bảo Bình thành thế này... Bọn trẻ thời nay thật là... Chậc chậc...”

Bảo Bình chạy tới chỗ xe của Bạch Dương đang đỗ trước cửa nhà mình.

Bạch Dương nhìn thấy Bảo Bình chạy ra thì nói.

– Chào buổi sa...

Chưa kịp hết câu, Bảo Bình đã lao vào người Bạch Dương, vẫn với cái giọng ngọt ngào đấy.

– Tình yêu của em~! Chào buổi sáng~!

Bạch Dương đứng hình vài giây, toát mồ hôi lạnh.

”Ai thế này?!!!!!! Chuyện gì đã xảy ra với cậu rồi Bảo Bình?!!!!!”

1 giây...

3 giây...

5 giây...

Bảo Bình thấy Bạch Dương không có phản ứng, bèn hỏi.

– Chồng iu à~! Anh sao thế?

– À... Không có gì, đi thôi...!

Bạch Dương hoàn hồn lại, mở cửa xe cho Bảo Bình và bảo với bác tài xế đi đến trường.

Trên suốt đường đi đến trường, Bảo Bình cứ nhìn Bạch Dương với đôi mắt to, đen, tròn long lanh làm Bạch Dương thấy ròn rợn.

”Đây là Bảo Bình sao? Mà kẹ, thế này cũng đáng yêu mà!”

Đến trường, Bảo Bình bám chặt lấy Bạch Dương như sợ bị ai lấy mất. Cô cứ ôm khư khư cánh tay của Bạch Dương.

Bước vào lớp, Bảo Bình nói.

– Chào mọi người~!

Nghe cái giọng ngọt đến phát khiếp của Bảo Bình mọi người đồng loạt quay ra, nhìn chăm chăm Bảo Bình rồi quay sang nhìn Bạch Dương.

Tất cả đồng loạt xông vào, kéo Bạch Dương sang một bên.

– Bảo Bình à! Bọn tớ mượn cậu ấy một lúc nhé?

Đội Bảo Bình gạt đầu, mọi người kéo Bạch Dương ra hẻm góc lớp, tra hỏi.

Cự Giải.

– Này cậu đã làm gì thế?

Bạch Dương.

– Tớ có làm gì đâu...

Sur Tử.

– Cậu yểm bùa Bảo Bình à?

Bạch Dương.

– Không...

Thiên Yết.

– Cậu cho Bảo Bình ăn gì à?

Bạch Dương.

– Không...

Xử Nữ.

– Cậu lỡ đâm xe vào Bảo Bình à?

Bạch Dương.

– Không...

Thiên Yết.

– Cậu biết chuyện gì đã xảy ra với cậu ấy không?

Bạch Dương.

– Không...

Ma Kết.

– Cậu có chắc đấy là Bảo Bình không?

Bạch Dương.

– Có...

Song Tử.

– Hôm qua hai người làm gì à?

Bạch Dương.

– Không...

Thiên Bình.

– Bảo Bình uống phải cái gì thế?

Bạch Dương.

– ĐÃ BẢO LÀ KHÔNG BIẾT RỒI MÀ!!!! HỎI LẮM THẾ!!!! Học... Học...

Mọi người lùi lại một bước, im lặng...

Buổi chiều...

(Cạch!)

Mọi người sau khi từ canteen về lớp, mở cửa ra thì thấy một cảnh tượng khủng khiếp.

Bảo Bình đang ngồi toả ám khí ra khắp lớp.

Nghe thấy tiếng mở cửa Bảo Bình quay ra, toát lên ánh mắt giết người.

Mọi người run rẩy đứng trước cửa không dám vào lớp.

Mọi người quay ra nhìn Bạch Dương, kéo cậu ta ra tận ngoài sân trường.

Bạch Dương thờ dãi.

– Chuyện là thế này,...

— Flashback —

Chương 33

NGOẠI TRUYỆN (P2)

Mọi người quay ra nhìn Bạch Dương, kéo cậu ta ra tận ngoài sân trường.

Bạch Dương thờ dài.

– Chuyện là thế này,...

— Flashback —

Buổi trưa ngày hôm đó...

Bảo Bình ngồi ăn với Bạch Dương.

Lúc đang ăn, cô chia bàn tay ra trước Bạch Dương.

Bạch Dương hỏi.

– Hà?! Em muốn gì à?

Bảo Bình nhăn mặt, cố nặn ra nụ cười.

– Hi hi! Chồng iu à, hôm nay là ngày gì anh biết mà~!

Bạch Dương hỏi.

– Hôm nay là ngày gì cơ? 14/3 sao? Có gì à?

Nụ cười trên môi Bảo Bình vụt tắt.

Cô đứng lên, không nói lời nào, đi thẳng về lớp.

Bạch Dương đuổi theo nhưng không kịp.

– Bảo Bình! Đợi anh!!!

— End flashback —

Bạch Dương hỏi mọi người.

– Thế hôm nay là ngày gì thế?

Mọi người đứng hình.

” Thế này Bảo Bình không giận mới gọi là lạ!!!”

Thiên Yết đặt tay lên vai Bạch Dương, thờ dài.

– Haiz... Cách tốt nhất để biết là lên google! Cứ tìm đi rồi cậu sẽ biết hôm nay là ngày gì.

Bạch Dương lấy máy ra, ấn ấn vài cái, sau khi loading xong, kết quả hiện ra, cậu đứng hình.

Nhìn vào mấy dòng chữ trên màn hình mà cảm như muốn rớt xuống đất.

Valentine Trắng (14/3)

Vì tình yêu luôn mới mẻ mỗi ngày, người ta dường như yêu nhau nhiều hơn sau những giấc mơ dịu dàng, nên một ngày Valentine dường như là không đủ.

Bởi vậy, từ đất nước mặt trời mọc, một ngày lễ Tình nhân nữa ra đời và nhanh chóng được các bạn thanh niên đón nhận.

Valentine Trắng ra đời từ đó!

Valentine Trắng còn được biết đến với những cái tên như White Valentine, White day.

Đây là một cơ hội tuyệt vời để những người yêu nhau được ở bên nhau.

White day diễn ra sau Valentine đúng một tháng, vào ngày 14/3, là dịp để những bạn nam đáp lễ các bạn nữ.

(Vì các bạn ấy đã nhận được chocolate từ “bạn ý” trước đó rồi mà)

” Kiểu này chết thật rồi, chết thật rồi!!”

Bạch Dương đưa ánh mắt cầu cứu sang bọn bạn đang đứng đó.

Cả bọn quay đi.

Thiên Yết tốt bụng gợi ý cho Bạch Dương.

– Tự gánh lấy hậu quả đi! Nhưng mà chưa muộn đâu, tặng trước 12h đêm là được mà!

Bạch Dương cảm ơn Thiên Yết rồi chạy thẳng lên lớp.

Trên lớp,...

(Cạch!)

Bạch Dương mở cửa ra, nhưng bên trong chỉ là một căn phòng không một bóng người.

Bạch Dương hỏi GVCN thì Bảo Bình đã xin về trước vì cảm thấy không khoẻ.

Cậu đành đợi đến khi hết giờ thì mới sang nhà Bảo Bình.

Chiều hôm đó...

Bạch Dương mua một bó hoa hồng xanh to đùng, đằng sau là một đám người chờ hàng, bên trong chỗ hàng đó là đủ các thứ, nào là chocolate, mỹ phẩm, quà, đồ ăn,...

(Kính cong!)

(Kính cong!)

Ấn chuông mấy lần mà không thấy ai trả lời, cậu nhìn lên phòng Bảo Bình, rồi các phòng khác thấy đèn vẫn đang bật thì cáu.

” Muốn chơi anh hả? Bảo Bình chết tiệt! Còn không mau ra mở cửa!!!”

Cậu rút máy điện thoại ra, bấm bấm một dãy số quen thuộc và gọi.

(Tút... Tút... Số thuê bao quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được, xin quý khách vui lòng gọi lại sau.)

Bạch Dương bây giờ thực sự phát hoảng.

Cậu lấy lại bình tĩnh, ấn dãy số đó một lần nữa và gọi.

(Tút... Tút...)

– Alo?

Sau một hồi chuông đã có người nghe nhưng đó lại là một giọng đàn ông.

Bạch Dương giật mình nhìn vào màn hình điện thoại.

Đang gọi: Bảo Bình em iu <3

...

– Alo! Có Bảo Bình ở đó không?

Bạch Dương hỏi.

– Vui lòng đợi một chút.

Người đó nói, một giọng phụ nữ vang lên.

– Anh Khánh à! Ai gọi vậy anh?

– Em à~! Có người gọi này!

Nghe từ ‘anh Khánh’ và ‘em à’ ngọt ngào từ người kia, Bạch Dương tức giận đập máy.

”Bảo Bình... Cô dám!!!! Được lắm!!! Xem cô định làm gì”

Bạch Dương cho người vứt hết chỗ quà định mua cho cô, hậm hực bỏ về nhà.

Trên phòng Bảo Bình.

– Hắt xì!

Bảo Bình nằm trên giường, trùm kín chăn, quay sang hỏi một người đàn ông

– Anh trai, ai gọi vậy ạ?

Bảo Khánh, anh trai Bảo Bình nói.

– Anh không biết. Người đó hỏi em có ở đó không, anh đang định đưa em thì đập máy.

Bảo Bình thờ dãi.

– Haiz... Ai vậy nhĩ?

Bảo Bình lấy cái máy, gọi lại cho số vừa rồi.

– Alo.

Một giọng nói trầm trầm vang lên làm Bảo Bình sồn gai ốc.

– A... Alo... Bạch Dương à... là anh Bảo Bình đây...

Bạch Dương hừ lạnh một cái, nói.

– Ủ.

Bảo Bình lo lắng.

– Anh làm sao thế? Sao giọng anh lạ vậy?

Bạch Dương nói.

– Còn nhớ tới tôi cơ đấy à?

Bảo Bình giật mình.

– Hôm nay anh làm sao thế? Vì sao anh lại thành ra thế này?

Bạch Dương cười lạnh.

– Bỏ tôi ở trường lấy có ốm, tôi đến nhà thì nhất quyết không mở cửa, gọi thì người tình nghe điện, thế đã đủ chưa?

Bảo Bình nghe không hiểu, nghĩ một lúc rồi hiểu ra.

– Anh hiểu lắm rồi. Không phải như anh nghĩ đâu!

Bạch Dương nói.

– Thế em muốn tôi nghĩ thế nào?

Bảo Bình nói.

– Anh hiểu lắm rồi m...

(Tút!)

Chưa kịp dứt lời Bạch Dương đã dập máy.

(Tĩnh!)

Âm báo tin nhắn của Bảo Bình vang lên.

Cô mở ra xem.

OX Bạch Dương: Sang nhà tôi rồi giải thích.

Bảo Bình vội vàng mặc thêm chiếc áo khoác vào rồi nhanh nhanh chạy ra khỏi nhà.

Bảo Khánh, anh Bảo Bình vội chạy ra ngăn.

– Bảo Bình, em đang cảm thế này không đi được đâu! Ở lại nhà đi!

Bảo Bình nhất quyết lắc đầu.

– Em phải đi!

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34

NGOẠI TRUYỆN 2 (P3)

Bảo Bình vội vàng mặc thêm chiếc áo khoác vào rồi nhanh nhanh chạy ra khỏi nhà.

Bảo Khánh, anh Bảo Bình vội chạy ra ngăn.

– Bảo Bình, em đang cảm thế này không đi được đâu! Ở lại nhà đi!

Bảo Bình nhất quyết lắc đầu.

– Em phải đi!

Bảo Bình vội bắt một chiếc taxi rồi đi thẳng đến nhà Bạch Dương.

Bảo Khánh cũng nhanh chân chạy ra xe rồi đuổi theo Bảo Bình.

(Lộp độp!)

(Lộp độp!)

Đúng lúc đó, trời bắt đầu mưa nặng hạt.

Đến nơi Bảo Bình đứng trước cổng nhà Bạch Dương, lấy tay che mưa, ấn chuông.

(Kính cong!)

Bác quản gia của nhà Bạch Dương đi ra trước cổng, nói.

– Tiểu thư thứ lỗi, thiếu gia đã ra lệnh cho tôi không cho cô vào, hai tiếng nữa thiếu gia sẽ ra mở cửa cho cô, xin cô thứ lỗi...

Nói rồi bác ta đi vào nhà.

Bảo Bình đứng đó, mặc cho mưa làm ướt hết người.

Trên cửa sổ tầng hai, có một bóng người nhìn xuống.

Thấy em gái mình đứng dưới mưa, Bảo Khánh lao ra khỏi xe, định kéo Bảo Bình vào xe.

Bạch Dương đứng ở trên tầng hai nhìn cảnh đó thì tức điên người rồi rời đi khỏi chỗ đó.

” Cô... Bảo Bình... Cô dám mang người tình đến... Cô giỏi lắm...”

Cho dù Bảo Khánh có khuyên can thế nào, Bảo Bình vẫn không nhúc nhích.

– Anh! Em sẽ không đi đâu hết! Anh về nhà đi...

Bảo Khánh tức điên.

– Được lắm! Em thích thì cứ đứng ở đấy đi! Anh sẽ không quan tâm nữa!!

Nói rồi anh vào trong xe ngồi.

10’...

20’...

60’...

120’...

150’...

Thời gian cứ thế trôi qua, Bảo Bình đứng dưới mưa run rẩy, đứng không vững.

Cô vốn đã ốm nay lại đứng dưới mưa lâu thế, đôi môi anh đào thâm tím, khuôn mặt hồng hào trắng bệch, nhìn cô giờ đây trông như một cái xác khô, thờ không ra hơi.

Bảo Khánh ngồi trong xe mà không yên được khi nhìn thấy em gái mình như thế.

Bảo Bình bỗng ngất lịm đi, Bảo Khánh chạy ra đỡ Bảo Bình dậy đưa đi bệnh viện.

Bảo Bình được đẩy vào phòng chăm sóc đặc biệt.

Bảo Khánh sôi máu lấy máy điện thoại ra gọi điện cho Bạch Dương.

Bạch Dương- Alo?

Bảo Khánh: – Máy đang làm gì?

Bạch Dương: – Chơi.

Bảo Khánh: – Thằng chó chết kia!!! Máy để Bảo Bình đứng dưới mưa thế không thấy lương tâm day dứt à!!! Thằng vô tâm!!!! Nể tình mày là người yêu nó tao không xông vào nhà bóp chết mày là may lắm rồi đấy!

Bạch Dương: – Hừ! Ai mới là người không có lương tâm? Mày cướp bạn gái tao xong bây giờ lại bảo tao vô lương tâm!

Bảo Khánh: – Mày nói ai cướp bạn gái mày? Nó là em gái tao tao không được quan tâm nó chắc?

Bạch Dương: – Cái... Em gái?

Bảo Khánh: – Thế mày nghĩ tao là người tình nó chắc? Nó lên con sốt tao qua thăm sau đó nghe điện thoại hộ nó nên mày bắt nó đến đây đứng dưới mưa đến mức phải vào viện?

Bạch Dương: – Không thể nào...!!! Sao lại vào viện?

Bảo Khánh: – Thì mày là người rõ nhất còn gì? Bắt một người sốt rồi cao đứng dưới mưa cả tiếng đồng hồ. Mày còn là người không đấy? Nó bây giờ thì đang nguy cấp, còn mày thì đang chơi!

Bạch Dương: – Bảo Bình đang ở bệnh viện nào?

Bảo Khánh nói: – Bệnh viện X, phòng 1294.

Bạch Dương đập máy, lao như bay ra khỏi nhà. Leo lên xe phóng thẳng đến bệnh viện X.

”Bảo Bình à... Xin em... Đừng xảy ra chuyện gì... Anh xin lỗi... Xin lỗi em... Đừng bỏ anh lại một mình...”

Au: Vì Au viết chap này trong vòng chưa đầy nửa tiếng nên chap này có hơi ngắn... Chap sau Au sẽ viết dài hơn nhé!

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35

NGOẠI TRUYỆN 2 (P4)

Bạch Dương: – Bảo Bình đang ở bệnh viện nào?

Bảo Khánh nói: – Bệnh viện X, phòng 1294.

Bạch Dương đập máy, lao như bay ra khỏi nhà. Leo lên xe phóng thẳng đến bệnh viện X.

”Bảo Bình à... Xin em... Đừng xảy ra chuyện gì... Anh xin lỗi... Xin lỗi em... Đừng bỏ anh lại một mình...”

Vào đến bệnh viện, Bạch Dương lao thẳng tới chỗ của Bảo Bình.

Mồ hôi chảy đầy trên khuôn mặt anh tú của cậu.

– Học... Học...

Đến nơi, thấy đèn phẫu thuật vẫn còn bật sáng, tim Bạch Dương đau nhói.

Cả bố mẹ của Bạch Dương cũng đang ở đó.

Nghe tiếng động, Bảo Khánh quay ra.

Bạch Dương hỏi.

– Phẫu thuật... Phẫu thuật vẫn chưa xong sao...?

Bảo Khánh tiến tới chỗ Bạch Dương.

(Bóp!)

Anh đâm một cái vào khuôn mặt thất thần của Bạch Dương làm cậu ngã phịch xuống đất.

Hai tay tóm lấy cổ áo của Bạch Dương, Bảo Khánh quát.

– Để tao nói cho mày biết! Mày có biết chỉ vì mày mà nó phải khổ sở thế nào không?

Hôm nay đáng ra là ngày hạnh phúc nhất của nó, mày biết vì sao không? Hôm trước nó đã nói với tao nó rất mong chờ ngày này! Vì mày, ngày mà mày sẽ tặng quà cho nó!

Thế mà mày... Đã không nhớ thì thôi! Mày còn ghen tuông vớ vẩn hại nó ra nông nỗi này!!!

Mày biết mày ích kỷ đến thế nào không?!!!! Mày không tin tưởng nó!!! Mày khôn xứng làm người yêu em gái tao mày biết không?!!!!

Bạch Dương cứ để cho Bảo Khánh mắng chửi mình.

Lúc Bảo Khánh định đâm Bạch Dương tiếp thì mẹ Bảo Bình ngăn lại.

Mẹ Bảo Bình tiến đến gần Bạch Dương hỏi.

– Cậu... Bảo Bình bị thế này là do cậu sao...?

Nước mắt bà bắt đầu tuôn rơi.

-... Là cậu sao!!! Con gái bé bỏng của tôi... Aaaaaa...

Bố Bảo Bình ôm vợ mình vào lòng an ủi, nói.

– Tôi thật quá thất vọng về cậu... Bạch Dương à...

Lúc đó, đèn phẫu thuật tắt đi...

Một vị bác sĩ đi ra, tháo khẩu trang ra.

Bố mẹ và anh Bảo Bình chạy tới hỏi.

– Bác sĩ Bảo Bình sao rồi...?

Vị bác sĩ thở dài...

– Tôi rất tiếc phải thông báo với gia đình... Cô bé đã thoát khỏi giai đoạn nguy hiểm nhưng vì đang ốm nặng như vậy mà đứng dưới mưa quá lâu nên bị mất trí tạm thời... Nhưng có khả năng sẽ vẫn còn nhớ vài thứ. Và cũng có khả năng là sẽ mất trí nhớ mãi mãi. Mong gia đình thông cảm... Chúng tôi đã cố gắng hết sức rồi...

Mẹ Bảo Bình nghe tin đó thì gục xuống đất khóc. Bố và anh Bảo Bình quỳ xuống bên cạnh an ủi.

– Con gái bé bỏng của mẹ... Huhuhuhu...

Bạch Dương nghe tin đó thì đứng hình, người cứng nhắc.

– Mất... Trí... Nhớ...

Bảo Khánh đi đến gần Bạch Dương.

(Bóp!)

Bảo Khánh đâm Bạch Dương một cái nữa.

– Mày hài lòng chưa? Thấy em gái tao chịu khổ thế mày vui chưa? Hay là nó vì mày mà chết thì mày mới vừa ý?

Bỏ lại Bạch Dương ở đó, cả nhà Bảo Bình đi tới phòng của cô.

Bạch Dương lao đảo đứng dậy đi theo sau họ.

Mọi người bước vào phòng trừ Bạch Dương, cậu bị bố mẹ Bảo Bình không cho vào.

Bảo Bình từ từ mở mắt ra. Nhìn thấy bố mẹ, cô run rẩy.

– Các người là ai? Tôi là ai? Và tôi đang ở đâu?

Mẹ Bảo Bình rơi nước mắt.

– Bảo Bình... Bảo Bình... Là mẹ đây... Là mẹ của con đây... Con đang ở bệnh viện...

Bảo Khánh chỉ vào mình.

– Anh là anh trai của em... Bảo Khánh!

Rồi bố Bảo Bình nói, vuốt nhẹ mái tóc của cô.

– Bố là bố của con này...

(Bốp!)

Bảo Bình gạt tay bố mình ra.

– Đừng chạm vào tôi!!!

Cô giãy giụa muốn thoát ra khỏi đây.

Rồi bất chợt cô hét lên.

– Bạch Dương!!! Bạch Dương cứu em!!!! Bạch Dương!!!! Bạch Dương!!!!

Cả nhà Bảo Bình sửng sốt. Vì sao trong trí nhớ của cô bây giờ lại có thể nhớ được Bạch Dương?

Bạch Dương nghe được Bảo Bình gọi tên mình thì giật nảy

” Chẳng phải... Em ấy... Mất trí nhớ sao?”

Bạch Dương lao vào trong phòng.

Bảo Bình thấy cậu liền lao vào lòng cậu, ôm chầm lấy, nước mắt đầm đìa.

– Bạch Dương!!! Bạch Dương!!! Em sợ!!!!

Bạch Dương nói, khẽ vuốt lưng cô.

– Ừ... Anh đây... Ngoan nào...

Bảo Bình ngay lập tức nín khóc.

Nhà Bảo Bình cũng không định ngăn cản vì bây giờ Bảo Bình đang mất trí nhớ.

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36

NGOẠI TRUYỆN 2 (P5)

Au: mn ak! Cảnh cáo trước là chap này có rất nhiều ‘ Anh yêu em’ hoặc ‘ Em yêu anh’ lắm đó nha!

Cân nhắc trước khi đọc!

—

– Bạch Dương!!! Bạch Dương cứu em!!!! Bạch Dương!!!! Bạch Dương!!!!

Cả nhà Bảo Bình sửng sốt. Vì sao trong trí nhớ của cô bây giờ lại có thể nhớ được Bạch Dương?

Bạch Dương nghe được Bảo Bình gọi tên mình thì giật nảy

” Chẳng phải... Em ấy... Mất trí nhớ sao?”

Bạch Dương lao vào trong phòng.

Bảo Bình thấy cậu liền lao vào lòng cậu, ôm chầm lấy, nước mắt đầm đìa.

– Bạch Dương!!! Bạch Dương!!! Em sợ!!!!

Bạch Dương nói, khẽ vuốt lưng cô.

– Ừ... Anh đây... Ngoan nào...

Bảo Bình ngay lập tức nín khóc.

Nhà Bảo Bình cũng không định ngăn cản vì bây giờ Bảo Bình đang mất trí nhớ.

Bảo Khánh nói.

– Bạch Dương... Cậu ra đây một lát...

Bạch Dương không nói gì, đi theo Bảo Khánh ra ngoài.

...

Bảo Bình can ngăn.

– Không!!!! Bạch Dương ở lại với em!!! Đừng đi mà!!!! Em không muốn ở với mấy người lạ mặt này!!!

Nói rồi cô chỉ vào bố mẹ mình. Bố mẹ Bảo Bình ngạc nhiên.

Bạch Dương đặt hai tay lên vai Bảo Bình.

– Bảo Bình! Đây là bố mẹ em! Em không được nói như thế! Anh ra ngoài gặp anh trai em một lúc rồi anh sẽ quay lại với em, được chứ?

Bảo Bình bình tĩnh trở lại, run rẩy ôm chặt lấy Bạch Dương.

– Anh nhanh lên nhé! Em sợ lắm!

Bạch Dương xoa nhẹ đầu Bảo Bình.

– Ừ! Anh ra rồi vào ngay! Ở đây ngoan với bố mẹ em nhé!

Nói rồi Bạch Dương bước ra khỏi phòng, Bảo Khánh đã đứng đợi ở đó.

– Anh tìm tôi có việc gì?

Bảo Khánh nói.

– Cậu... Bảo Bình... Nó... Cậu có thể để nó ở nhà cậu một thời gian không...?

Bạch Dương hỏi.

– Tại sao? Chẳng phải các người rất ghét tôi sao?

Bảo Khánh khổ sở nói.

– Nó là em gái duy nhất của tôi... Tôi muốn làm cho nó những điều tốt nhất... Bây giờ trong trí nhớ của nó chỉ có cậu... Tôi muốn để cho nó ở với cậu một thời gian... Để nó khôi phục lại trí nhớ, đến lúc đấy tôi sẽ đưa nó về...

Bạch Dương suy nghĩ một lát, trả lời.

– Được!

Nói rồi hai người đi vào phòng bệnh của Bảo Bình.

Bảo Bình có vẻ đã đỡ sợ hơn, ngồi nói chuyện với bố mẹ mình nhưng vẫn còn chưa tin tưởng lắm.

Bảo Khánh nói với bố mẹ mình.

– Bố! Mẹ! Con nghĩ nên để cho Bảo Bình ở với Bạch Dương một thời gian! Con nghĩ đó là điều tốt nhất cho em con... Chúng ta không thể ép nó nhớ ra chúng ta được... Bây giờ người nó nhớ nhất là Bạch Dương thì hãy để nó ở bên cậu ta. Chúng ta sẽ ghé thăm Bảo Bình thường xuyên.

Mẹ Bảo Bình lắc đầu.

– Không!!! Không được!! Mẹ không thể làm thế được!!!...

Bố Bảo Bình nói.

– Em! Cứ để nó ở nhà thằng Bạch Dương một thời gian đi... Nó nhớ lại thì chúng ta sẽ đưa nó về nhà...

Mẹ Bảo Bình gục mặt vào ngực chồng mình.

– Không đâu...

Bảo Khánh quay sang nói với Bạch Dương.

– Cậu nhớ chăm sóc nó kỹ vào đấy! Đến tuần sau nó xuất viện rồi đấy! Chúng tôi sẽ đến thăm nó!

Bạch Dương gật đầu.

– Được!

Bố và anh Bảo Bình đưa mẹ Bảo Bình về nhà.

Trong căn phòng chỉ còn Bảo Bình và Bạch Dương.

Bảo Bình ôm chầm lấy Bạch Dương.

– Anh!

Bạch Dương nói.

– Sao em?

Bảo Bình phụng phịu nói.

– Em mệt quá... Nhưng mà em vẫn muốn nói chuyện với anh...

Bạch Dương bế Bảo Bình lên giường, đắp chăn cho cô.

– Bảo Bình! Ngoan, ngủ đi...

Bảo Bình nói.

– Anh... Sẽ ở đây với em chứ..?

Bạch Dương cười, xoa nhẹ đầu Bảo Bình.

– Anh sẽ luôn ở bên em... Được chứ?

Bảo Bình cười.

– Anh nhớ đấy!

Bạch Dương hôn nhẹ lên trán Bảo Bình.

– Ngủ ngon, anh yêu em... Bảo Bình của anh...!

Bảo Bình mỉm cười.

– Em cũng yêu anh...!

Rồi đôi mắt cô từ từ khép lại.

Sáng hôm sau, Bảo Bình từ từ mở mắt ra, trước mắt cô bây giờ là người mà cô yêu nhất.

– Bạch Dương...

Nghe tiếng cô, Bạch Dương bật dậy, mắt nhắm mắt mở ngáp.

– Ừ... Em dậy rồi à...

Cậu dụi dụi mắt, nói.

– Em có đói không? Anh mua gì cho em nhé?

Bảo Bình mỉm cười.

– Bạch Dương mua cái gì em cũng ăn hết!

Bạch Dương cười.

– Được rồi... Đợi anh một lát anh quay lại ngay...!

Bảo Bình gật đầu.

– Ừm!

Bạch Dương vẫy vẫy Bảo Bình rồi chạy đi mua đồ ăn.

Ngồi trên giường bệnh, Bảo Bình nghe tiếng chạy của Bạch Dương từ ngoài cửa vọng vào thì mỉm cười hạnh phúc.

Chưa đầy 2' sau...

Bạch Dương mở cửa phòng của Bảo Bình ra, thở hỏn hển, trên trán đầy mồ hôi.

Bảo Bình đang đọc mấy quyển sách mà Bạch Dương mang cho cô, nghe tiếng mở cửa, quay ra thấy Bạch Dương thì cô ngạc nhiên.

– Bạch Dương! Sao anh đi nhanh vậy? Làm em giật cả mình...!

Bạch Dương đặt túi đồ ăn lên chiếc bàn nhỏ cạnh giường Bảo Bình, ngồi xuống chiếc ghế cạnh giường.

Bạch Dương thở hỏn hển, nói.

– Học... Học... Vì em... Anh đi nhanh nữa cũng không sao hết!... Học... Học...

Bảo Bình cảm động, lấy một chiếc khăn lau mồ hôi trên mặt Bạch Dương.

– Cảm ơn anh nhiều..!

Bạch Dương cười.

– Anh làm thế này vì anh yêu em... Bảo Bình của anh...

Bảo Bình ôm chầm lấy Bạch Dương.

– Em cũng yêu anh!

(Cốc! Cốc!)

Đúng lúc đó, có tiếng gõ cửa.

Bạch Dương ra mở cửa thì thấy bác quản gia nhà mình.

– Cậu chủ! Tôi đã mang đến thứ cậu yêu cầu rồi đây ạ!

Bạch Dương nhận lấy chiếc hộp từ tay bác quản gia rồi đóng cửa, đi vào phòng.

– Bảo Bình! Anh có cái này cho em này!

Bảo Bình tò mò.

– Cái gì đấy anh?

Bạch Dương nói.

– Em đưa tay cho anh...

Bảo Bình đưa tay ra, Bạch Dương lấy từ trong hộp ra một chiếc nhẫn và đeo vào ngón giữa của Bảo Bình.

Bảo Bình thích thú soi đi soi lại chiếc nhẫn.

Bạch Dương hỏi.

– Em có thích nó không?

Bảo Bình gật đầu lia lịa.

– Em thích nó lắm! Rất rất thích luôn đó!

Bạch Dương nói.

– Trên chiếc nhẫn có khắc tên em và anh đây, em nhìn đi!

Bảo Bình nhìn kĩ thì thấy có một dòng chữ nhỏ bên trên.

‘ Bảo Bình □ Bạch Dương ‘

Bảo Bình sung sướng.

– Em yêu chiếc nhẫn này quá đi!

Bạch Dương nhìn cô phì cười.

Cậu giơ tay mình lên.

– Anh cũng có một cái, là đồ đôi đó, em thích không?

Bảo Bình gật đầu.

– Em thích lắm! Em yêu anh Bạch Dương!

Bạch Dương ôm Bảo Bình vào lòng.

– Anh cũng yêu em!

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37

NGOẠI TRUYỆN 2 (P6)

Bảo Bình nhìn kĩ thì thấy có một dòng chữ nhỏ bên trên.

‘ Bảo Bình □ Bạch Dương ‘

Bảo Bình sung sướng.

– Em yêu chiếc nhẫn này quá đi!

Bạch Dương nhìn cô phì cười.

Cậu giơ tay mình lên.

– Anh cũng có một cái, là đồ đôi đó, em thích không?

Bảo Bình gật đầu.

– Em thích lắm! Em yêu anh Bạch Dương!

Bạch Dương ôm Bảo Bình vào lòng.

– Anh cũng yêu em!

—

Sáng ngày hôm sau...

Bảo Bình mở mắt ra, xung quanh là một màu trắng.

Cô đang nhìn quanh phòng thì thấy có ai đó đang nằm ngủ trên chiếc ghế cạnh giường.

Cô nheo mắt lại, nhìn kĩ mới thấy đó là Bạch Dương.

Cô nở nụ cười hạnh phúc.

Bạch Dương cũng từ từ mở mắt ra, ngáp một cái. Thấy Bảo Bình đã dậy từ lúc nào, cậu cuống lên.

– Bảo Bình! Em dậy từ khi nào thế? Sao không gọi anh dậy???

Bảo Bình cười, nói.

– Em mới dậy thôi!

Bảo Bình nũng nịu.

– Anh à~! Em đói...

Bạch Dương ngay lập tức rút điện thoại từ trong túi ra gọi cho bác quán gia.

–” Cậu chủ...”

– Bác Trương! Bác bảo với đầu bếp nấu tất cả những gì có trong tủ nhà mình mang đến đây cho cháu!

–” À... Dạ... Vâng thưa cậu chủ... Tôi mang đến ngay đây ạ!”

Khoảng 5’ sau, bác quán gia mang đồ ăn tới, còn có cả mớ người làm đằng sau bê đồ nữa.

Bạch Dương mở chỗ đồ ăn ra, mùi thơm ngào ngạt bay ra từ chỗ đồ ăn.

Bạch Dương lấy thìa đưa đến tận miệng cho cô.

Bên ngoài cửa, mấy cô y tá trẻ cứ đứng thập thò trước cửa nhòm trộm Bạch Dương.

– Cái em trai kia đẹp trai nhỉ?

– Có được người yêu thế chắc sướng lắm.

– Hình như ban nãy còn có cả mớ người làm của cậu ta mang đồ ăn đến cơ...

– Giàu sướng thật!

– Tớ đây chỉ ước mơ được một ngày giống em gái kia thôi... Có zai đẹp bên cạnh phục vụ tận tình như thế thì còn gì bằng...

Bên ngoài mấy cô y tá cứ bàn tán.

Bảo Bình được Bạch Dương đút cho từng miếng thì ngoan ngoãn ăn.

Bảo Bình chỉ chỉ vào cái đùi gà trong hộp.

– Em muốn gà!

Bạch Dương lấy nó ra trước mặt cô.

– Của em đây!

Bảo Bình không ăn, cứ nhìn Bạch Dương.

Bạch Dương hỏi.

– Sao em không ăn?

Bảo Bình không nói gì, cứ tiếp tục nhìn Bạch Dương.

– ...

Bạch Dương hỏi.

– Hay là... Em muốn anh xé gà cho em à?

Bảo Bình như vớ được vàng, gật đầu lia lịa.

Cô há sẵn mồm ra đợi Bạch Dương.

Bạch Dương được sung sướng từ bé, chưa phải tự xé đồ ăn hay lọc xương cả nên bóc có hơi khó khăn.

Bạch Dương không ngại tay dính mỡ mà bóc cho Bảo Bình.

– Nào! Há mồm to ra! Aaaa!

Bảo Bình há to mồm ra, ngậm lấy luôn cả ngón tay Bạch Dương. Nhai nhai như ăn thịt.

Bạch Dương cười.

– Nhả tay anh ra đi nào...!

Bảo Bình nhả tay cậu ra, cười.

– Cho anh biết tay! Ai bảo mãi không xé xong miếng gà...

(Cộc! Cộc!)

Lúc đó, tiếng gõ cửa vang lên.

– Mời vào!

Bảo Bình nói.

Cửa mở ra, cả 10 đứa bạn ủa vào. Mấy đứa con gái xông vào, chạy thẳng tới giường Bảo Bình.

– Bảo Bình!!!! Cậu không sao chứ?!!!

Kim Ngưu rơm rớm nước mắt.

– Cậu có mệt không?

Nhân Mã lo lắng.

– Nghe tin cậu nhập viện, cả lũ trốn học chạy hết đến đây đây!

Song Ngư nói.

Bảo Bình hơi sợ, bàn tay nắm chặt tay Bạch Dương.

– À... Các cậu... Là ai thế...?

Mọi người nghe thì sốc không nói được gì.

Kim Ngưu nắm lấy hai vai Bảo Bình.

– Cái gì??? Cậu không nhớ bọn tớ là ai sao??

Bảo Bình sợ hãi, trốn sau lưng Bạch Dương.

– Dương...

Xử Nữ quay sang hỏi Bạch Dương.

– Bạch Dương! Chuyện này là sao???

Bạch Dương thở dài, quay sang với Bảo Bình.

– Anh ra ngoài một lát, anh quay lại ngay...

Bảo Bình gật đầu.

Bạch Dương bị mọi người lôi ra ngoài tra hỏi.

Bạch Dương giọng hơi khỏ sở kể lại.

– ... Và bây giờ Bảo Bình bị mất trí nhớ, ngoài tớ ra cậu ấy không nhớ được ai...

Mọi người nghe xong thì thở dài.

Trong lúc mọi người đang rất buồn thì Kim Ngưu động viên.

– Đây! Các cậu cũng đừng buồn quá! Bảo Bình sẽ nhớ lại được mà! Chắc chắn đó! Nếu cậu ấy không nhớ được, bọn mình sẽ giới thiệu bản thân mình lại với Bảo Bình!

Mọi người được Kim Ngưu động viên thì cũng đỡ lo hơn.

Rồi mọi người lại vào phòng Bảo Bình.

Thiên Yết và Kim Ngưu tiến đến gần giường Bảo Bình.

Bảo Bình hơi run, bám chặt tay áo Bạch Dương.

– Không sao đâu... Họ là bạn em đó...

Kim Ngưu chỉ vào mình, mỉm cười.

– Chào Bảo Bình! Để tớ tự giới thiệu! Tớ là Kim Ngưu, bạn cùng lớp với cậu! Và mấy bạn này cũng học cùng lớp với cậu!

Rồi cô chỉ vào Thiên Yết, rồi những người khác.

– Đầu tiên! Đây là Thiên Yết, bạn trai tớ! Rồi đến Song Ngư, Thiên Bình, Xử Nữ, Ma Kết, Song Tử, Nhân Mã, Sư Tử và kia là Cự Giải!

Bảo Bình cúi đầu chào.

– Chào các cậu... Rất vui được làm quen...

Cả ngày hôm đó, Bảo Bình đã quen hơn với mọi người.

Cô không sợ nữa và nói chuyện rất vui vẻ với mọi người.

Tối đến...

Bạch Dương đắp chăn cho Bảo Bình.

– Hôm nay em vui chứ?

Bảo Bình gật đầu.

– Em vui lắm!

Bạch Dương xoa nhẹ đầu Bảo Bình rồi đặt lên trán cô một nụ hôn.

– Ngày mai xuất viện rồi đấy, ngủ sớm đi... Mai chúng ta về nhà!

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

NGOẠI TRUYỆN 2 (END)

Tối đến...

Bạch Dương đắp chăn cho Bảo Bình.

– Hôm nay em vui chứ?

Bảo Bình gật đầu.

– Em vui lắm!

Bạch Dương xoa nhẹ đầu Bảo Bình rồi đặt lên trán cô một nụ hôn.

– Ngày mai xuất viện rồi đấy, ngủ sớm đi... Mai chúng ta về nhà!

Sáng ngày hôm sau...

Bạch Dương dậy sớm giúp Bảo Bình chuẩn bị đồ mang về.

Tại Bạch Gia...

Bảo Bình được Bạch Dương đưa đến trước cửa một phòng riêng.

Bạch Dương lấy tay bịt mắt Bảo Bình lại đưa vào trong phòng.

(Cạch!)

Cánh cửa được mở ra, Bạch Dương bỏ tay ra.

– Woa!!! Đẹp quá đi!!!

Bảo Bình sung sướng ngắm căn phòng.

Trên tường có một khung ảnh, Bảo Bình tiến đến gần để nhìn rõ hơn.

Nhìn thấy một bé trai đứng cạnh một bé gái thì cô cười.

Nhìn sang khung hình bên cạnh, thấy ảnh của cô và Bạch Dương thì cô thấy đầu hơi khó chịu.

Bạch Dương tiến đến và nói.

– Ảnh của chúng ta đấy!

Bảo Bình không trả lời, cô thấy choáng váng.

-...

Bạch Dương lo lắng.

– Bảo Bình!!! Đây!!! Em không sao chứ?!!!

Bảo Bình ngất đi.

Bạch Dương hoảng hốt, mặt tái mét.

– Này!!!!

Bạch Dương bế cô đặt lên giường, gọi một vị bác sĩ tới để kiểm tra.

– Vị tiểu thư này không có vấn đề gì đâu, thừa thiếu gia. Nhưng sức khoẻ thì vẫn chưa phục hồi hẳn nên thiếu gia hãy để ý hơn đến sức khoẻ của tiểu thư.

Vị bác sĩ thu dọn đồ nghề, nói.

Bạch Dương nói.

– Được rồi.

Chiều hôm đó,...

Bảo Bình mở mắt ra, đầu cô đau như búa bổ. Cô lấy tay xoa hai bên thái dương.

Bất chợt, toàn bộ kí ức của cô ùa về.

(Cạch!)

Cánh cửa phòng mở ra, Bạch Dương bước vào, trên tay bê một bát cháo.

– Em dậy rồi à? Anh làm cháo cho em này!

Bạch Dương tiến đến bên giường, xúc một thìa cháo đưa lên tận miệng cho cô.

Bảo Bình để ý kĩ thì thấy trên tay Bạch Dương có đầy các vết xước rồi vết bồng.

” Anh ấy làm vậy vì mình sao...?”

Cô há mồm ra ăn thìa cháo đó.

Dù không được ngon lắm nhưng cô vẫn rất thích, vì Bạch Dương đã làm cho cô.

Ăn xong, Bạch Dương dẫn Bảo Bình ra ngoài vườn hít thở không khí trong lành.

Tối đến...

Bố mẹ và anh Bảo Bình đến Bạch gia thăm Bảo Bình.

Cả bố mẹ Bạch Dương cũng ngồi ở đó tiếp bố mẹ Bảo Bình.

Thấy cô vui vẻ trở lại họ cũng bớt lo lắng phần nào.

Mọi người đang nói chuyện vui về Bạch Dương đứng dậy, nói với bố mẹ Bảo Bình với giọng nghiêm túc.

– Cô, chú! Hãy gả Bảo Bình cho cháu!!!

Cả nhà Bảo Bình lẫn bố mẹ Bạch Dương đều đứng hình.

Bạch Dương nói tiếp.

– Tuy không phải bây giờ nhưng sau khi tốt nghiệp đại học!

Bố mẹ Bảo Bình nhìn nhau, suy nghĩ một lát rồi nói.

– Được!

Bạch Dương quay sang, nhìn Bảo Bình.

– Gả cho anh... Được không?

Bảo Bình vẫn chưa hoàn hồn, đỏ mặt, khẽ gật đầu.

– Uhm...

Bạch Dương lấy từ trong túi áo ra một hộp nhẫn, đeo vào bàn tay trái của cô.

Bố mẹ Bạch Dương thấy thế cũng vui mừng không kém. Con trai của họ đã trưởng thành thật rồi.

Khi nhà Bảo Bình về hết rồi, mọi người gần như đã đi ngủ hết.

Bảo Bình trần trọc, nằm trên giường, cô nhìn thật lâu trước nhẵn trên tay.

Bảo Bình ngồi dậy đi đến đứng trước cửa phòng Bạch Dương, gõ cửa.

(Cốc! Cốc! Cốc!)

Tiếng nói quen thuộc của Bạch Dương vọng ra.

– Mời vào!

Bảo Bình mở cửa.

Bên trong, Bạch Dương ngồi trên giường, mái tóc vẫn còn vương vài giọt nước, tay cầm một chiếc khăn lau tóc.

” Cậu ấy vừa tắm xong sao? Bạch Dương đẹp zai quá đi...”

Trong lúc Bảo Bình vẫn còn đang mê mẩn vẻ đẹp của Bạch Dương thì cậu nhìn lên, cười.

– Bảo Bình à! Có chuyện gì sao em?

Bảo Bình ấp úng.

– À... Thì... Bạch Dương nè...

Bạch Dương nói.

– Sao em?

Bảo Bình hỏi.

– Anh có chắc chắn muốn chọn em không?

Bạch Dương đứng dậy tiến về phía cô, đặt lên bờ môi cô một nụ hôn, nói.

– Anh chắc chắn! Em không muốn gả cho anh sao?

Bảo Bình vội lắc đầu.

– Có! Em có muốn! Nhưng mà... Em chỉ thấy hơi lạ... Anh hôm trước còn...

Biết mình lỡ lời, Bảo Bình lấy tay che miệng lại.

Bạch Dương cau mày.

– Em... Nhớ lại rồi?

Bảo Bình không nói gì.

Bạch Dương tiến đến chỗ cô, cười gian tà, nói.

– Em dám giấu anh... Anh nên phạt em thế nào đây?

Bảo Bình bắt đầu hơi run, cô làm nũng.

Cô ôm lấy cánh tay Bạch Dương, dụi dụi vào người cậu, nói.

– Anh à~! Anh đừng phạt em... được không?

Bạch Dương đành buông vũ khí xin hàng. Nhìn dáng vẻ này của Bảo Bình làm cậu thật không nỡ ra tay.

Bạch Dương nói.

– Anh đến chịu em luôn rồi đấy... Thôi... Đi ngủ đi... Mai đi học...

Bảo Bình gật đầu, chúc Bạch Dương ngủ ngon rồi về phòng đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39

THÔNG BÁO NHỎ! ^^

Bộ truyện này của Au sắp hết rồi! Các chap tiếp theo sẽ là về 10 năm sau! Tks mn đã luôn ủng hộ bộ truyện này của Au! ^^

ĐẠI KẾT CỤC 1

10 năm sau...

Tại biệt thự Scorpio...

Ngoài vườn, có một người phụ nữ ngồi uống trà.

Bên cạnh đó còn có một bé trai, một bé gái chơi đùa với nhau.

Tiếng cười của trẻ con vang khắp khi vườn.

Bé trai cầm chiếc máy bay đồ chơi chạy quanh vườn.

Bé gái thì ngồi bên bụi hoa, hí hục làm gì đó.

Một lát sau, cô bé chạy đến chỗ người phụ nữ kia.

– Mẹ!!!

Người phụ nữ kia ôm con gái vào lòng.

– Thiên Ngưng làm sao thế?

Cô bé ấy giờ chiếc vòng hoa trong tay lên.

– Thiên Ngưng làm tặng mẹ!

Người phụ nữ nhận lấy vòng hoa, ngắm nghía.

Rồi cô đặt nó lên chiếc bàn trà bên cạnh.

– Thiên Ngưng của mẹ làm đẹp lắm!

Đúng lúc đó, có người làm từ nhà chạy ra nói với người phụ nữ ấy rồi lại vào nhà.

– Thưa phu nhân! Chủ nhân về rồi ạ!

Ngay sau đó, có người đi tới.

Thấy bóng dáng quen thuộc, cả cậu bé lẫn cô bé lao tới ôm chầm lấy người đó.

– Ba!!!! Ba đi làm về rồi!!!

Người đàn ông ôm lấy hai đứa con bé bỏng của mình.

– Thiên Ngưng và Thiên Lâm hôm nay có ngoan không đấy?

Hai đứa bé gật đầu.

– Có ạ!

Rồi người đàn ông đó tiến tới chỗ người phụ nữ kia, ôm chặt cô.

Người đàn ông nói.

– Bà xã à... Anh nhớ em muốn chết rồi...

Người phụ nữ kia nói.

– Cái anh này! Anh vừa mới đi từ sáng mà đã thế này rồi!!! Bỏ em ra nào! Yết!!!

Thiên Yết cau mày.

– Gọi anh là gì?

Kim Nguru thờ dài.

– Anh trẻ con quá mức rồi đấy! Ông xã!!!! Được chưa?!!

Thiên Yết hôn lên đôi môi đỏ mọng của Kim Nguru.

– Bà xã đại nhân à...

Kim Nguru nói.

– Anh còn muốn cái gì nữa đây?

Thiên Yết cười đều.

– Anh mệt rồi... Anh muốn ‘đi ngủ’!

Mặt Kim Nguru trắng rồi xanh rồi tím.

”Tại sao tôi lại gả cho một tên chồng biến thái thế này chứ?!!”

-...

Thiên Yết bế Kim Nguru lên.

– Đi thôi.

Kim Nguru kêu la thảm thiết.

– Này!!!! Thả em ra mau!!!! Thả em ra!!!!

Thiên Yết cười đều.

– Nếu em không tự đi lên phòng thì anh đành bắt cóc em đi thôi! Ngoan ngoan đi! Nếu em còn nhiều năng lượng để hét như thế thì anh nên giúp em hoạt động để tiêu bớt năng lượng nhé?

Kim Nguru kêu la.

– Aaaaaa!!!! Anh khi dễ em!!!!

”Huhu... Tại sao?! Tại sao chứ?! Có ai không, cứu!!!!”

Cô đưa ánh mắt cầu cứu nhìn hai đứa con của mình.

Hai đứa bé lập tức xông ra cứu mẹ.

Mỗi đứa bám chặt lấy một chân Thiên Yết.

Nhưng vô vọng, ai mà chẳng biết sức mạnh của Thiên Yết là vô địch nên gắn thêm hai quả tạ nhỏ hai bên chân cũng chẳng vấn đề gì.

Cô cứ la hét còn anh thì cứ đi lên phòng.

Hai đứa bé kế hoạch A thất bại đành chuyển sang kế hoạch B, khổ nhục kế.

Hai đứa bé nhìn nhau một cái rồi cười nham hiểm.

Cô bé Thiên Ngưng già ngã xuống đất, khóc thét âm ỉ.

– Aaaaaaa!!!! Đau!!!!

Thiên Lâm cũng già vò, thấy em gái thế thì già đau xót, cũng khóc theo.

– Aaaaaaa!!!! Em gái!!!!

Thiên Yết biết rõ hai đứa giờ trở nhưng vẫn không thể không thấy đau lòng.

Thiên Ngưng như phiên bản nhỏ của người con gái anh yêu.

Hỏi làm sao anh động lòng, chiều này mấy đứa này dùng trăm lần cả trăm điều linh.

Anh đành đặt Kim Nguru xuống đất, đi tới chỗ hai đứa bé.

Anh cúi xuống, đặt tay lên đầu con gái mình, nói.

– Diễn đạt quá nhỉ?

Hai đứa bé ngược lên nhìn anh, bỗng tay anh có chất lỏng gì đó.

Anh nhìn kĩ thì thấy máu, Thiên Yết hoảng hốt.

– Thiên Ngưng!!!! Con đập đầu vào đâu hả?!!!!

Kim Nguru thì thừa biết đó là máu già nhưng cũng diễn theo.

– Thiên Ngưng!!!!

Thiên Ngưng già về hấp hối.

– Ba... Ba không được khi dễ mẹ... Ba hãy thề đi...

Thiên Yết trong lúc hoảng loạn, thề.

– Được!!! Ba thề!!! Bây giờ đi bệnh viện đi!!!

Thấy cá đã cắn câu, hai đứa bé đứng dậy, nhảy múa tung bừng trong phòng.

– Yeah!!!! Ba thề rồi!!!

Trên mặt Thiên Yết hiện ra ba vạch đen.

” Cái gì thế này... Minh... Vừa bị lừa sao...? Đúng là con của mình có khác...!”

Mặt Thiên Yết ngày càng đen, sau đó lại sáng.

Anh tiến tới, nhắc bổng Kim Nguru lên.

Hai đứa bé thấy vậy, nói.

– Ba đã thề là không khi dễ mẹ rồi mà!!!! Ba nuốt lời!!!

Thiên Yết cười.

– Ba vẫn đang thực hiện lời thề đó mà!

Thiên Lâm nói.

– Ba đã nói không khi dễ mẹ rồi mà!!!

Thiên Yết cười cười.

– Ba không có khi để mẹ con, ba đang ‘làm tình’ chứ không có khi để mẹ các con!

Hai đứa nhỏ cứng lưỡi.

” Thế là hết... Game over...”

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40

ĐẠI KẾT CỤC 2 (P1)

Tại biệt thự Capricorn...

– Hả?! Cậu nói cái gì cơ?!!! Thật à!!!

–” Tớ nói thật mà... Ông chồng ‘yêu quý’ của tớ với lại hai đứa giặc kia hôm qua lại gây gỗ với nhau nữa... Haiz...”

– Hihihii!

–” Cậu cười cái gì chứ Xử Nữ...”

– Không có gì, chỉ là Nguru à.. Một nhà 4 người các cậu lúc nào cũng vui vẻ nhi... Tớ thấy ghen tỵ với... Áaaaaa!!!

Chưa kịp hết câu, Xử Nữ đã bị ai đó giật điện thoại đi.

– Này! Làm cái trò...

Vừa quay ra, hình ảnh Ma Kết tức giận hiện ra trước mắt cô.

– A... Anh à...! Làm sao thế?

Ma Kết gầm nhẹ.

– Em dám trốn anh dùng điện thoại di động?

Xử Nữ nói.

– Anh à... Em chỉ nói chuyện với Kim Nguru một chút thôi mà...

Ma Kết quát.

– Em đang mang thai đấy em biết không?!!! Em biết rõ là dùng điện thoại không tốt cho sức khỏe!!! Tạm thời điện thoại của em hãy đưa anh giữ tạm!

Xử Nữ nói.

– Đùng mà!!! Điện thoại của em!!! Em còn công việc nữa!!!

Ma Kết lấy tay xoa đầu.

– Em thật là... Thế anh hỏi em, chồng em là tí phú thì em cần đi làm để làm gì...? Hả?!!!

Xử Nữ phụng phịu.

– Em phải ở yên trong nhà suốt bảy tháng nay rồi... Em chán lắm...

Ma Kết dứt khoát.

– Nằm yên ở nhà cho anh! Em muốn gì anh sẽ mua về cho em, nhớ chưa?

Xử Nữ buồn bực nói.

– Nhớ rồi...

Chiều hôm đó, Xử Nữ đi tới phòng sách.

– Kết ơi! Anh ở đâu rồi?

Một người hầu đi tới.

– Thưa phu nhân, ông chủ đã đến công ty giải quyết vài việc gấp rồi ạ!

Xử Nữ nghe thấy vậy thì sung sướng.

Cô chạy thẳng lên phòng thay quần áo rồi đi ra ngoài.

– Thưa phu nhân! Ông chủ đã dặn không được để cô ra ngoài!

Một người hầu ngăn cô lại.

Xử Nữ nói.

– Biết ngay mà...

Một cô hầu nói.

– Chúng tôi cũng rất muốn cho phu nhân ra ngoài nhưng chúng tôi rất lo lắng cho phu nhân.

Xử Nữ nói.

– Thế thì các em đi cùng chị đi!

Một người hầu nói.

– Nhưng mà...

Xử Nữ nói.

– Thế thì chị đi một mình

Các cô hầu nghe vậy thì

– Đề chúng em đi với phu nhân!

Xử Nữ sung sướng leo lên xe đi ra trung tâm thương mại.

Trong trung tâm thương mại, Xử Nữ thì thích thú ngắm quần áo cho trẻ con.

Đứng đằng sau Xử Nữ là bốn người làm. Họ lo sợ phu nhân bị làm sao đến nỗi không dám rời cô một giây phút nào.

Xử Nữ rẽ vào một hàng quần áo và đồ chơi trẻ con.

Mặc dù ở nhà Ma Kết đã mua cả kho quần áo trẻ con các mẫu mới nhất rồi nhưng Xử Nữ vẫn thích tự mình chọn lấy quần áo cho con.

Trong lúc cô đang xem các bộ quần áo, bỗng cô thấy có cảm giác như ai đó đang nhìn mình với ánh mắt như muốn giết người.

Cô thấy toát mồ hôi, quay lưng lại thì thấy khuôn mặt thân quen ấy, đi đằng sau quản lý khu thương mại đang run rẩy.

– Aha... Kết à... Sao anh lại ở đây...?

Ma Kết không nói gì

-...

Xử Nữ nuốt nước miếng.

”Thôi xong... Anh ấy giận thật rồi...”

Ánh mắt Ma Kết ngày càng lạnh hơn.

Xử Nữ người run như cây sậy.

Bỗng, một con đau ập đến.

– Áaaaa!!!!

Xử Nữ gặp hấn người xuống, mồ hôi chảy đầy trên trán.

– Xử Nữ!!!! Em làm sao vậy!!!! Xử Nữ!!!!

Ma Kết hoảng loạn chạy tới chỗ cô.

– Chết tiệt!!!! Gọi xe cứu thương đến đây!!!!

Ma Kết như con mãnh thú gầm lớn.

Quản lý khu thương mại sợ hãi chạy đi gọi xe cứu thương.

– Aaaaaa!!! Đau!!!! Kết!!

Xử Nữ nắm chặt lấy tay Ma Kết.

– Chết tiệt.

Ma Kết chửi thề.

Chỉ một lát sau, xe cứu thương tới, chở Xử Nữ đi.

Ma Kết ngồi ngoài phòng phẫu thuật mà lo lắng ngồi không yên.

(Pặc!)

Sau 3 tiếng, chiếc đèn phòng phẫu thuật tắt đi, một vị bác sĩ đi ra.

Ma Kết chạy tới.

– Cô ấy sao rồi?

Vị bác sĩ cười.

– Vợ của Ma tiên sinh không có việc gì, cô ấy chỉ là bị động thai nhẹ thôi. Cả hai mẹ và con không có việc gì cả! Nhưng từ nay tiên sinh hãy để ý kỹ sức khỏe của vợ mình hơn! Tiên sinh có thể vào thăm vợ mình, sau khi thuốc mê hết tác dụng cô ấy sẽ tỉnh lại.

Ma Kết thở phào nhẹ nhõm. Tặng cho vị bác sĩ đó hấn 20 triệu.

Anh tiến vào trong phòng. Xử Nữ đang nằm trên giường ngủ một cách ngon lành.

Anh ngồi xuống chiếc ghế bên giường.

Anh đặt tay lên bụng cô, xoa nhẹ.

Rồi anh hôn lên trán cô

” Cảm ơn em... Vì đã không sao...”

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41

ĐẠI KẾT CỤC 2 (P2)

Sáng hôm sau...

Xử Nữ mở đôi mắt ra. Ma Kết chạy lại đỡ cô dậy.

– Cảm ơn anh...

Xử Nữ nói.

–...

Ma Kết không nói gì làm Xử Nữ thấy lạ. Cô nhìn kĩ thì thấy dưới mắt anh có quầng thâm.

Cô lo lắng.

– Ma Kết! Anh không ngủ sao?!!! Sao lại thế này?!!!

Cô đưa tay lên đặt trên má anh nhưng Ma Kết gạt ra.

– Anh!!!

Xử Nữ bắt mắt kêu lên.

–...

Ma Kết vẫn đáp lại bằng sự im lặng.

– Hức... Hức...

Xử Nữ bắt đầu khóc.

–...

Ma Kết vẫn chỉ im lặng lau nước mắt đi cho cô.

– Hức... Hức... Anh không yêu em!! Anh không quan tâm em!!! Hức... Hức...

Nhìn cô như vậy, tim Ma Kết nhói đau.

Không đành lòng để cô như vậy, anh ôm nhẹ cô vào lòng.

– Ngoan...

Cuối cùng anh cũng nói chuyện.

– Hức... Hức...

Xử Nữ nức nở.

– Nín đi em... Ngoan... Không được khóc nghe chưa?

Ma Kết vuốt tóc Xử Nữ.

– Hức... Hức...

Xử Nữ vẫn cứ khóc.

– Em không được kích động... Nằm yên cho anh...

Ma Kết dỗ dành.

– Aaaaaa!!

Bỗng Xử Nữ hét lên một tiếng.

– Xử Nữ!!!! Em làm sao thế?!!! Em đau ở đâu!!!

Ma Kết hoảng loạn.

– Nó đá em!

Xử Nữ nói.

Ma Kết thờ phào nhẹ nhõm.

– Nè... Ma Kết!

Xử Nữ gọi.

– Hửm?

Ma Kết quay ra.

– Anh... Không muốn có con sao?

Xử Nữ nói, lấy tay vuốt ve cái bụng của mình.

– Há?! Cái gì cơ?!!! Sao em lại nói thế?

Ma Kết hỏi, ngạc nhiên.

– Thì...

Xử Nữ áp úng.

– Anh thực lòng muốn có con với em... Đứa bé là kết tinh của anh và em... Sao anh có thể không thích được chứ?

Ma Kết đặt tay lên bụng cô.

Nghe vậy, Xử Nữ vui mừng đến rơi nước mắt.

– Hức hức...

Ma Kết nói.

– Anh thực sự không hiểu sao em lại khóc nữa...

Xử Nữ nói.

– Anh suốt từ sáng lạnh lùng với em... Em nghĩ anh không muốn có con với em... Hức...

Ma Kết ôm chặt cô vào lòng.

– Cái cô gái ngốc nghếch này!! Lại nghĩ lung tung cái gì nữa đây!

Xử Nữ nói.

– Em đã rất sợ... Anh tức giận sao...?

Ma Kết nói.

– Anh chỉ là tức giận với bản thân mình thôi... Vì đã không bảo vệ được em... Và con nữa...

Xử Nữ nói.

– Xin lỗi anh... Vì em mà anh phải mệt mỏi như thế... Xin lỗi anh...

Ma Kết nói.

– Không sao đâu em... Anh làm thế chỉ bởi vì anh yêu em...

—

2 tháng sau...

Kể từ ngày hôm ấy, Ma Kết làm việc tại nhà để đảm bảo an toàn cho cô.

Vào một buổi chiều...

Xử Nữ đang ngồi ăn bánh uống trà trên phòng sách.

Cô ngồi trên ghế sofa ngay cạnh bàn làm việc của Ma Kết.

– Áaaaaa!!!! Kết!!! Đau quá!!!

Chỉ nghe câu nói đó của Xử Nữ, Ma Kết đang đọc tài liệu thì tiện tay vút bay sang một bên, đặt điện thoại xuống bàn cạnh Xử Nữ rồi chạy tới bên cô.

– Xử Nữ!!! Em sao rồi?!!! Sắp sinh?!!!

Ma Kết luống cuống không biết làm gì.

Đáp trả Ma Kết, Xử Nữ chỉ khẽ gật đầu.

Mồ hôi đổ đầy trên trán cô.

– Áaaa... Em... Làm gì bây giờ?! Anh phải làm gì bây giờ?!

Ma Kết đứng không yên, không biết phải làm gì. Xử Nữ nhìn Ma Kết như thể thi điên người vớ cái máy điện thoại của Ma Kết ném vào người anh.

– IQ của anh bao nhiêu vậy hả?!!! Gọi cho ư... cứu thương ư.. đi!!!

Xử Nữ nhin đau quát Ma Kết.

Ma Kết bắt được cái điện thoại, gọi cho cứu thương.

– Áaaaaa!!!

Tiếng hét của Xử Nữ làm Ma Kết mặt xanh mét.

– Cố lên em...

Ma Kết chỉ biết động viên cô.

Chỉ 2' sau... Xe cứu thương đã tới.

Xử Nữ bị đẩy vào phòng giải phẫu.

Ma Kết đứng bên ngoài không yên.

– Áaaaaa!!! Ma Kết chết tiệt!!!! Đau quá!!!! Em ghét anh!!!! Anh đi chết đi!!!

Nghe tiếng Xử Nữ hét từ bên trong vọng ra, Ma Kết cảm thấy đau lòng, mong có thể giúp cô đỡ đau hơn nhưng không thể.

2 tiếng sau...

– Oe! Oe!

Sau 2 tiếng đau chết đi sống lại, Xử Nữ đã sinh một bé trai.

Ma Kết thầm cảm ơn trời cho hai mẹ con được mẹ tròn con vuông.

Ma Kết chạy tới chỗ Xử Nữ, cô do quá mệt nên đã hôn mê.

Tóc tai rũ rượi, trên trán đầy mồ hôi, đôi môi trắng bệch làm Ma Kết đau lòng.

Ma Kết bế con trai trong tay, nhìn đứa bé, nói.

– Chào mừng đến với thế giới này... Con trai!

Chương 42

ĐẠI KẾT CỤC 3

Trên hành lang bệnh viện...

– Anh có nhanh cái chân lên không thì bảo?!! Đi gì mà chậm thế?!!!

Bảo Bình hét lớn.

– Anh đang cố rồi đây!!! Em bắt anh cầm theo cả mớ quà thế này thì anh đi nhanh bằng niềm tin và hi vọng à!!!

Bạch Dương ôm cả mớ đồ, nói.

– Anh mà than phiền nữa thì tối nay đừng hòng ngủ trên giường!!!

Bảo Bình nói, uy hiếp.

– Ấy, đừng nà! Bà xã à... Anh nghe em...!

Bạch Dương ngay lập tức năn nỉ.

– Hừ!

Bảo Bình quay lưng đi thẳng.

Đứng trước cửa phòng bệnh, Bảo Bình gõ cửa.

(Cốc! Cốc!)

Bên trong vọng ra tiếng nói trầm.

– Mời vào.

Bảo Bình mở cửa đi vào.

– Xứ Nữ! Tớ đến rồi đây!

Xứ Nữ nằm trên giường bế một em bé nói.

– Hai cậu đến rồi à?

Bảo Bình nói.

– Ủm! À đúng rồi! Bọn tớ có chuẩn bị ít quà cho cậu đây!

Bảo Bình quay sang ra hiệu cho Bạch Dương.

Bạch Dương đưa toàn bộ chồ quà cho Ma Kết.

– Đây! Chúc mừng!

Ma Kết nhận chồ quà.

– Cảm ơn!

Bảo Bình ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh giường của Xứ Nữ.

– Các cậu đặt tên cho thằng bé chưa?

Bảo Bình chạm nhẹ vào má đứa bé, hỏi.

– Rồi, bọn tớ định đặt là Ma Từ Dương!

Bảo Bình thích thú bẹo má đứa bé.

– Cái tên đáng yêu quá đi!!

Ngồi nói chuyện được một lúc, điện thoại Bảo Bình đổ chuông.

– Alo?

–” Mẹ!!!!!!! Hức... Hức...”

– Bạch Tuyết Linh! Con sao thế?

–” Mẹ ơi... Anh trai cứ rủ mấy chị xinh xinh cùng lớp sang chơi ý... Hức... Rồi anh ý không cho con vào phòng... Hức...”

– Được rồi! Mẹ về ngay!

Nói rồi Bảo Bình đập máy, quay sang lườm Bạch Dương.

Xử Nữ hỏi.

– Hai đứa nhà cậu làm sao à?

Bảo Bình nói.

– À... Hôm nay tớ có chút việc nên cho phép tớ về trước nhé?

Xử Nữ nói.

– Ủ!

Bạch Dương hỏi Bảo Bình.

– Lại có chuyện gì nữa đây?

Bảo Bình đẩy Bạch Dương ra ngoài, tức giận nói đến.

– Thằng con trai anh đấy!!! Cứ thích tán tỉnh cả mớ đứa cùng lớp rồi rủ về nhà!!! Lại còn đuổi Bạch Tuyết Linh ra ngoài phòng nữa chứ!!! Tối nay anh đừng hòng nằm trên giường nữa!!!

Bạch Dương nói.

– Thì tại nó chứ có phải tại anh đâu mà... Sao lại đuổi anh xuống sàn nằm...

Bảo Bình nói.

– Nếu không phải tại anh thì nó đã không như thế!!! Đùng là cha nào con nấy mà!!! Thật tức chết em mà!!! Nếu hồi trước anh bớt đào hoa một chút thì con trai anh sẽ không thành ra thế này!!!

Bạch Dương chỉ biết im lặng.

” Bạch Nhã à... Con hại chết cha rồi...”

Tại biệt thự Aries...

Bảo Bình bước vào nhà đã đi thẳng lên phòng của con trai.

(Cạch!)

Bảo Bình tức điên khi mở mãi không mở được cửa.

” Cái gì thế này?!!! Nó dám khoá cửa sao?!!!”

Bảo Bình gọi Bạch Dương lên.

(Rầm!)

Cánh cửa đáng thương bị Bạch Dương đập ra một cách không hề thương tiếc.

Bảo Bình nhìn thấy cảnh bên trong phòng thì tức nữa.

Bên trong là một đứa bé khoảng 8 tuổi đang ngồi vui vẻ bên cả mẹ và nữ sinh cùng lớp và cùng khối.

– Bạch Nhã!!!!!!

Bảo Bình hét lớn.

Bạch Nhã đang ở bên trong nghe tiếng của mẹ thì giật mình quay ra cửa, đổ mồ hôi hột.

Bảo Bình bắt đầu toà ám khí.

Để tránh nguy hiểm, Bạch Dương đã bế con gái đứng ngay gần đó đi lánh nạn tạm ở phòng bên cạnh.

(Rầm!)

(Xoảng!)

(Choang!)

(Rộp!)

Cả một loạt tiếng động phát ra từ bên phòng của Bạch Nhã.

5’ sau...

Tại phòng khách...

Bảo Bình ngồi trên ghế, nói.

– Quét tiếp đi! Nhanh lên!!’

Bạch Nhã rất thê thảm sau khi bị mẹ bắt tổng vệ sinh toàn bộ biệt thự Aries.

Bạch Dương trốn sau cánh cửa phòng, thò đầu ra nhìn con trai.

” Thật tội cho con... Bạch Nhã à...”

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43

ĐẠI KẾT CỤC 4

Tại tập đoàn Gemini...

Trên phòng chủ tịch, Song Tử ngồi trên ghế chủ tịch, nhìn nhìn chiếc hộp đựng nhẫn trong tay, run như cây sậy.

Tên thư ký bên cạnh thấy vậy phải nhin cười, không ngờ chủ tịch của họ lại có ngày này.

Song Tử nói.

– Đây, cậu đã cầu hôn ai bao giờ chưa?

Tên thư ký ngẩn người.

– Sao chủ tịch lại hỏi vậy ạ? Tôi còn chưa kết hôn.

Song Tử thở dài, đập đầu xuống bàn.

– Làm sao bây giờ...

Tên thư ký hỏi.

– Sếp định cầu hôn... Tiểu thư Cự Giải sao ạ?

Song Tử quay ra, chán nản nói.

– Lễ nào còn người khác?

Hết giờ làm, Song Tử lấy điện thoại ra gọi cho Cự Giải.

– ”Alo?”

– À... Cự Giải à... Tối nay em rảnh không...?

– ”Eh? Em rảnh... Có việc gì ạ?”

– Tối nay, 8 giờ tại nhà hàng Gemini được không?

– ”À... Được ạ!”

– Thế hẹn em tối nay nhé!

– ”Vâng!”

– Chào em.

Nói rồi Song Tử đập máy, đôi môi mỏng cong lên thành một đường.

Tối đến, Song Tử ngồi trong phòng VIP, bồn chồn ngồi không yên.

Anh cứ mở ra mở vào hộp nhẫn để kiểm tra.

(Cạch!)

Cánh cửa phòng mở ra, một cô gái xinh đẹp bước vào trong, ngồi xuống bên đối diện Song Tử.

– Song Tử! Xin lỗi, hôm nay phiên toà kéo dài em đến hơi muộn!!

Song Tử nói.

– Không sao! Em đến là anh vui rồi!

Cô gái đó cười.

Phục vụ bắt đầu dọn trà ra trước, sau đó đặt menu lên trên bàn.

Song Tử vừa đọc menu vừa lén nhìn cô gái bên đối diện.

– Cự Giải! Em không uống trà sao?!!

Song Tử thấy Cự Giải vẫn chưa đụng đến cốc trà thì hoảng hốt.

Cự Giải nói.

– Em chưa có khát.

Nhìn thấy bản mặt thất thần của Song Tử thì cô nhấc cốc lên uống.

– À... Em lại thấy khát rồi!

(Ực!)

Cô làm một hơi hết cốc trà, trên trong cốc có một dòng chữ nhỏ.

‘ Cự Giải! Anh yêu em!’

Cự Giải nhìn thấy thế thù bật cười thành tiếng.

Song Tử nói.

– Cự Giải này... Anh rất yêu em.. Và em cũng yêu anh...

Cự Giải cười.

– Vâng, em biết.

Song Tử nói tiếp.

– Anh...rất giàu... Lại là chủ tịch tập đoàn Gemini...

Cự Giải nói.

– Em biết!

Song Tử ngập ngừng.

– Và anh cũng rất đ.đẹp trai...

Cự Giải cố nhin cười.

– Em biết.

Song Tử bắt đầu run.

– C... Chúng ta đã yêu nh...nhau một thời gian dài.

Cự Giải nói.

– Vâng!

Song Tử mở hộp nhẫn ra, trình trọng quý xuống.

– Vì vậy! Em có nguyện ý làm vợ anh không?

Cự Giải cảm động, nước mắt tuôn rơi.

– Em nguyện ý!

Song Tử cười sung sướng, đeo nhẫn vào tay Cự Giải, ôm chặt cô vào lòng

– Anh yêu em!

Cự Giải ôm lại Song Tử.

– Em cũng yêu anh!

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44

ĐẠI KẾT CỤC 5 (P1)

Tại biệt thự Leo...

Ngoài vườn, có một cô gái ngồi trên xe lăn uống trà, ánh mắt vô định.

– Vợ à!

Một chàng trai khuôn mặt anh tú mặc âu phục đi tới chỗ cô gái ấy.

Chàng trai ấy cúi người, hôn lên đôi môi của cô gái kia, nói.

– Anh về với em rồi này!

Cô gái ấy giang hai tay ra, nói.

– Anh về rồi!!! Ôm em đi anh!

Chàng trai kia cười cười, ôm cô vợ vào lòng.

– Em trẻ con quá đấy!

Cô gái sờ tay chồng, cảm thấy có tờ giấy gì đó, cô hỏi.

– Anh à! Anh có cái gì đấy!!!

Chàng trai ấy nói.

– Thiếp cưới của Song Tử với lại Cự Giải đấy!

Cô gái đó cười.

– Thật ạ! Khi nào thế ạ?!

Chàng trai nói.

– Thứ bảy tuần sau ở khách sạn của tập đoàn Gemini.

Cô gái cười.

– Thích quá!

Chàng trai hỏi.

– Em... sẽ không sao chứ?

Cô gái cười tươi.

– Dù không nhìn được hai người bước vào lễ đường nhưng em vẫn rất vui!!! Chỉ cần có mặt ở đó là em vui rồi!

Chàng trai thấy vợ mình vậy thì đau lòng.

” Nhân Mã à... Tại anh mà em không thể thấy được ánh sáng... Vậy mà em vẫn không hề oán trách anh... Anh thật là một thằng chồng tồi...”

Đúng vậy, đây chính là Nhân Mã và Sư Tử.

Ít lâu sau...

Sư Tử hét hả chạy tới chỗ Nhân Mã, nói.

– Nhân Mã!!! Tìm được rồi!!! Anh tìm được rồi!!! Đã có người hiến đôi mắt cho em!!! Thật tốt quá!!!

Nhân Mã nghe vậy cũng phấn khởi.

– Thật sao?!

Sư Tử nắm chặt lấy bàn tay Nhân Mã.

– Ừ!

Nhân Mã hạnh phúc ôm Sư Tử.

Đến ngày phẫu thuật...

Trước khi bị đẩy vào phòng phẫu thuật, Sur Từ vuốt nhẹ mái tóc Nhân Mã.

– Anh sẽ đợi em trở về! Đến lúc đó, em sẽ thấy mọi thứ!!!

Nhân Mã cười.

– Vâng!

(Phụt!)

Đèn phẫu thuật bật lên, Sur Từ ngồi trên dây ghế đối diện phòng phẫu thuật.

1 tiếng trôi qua...

2 tiếng trôi qua...

3 tiếng trôi qua...

4 tiếng trôi qua...

5 tiếng trôi qua...

Tic tắc tic tắc, thời gian cứ thế trôi qua.

Sur Từ ngồi đợi lòng nóng như lửa đốt.

Anh siết chặt bàn tay thành nắm đấm.

Đúng lúc đó, có vài y tá hốt hạ chạy ra chạy vào.

Người cầm bịch máu, người thì bê dụng cụ y tế.

Càng ngày, càng nhiều y tá và bác sĩ chạy tới.

Sur Từ nhìn thấy thì sợ hãi, chuyện gì đã xảy ra với bảo bối của anh.

Một vị bác sĩ hét từ trong phòng ra.

– Mang ống thở nhân tạo vào nhanh !!!

Cảnh tượng ở đó vô cùng hỗn loạn, người chạy ra chạy vào.

Sur Từ lòng đau nhói.

Sau một lúc, vị bác sĩ ấy nói tiếp.

– Tim bệnh nhân ngừng đập rồi lấy máy trợ tim ra đây!!!’

(Au: Au không biết diễn tả cái máy đẩy như thế nào nên cứ gọi là máy trợ tim nha! Cái mà như cái bàn là có điện rồi ấn xuống ngực bệnh nhân tim ngừng đập rồi ý!)

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45

ĐẠI KẾT CỤC 5 (P2)

Sau một lúc, vị bác sĩ ấy nói tiếp.

– Tim bệnh nhân ngừng đập rồi lấy máy trợ tim ra đây!!!’

(Au: Au không biết diễn tả cái máy đẩy như thế nào nên cứ gọi là máy trợ tim nha! Cái mà như cái bàn là có điện rồi ấn xuống ngực bệnh nhân tim ngừng đập rồi ý!)

Sur Từ nghe vậy như bị nghẹt thở.

” Cái gì mà tim ngừng đập... ”

Sur Từ không nhìn được nữa, chạy tới đó.

Định xông vào thì có người cản, anh chỉ nhìn thấy thân thể Nhân Mã trên giường.

Một vị y ta đi ra nói với Sur Từ.

– Thưa Sur tiên sinh... Chúng tôi đã cố nhưng có khả năng... Phu nhân sẽ không qua khỏi, ngài hãy chuẩn bị tinh thần đi ạ!

Sur Từ thất thần, thân trượt xuống tường.

Chưa bao giờ anh thảm như thế này.

Từ trong phòng vọng ra tiếng nói.

– 200V, bắt đầu!!!

Vị bác sĩ nói.

Nhịp tim Nhân Mã vẫn không có chuyển biến gì.

– 400V!!!

Vị bác sĩ nói.

Vẫn là một kết quả đó, vị bác sĩ thử một lần nữa.

– 800V!!!!

(Tít! Tít!)

May mắn thay, lần này tim Nhân Mã đập trở lại.

Các vị bác sĩ thở phào nhẹ nhõm.

Sur Từ ở ngoài không biết bên trong thế nào, tưởng bên trong im lặng có nghĩa là ca phẫu thuật không thành công.

Vị bác sĩ đi ra định báo tin vui cho Sur Từ thì anh tóm lấy cổ áo ông ta, quát lớn.

– Tôi đã nói trước là nếu ca phẫu thuật thất bại tôi sẽ cho cái bệnh viện này chôn theo mà!!!! Ông không nghe cái gì à!!!!

Vị bác sĩ vừa thực hiện một ca khó nay vừa ra đã bị mắng toi bời thì khó nhọc nói.

– Ca phẫu thuật thành công rồi ạ...

Nói xong được một câu, vị bác sĩ bất tỉnh tại chỗ.

Sur Từ nghe được thì mừng rớt nước mắt.

Sur Từ vội chạy tới bên vợ, thấy khuôn mặt trắng bệch, cắt không một giọt máu, Sur Từ đau lòng, hôn lên trán Nhân Mã.

– Cảm ơn em... Vì đã không rời bỏ anh...

Sur Từ nói tiếp.

– Em biết không... Khi nghe vị bác sĩ nói em có thể sẽ không qua khỏi... Anh đau như muốn chết... Cảm ơn em... Em là tất cả... Em là sinh mệnh của anh...

Sáng ngày hôm sau...

Nhân Mã mở đôi mắt ra, ánh sáng xuyên qua cửa sổ chiếu vào mắt cô.

Cô nhìn xung quanh, tìm kiếm một bóng hình thân quen.

Trên chiếc ghế cạnh giường, Sur Từ đang nằm ngủ ở đó.

Nhìn đôi mắt thâm quầng của Sur Từ, nhưng đôi môi vẫn nở nụ cười khiến cho Nhân Mã cảm thấy đau lòng.

Đúng lúc đó, Sur Từ tỉnh giấc.

Thấy cô đã dậy, Sur Từ tiến tới chỗ Nhân Mã, vuốt ve khuôn mặt của cô.

– Nhân Mã...

Nhân Mã lấy bàn tay đặt lên tay Sur Từ.

– Sur Từ... Cuối cùng em cũng đã có thể nhìn thấy anh...

Hai mắt Sur Từ đỏ lên.

– Xin lỗi em... Chỉ vì anh mà em... Mất đi cả đứa bé và không thể thấy được ánh sáng...

Nhân Mã nói.

– Không phải bây giờ em đã nhìn được rồi sao? Còn đứa bé thì chúng ta còn cả quãng đời còn lại mà... Chỉ cần được ở bên anh... Em chấp nhận hi sinh tất cả...

Sur Từ ôm Nhân Mã vào lòng.

– Anh yêu em... vợ à...

Nhân Mã nói.

– Em cũng yêu anh...

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46

ĐẠI KẾT CỤC 6

Tại trung tâm thương mại Aries...

Tại một cửa hàng váy, Song Ngư, Nhân Mã và Cự Giải cùng nhau chọn váy.

– Cự Giải! Cậu lấy váy này đi!!!

Nhân Mã nói.

– Cái này đẹp đấy!

Song Ngư nói.

Cự Giải nhận chiếc váy từ tay Nhân Mã rồi vào phòng thử đồ.

– Tớ thử đây!

Trong lúc đợi Cự Giải thay váy, Nhân Mã quay sang hỏi Song Ngư.

– Hôm nay không phải là ngày kỷ niệm kết hôn của cậu sao?

Song Nư nghe vậy, mặt tái mét.

– Thôi chết!!!

Cô vớ lấy cái túi xách bên cạnh, vẫy vẫy Nhân Mã.

– Tớ phải đi đây! Bye!!!

Song Nư leo lên chiếc Mercedes đỏ của mình, phóng với tốc độ kinh hoàng trên đường.

Đi tới một biệt thự lớn, cô giảm tốc dần dần.

(Két!)

Cánh cổng tự động mở ra, cô đi xe vào trong.

Đỗ xe xong dưới hầm, cô đi bằng thang máy lên trên tầng.

Vào phòng khách cô hớn hờ gọi.

– Thiên Bình à! Em về rồi nè!!!

Thấy phòng khách trống trơn, không một bóng người, cô cáu.

– Anh ý dám chưa về sao?!!!!!! Đúng là không thể tin được anh ý mà!!! Kỷ niệm ngày cưới mà đi đâu không biết!!!

Cô tức tối đi lên phòng ngủ, quăng chiếc túi xách lên ghế sofa.

Đúng lúc đó, tiếng guitar vang lên, Song Nư chạy ra ngoài vườn.

♪ Đêm sâu thăm, hương vị mưa bắt đầu lan toả♪

♪ Thời gian lặng lẽ trôi, chẳng đêm nào anh được trọn giấc♪

♪ Trên tường, từng chiếc bóng nhảy múa đung đưa♪

♪ Một chút quật cường lúc này chính là điều đẹp đẽ nhất♪

♪ Có một chút xa lạ, nhưng cũng rất quen thuộc♪

♪ Tựa như tình yêu, lúc rõ ràng, lúc mờ ảo♪

♪ Trời sáng, tivi vẫn còn đang bật♪

♪ Là một cảnh diễn nhớ nhưng♪

♪ Chẳng biết ai đang diễn lời thoại nhớ nhưng♪

♪ Chi là bối cảnh thời gian sao giống anh đến vậy♪

♪ Rõ ràng đã xem qua nhưng anh lại vờ như không nhìn thấy♪

♪ Giữa chúng ta, trùng hợp đến vậy♪

♪ Bộ phim cứ chiếu cuối cùng đã kết thúc♪

♪ Em tựa như pháo hoa rực rỡ, đẹp rạng ngời♪

♪ Khẽ xẹt qua nơi vắng lặng phía chân trời♪

♪ Khiến anh đánh đổi một bí mật♪

♪ Mà anh đã từng giấu gao giấu chặt tận đáy lòng♪

...

...

Cô chạy ra thì thấy Thiên Bình đang vừa đàn vừa hát bên cạnh bể bơi.

Bên trên có một tấm biển lớn.

‘ Anh yêu em! Song Ngư!’

Xung quanh là nền đủ các màu sắc xếp thành chữ ‘ Song Ngư ‘

Khi ca khúc vừa dứt cũng là lúc nước mắt Song Ngư ứa ra.

Cô không thể ngờ được Thiên Bình lại làm điều này vì mình.

– Hức... Hức...

Thiên Bình mỉm cười, đặt chiếc guitar xuống, đi tới chỗ Song Ngư.

Lau nước mắt cô đi, Thiên Bình hỏi.

– Bà xã à... Sao em lại khóc?

Song Ngư nghẹn ngào.

– Hức... Tại em xúc động quá thôi... Không ngờ anh vẫn còn nhớ em thích bài này... Và em cứ tưởng anh đã quên hôm nay là ngày gì rồi chứ...

Thiên Bình ôm Song Ngư vào lòng.

– Sao anh quên được chứ... Anh yêu em... Song Ngư...

Song Ngư sụt sùi.

– Hức... Em cũng yêu anh...

– Ba!!!! Mẹ!!!!

Đúng lúc đó, một cô bé mặc một chiếc váy hồng tằm 4 tuổi chạy tới. Sau lưng cô bé là cả 10 chòm sao.

Tất cả cùng nói.

– Chúng mừng kỷ niệm kết hôn! Song Ngư! Thiên Bình!!!

Cả hai quay ra mỉm cười.

Thiên Bình nói.

– Bắt đầu tiệc thôi!

Nói rồi anh ra lệnh cho người bày thức ăn ra.

—— The End ——

Bạn đang đọc truyện *12 Chòm Sao Và Ngôi Trường Cấp 3* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.